Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars hiemalis - Cod. Lichtenthal 128

[Paris], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Incipit p[ro]priu[m] s[an]ctoru[m] pro parte hyemali

urn:nbn:de:bsz:31-40505

¶ Incipit pprium ſctorum pro parte hyemali. Ubi nota ꝙ vbicū ꝗ in ſubſcriptis ſpecia le quid nō exprimit ſemper recurſus ad cōe ſctōrum habeat ſiue in toto ſiue in pte.

¶ Andree apoſtoli. Ad veſpas. Cā. Ad Romanos. x.

Corde credit ad iuſtitiā/ ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē dicit enī ſcriptura/ oīs ꝗ credit ī illū nō ꝯfūdet. Deo gr̄. R. Mō dei. vt infra iiij. Hyꝰ. V. ꝛ orō vt in cōi de vno aplo Ad mgt ā. Ambulans ieſꝰ iuxta mare galilee vidit petrū ꝛ ādreā frēm eiꝰ ꝛ ait illis/ venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoīz/ at illi relictis retibus ꝛ naui ſecuti ſūt eū. ¶ Inuit. Adorem victorioſiſſimū regē xp̄z Qui victorē p crucē trophe um coronauit btm̄ andreaz aplm. p̄. Venite ex. hyꝰ. Eterna xp̄i. f. lxv. In. j. noc. ā. Uidit dn̄s petꝝ ꝛ ādreā: ꝛ vocauit eos. p̄s. xviij. Celi enar. f. vj. ā. Venite pꝰ me dt dn̄s: faciam vos fieri piſcatores hoīz. p̄. xxviij. Dn̄i ē t. f. vij. ā. Relictis retibꝰ ſecuti ſūt dn̄m redēptorē p̄. xxxij. Exultate. f. xj. ā. Unꝰ ex duobꝰ ꝗ ſecuti ſunt dn̄m/ erat ādreas frater ſymōis petri all'a. p̄. xxxiij. Bn̄dicā. f. xj. ā Xp̄s me miſit ad iſtā puīciā vbi nō puū pplz acqſiui. p̄. xliiij Eructauit. f. xv. ā. Ego ſi patibulū crucis expaueſcerē: crucis glīaz nō p̄dicarē. p̄s. xlvj. Oēs gentes. fo. xvj. V. In oēz trā. Lctiōes Mix ꝗbuſdā videt ī cōi. fo. iiij. R. j. Duz deābularet dn̄s iuxta mare ſecꝰ littꝰ galilee/ vidit petrū ꝛ ādreā retia mittētes in mare/ vocauit eos dicēs. Venite poſt me faciā vos piſcatores hoīz. V. Erāt eī piſcatores/ ꝛ ait illis. Venite. R. ij. Venite poſt me faciaz vos fieri piſcatores hoīz. At illi ꝯtinuo relictꝫ retibꝰ ſuis ſecuti ſūt xp̄z redēptorē. V. Dū deābularet dn̄s iuxta mare ſecꝰ littꝰ galilee/ vidit petrū ꝛ andreā ꝛ vocauit eos. At illi. R. iij. Mox vt vocē dn̄i p̄dicātis audiuit btūs ādreas/ relictis retibꝰ quorū vſu actuꝗ viuebat/ eterne vite ſecutꝰ eſt. Premia largientē. V. Ad vniꝰ iuſſionis vocē petrꝰ ꝛ andreas relictis retibꝰ ſecuti ſunt redēptorē. Premia. R. iiij. Mō dei ducebat vt crucifigeret: ppl's aūt clamabat voce magna dicens. Innocēs ꝛ iuſtus ſine cauſa

dampnat. ℣. Fact⁹ eſt ɔcurſus
pplorū clamātiū ꝛ dicētiū.
Inno. ¶ In .ij. noc. ā. Uidēs
andreas crucē cum gaudio
clamabat/ qꝛ amatoꝛ tu⁹ ſēp
fui / et deſideraui āplecti te
o bona crux. p. lx. Exaudi de
us dep̄. f. xxi. ā. Salue crux
q̄ in coꝛpe xp̄i dedicata es/
ꝛ ex mēbris ei⁹ tāq̄ margari
tis oꝛnata. ps. lxiij. Exaudi
de⁹ o. f. xxi. ā. Recipe me ab
hoibus/ et redde me magr̄o
meo/ vt ꝑ te me recipiat: q̇ ꝑ
te redemit me all'a. p. lxiij.
Te decet. f. xxi. ā. Andreas
xp̄i famul⁹/ dign⁹ deo apl'us
german⁹ petri ꝛ in paſſiōe ſo
cius. p̄. lxxiiij. Cōfitebimur:
fol. xxvj. ān. Btūs andreas
oꝛabat dicēs/ dn̄e rex eterne
gloꝛie ſuſcipe me pēdentē in
patibulo. ps. xcvj. Dn̄s re-
gna. exul. f. xxx iij. ā. Dilexit
andreā dn̄s in odoꝛē ſuaui-
tatis all'a. ps. xcviij. Dn̄s re
gnauit ira. fo. xxxiij. ℣. Con
ſtitues eos. ℟. v. Doctoꝛ bo
nus ꝛ amic⁹ dei andreas du
citur ad crucē/ aſpiciēs a lō
ge vidit crucē. Salue crux
ſuſcipe diſcipulū eius q̇ pe
pēdit in te magiſter me⁹ xp̄s
℣. Cū vero perueniſſet ad
locum vbi crux parata erat
exclamauit dicens. Salue.

℟. vj. Cū ꝑueniſſet btūs an
dras ad locū vbi crux ꝑata
erat exclamauit ꝛ dixit/ o bo
na crux diu deſiderata/ ꝛ iā
cōcupiſcenti aīo p̄parata/ ſe
curus ꝛ gaudēs venio ad te
Ita vt ꝛ tu exultans ſuſcipi
as me diſcipulū ei⁹ q̇ pepen
dit i te. ℣. Amatoꝛ tu⁹ ſemp
fui/ et deſideraui te āplecti.
Ita. ℟. vij. Salue crux q̄ in
coꝛpe xp̄i dedicata es/ et ex
mēbris ei⁹ tanq̄ margaritis
oꝛnata. Suſcipe diſcipulū
ei⁹ q̇ pependit in te. ℣. O bo
na crux diu deſiderata ꝛ iā
concupiſcenti aīo p̄parata.
Suſci. ℟. viij. O bona crux
que decoꝛē ꝛ pulchꝛitudinē
de mēbris dn̄i ſuſcepiſti Ac
cipe me ab hoib⁹ ꝛ redde me
magiſtro meo/ vt ꝑ te me re
cipiat/ q̇ ꝑ te me redemit. ℣.
Salue crux q̄ i coꝛpe xp̄i de
dicata es ꝛ ex mēbris ei⁹ tāq̄
margaritis oꝛnata. Accipe.
¶ In .iij. noc. ān. Dignū ſibi
dn̄s cōputauit martyꝛē quē
vocauit apl'm dū eſſet i mari
all'. Cān. Uos ſcti. fo. lix. ℣.
Dediſti here. ſc ix. Lctō ſcti
euāgelij ſcd'm matth. Cap̄. iiij.
In illo tp̄e: Ambulās
Ieſ⁹ iuxta mare galilee
vidit duos frēs ſymonē q̇ vo
cat petr⁹/ ꝛ andreā frēm ei⁹

mittētes rete i mare. Et rel.
Homel. bti gre. pp. de ea. lc.
Audiſtis fres kmi/ ad vniꝰ
iuſſiōis vocē petrꝰ ⁊ ādreas
relictis retibꝰ ſecuti ſūt redē
ptorē. Nulla vō hūc facere
adhuc miracula viderāt: ni
hil ab eo de p̄mio eterne retri
butōis audierāt: ⁊ tn̄ ad vnū
dn̄i p̄ceptū/ hoc qd̄ poſſide
re videbāt obliti ſūt. Quā
ta nos eiꝰ miracula videmꝰ/
quot flagell' affligimur: quā
tis minarū aſperitatibꝰ det
remur: et tn̄ vocantē ſeq̄ con
tēnimus. Rez. Dum perambularet. Orauit ſctūs
ādreas dū reſpiceret celos
voce magna clamauit/ et di
xit/ tu es deꝰ meus quē vidi
in quo cōplacui ⁊ dilexi. Ne
me patiaris ab īpio iudice
deponi/ q̄ virtutē ſctē crucis
agnoui. Vꝰ. Tu es magiſter
meꝰ xp̄e quē dilexi quem co
gnoui quē ꝯfeſſꝰ ſū tm̄mō in
iſta voce me exaudi. Ne. l. x.
IN celo iā ſedet q̄ de cō
uerſiōe nos admonet:
iam iugo fidei gentiū colla
ſubdidit: iā mūdi gloriā ſtra
uit: iam ruinis eiꝰ crebreſcē
tibꝰ diſtricti iudicij ſui diem
propinquātē denūciat: ⁊ tn̄
ſupba mens nr̄a nō vult hoc
ſponte deſerere qd̄ quotidie
pdit ī vita. Quid ergo fra
tres chariſſimi qd̄ in eiꝰ iudi
cio dicturi ſumꝰ: q̄ ab amore
preſentis ſeculi nec p̄ceptis
flectimur/ nec verberibꝰ emen
damur: Sed fortaſſe aliq̄s
tacitis ſecum cogitationibꝰ
dicat. Ad vocem dominicā
vterq̄ iſte piſcator quid aut
quātum dimiſit: qui pene ni
hil habuit. Re. Expandi ma
nus meas tota die in cruce
ad populum non credentē
ſed cōtradicētem mihi. Qui
ambulant vias non bonas/
ſed poſt peccata ſua. Vſus.
Exaltare qui iudicas terrā
redde retributionē ſuper
bis. Qui ambu. Lectio. xi.
SEd hac in re fres cha
riſſimi affectū potius
penſare debemus q̄ cenſū.
Multū reliquit: qui ſibi ni
hil retinuit. Multū reliquit
qui quantūlibet parū totum
deſeruit. Certe nos et habi
ta cum amore poſſidemus:
et ea q̄ minime habemꝰ ex de
ſiderio querimꝰ. Multū er
go petrꝰ et andreas dimiſit:
qn̄ vterq̄ etiā habendi deſi
deria dereliquit. Multū di
miſit: q̄ cum re poſſeſſa etiā
concupiſcētijs renunciauit.
A ſequentibꝰ ergo tanta di
miſſa ſunt quāta a nō ſequēti
bus ꝯcupiſci potuerūt. Tu.

℞3. Uir iſte in pplo ſuo mi-
tiſſim⁹ appuit/ ſctitate autez
⁊ grã plen⁹/ iſte eſt q̇ aſſidue
orat Pro populo ⁊ ciuitate
iſta. ℣. Pro eo vt me dilige
rent detrahebant mihi ego
aũt orabã. Pro po. Lcõ. xij.

NEmo ergo cũ quoſdã
conſpicit multa reliqſſe
apud ſeipſuz dicat. Imitari
hui⁹ mũdi cõtẽptores volo:
ſed q̇d relinquam nõ habeo
Multa fr̃es mei relinq̇tis:
ſi deſiderijs ✝renis renũcia
tis. Exteriora cuiz vr̃a dño
quãtalibet parua ſufficiunt
Cor nãq3 ⁊ nõ ſubſtãtiã pen
ſat: nec ppẽdit quãtũ i ei⁹ ſa
crificio/ ſz ex quanto pferat.
Nã ſi exteriorẽ ſubſtãtiã p-
pẽdim⁹: ecce ſcti negociato-
res nr̃i ppetuã angeloꝝ vitã
datis retib⁹ ⁊ naui mercati
ſũt. Eſtimationẽ q̇ppe pcij
nõ habet: ſz tñ regnũ dei tã
ti valet quantũ habes. Tu.
℞. Dilexit ãdreã dñs i odo
rẽ ſuauitatis dũ penderet in
cruce dignum ſibi ꝯputauit
martyrẽ. Quẽ vocauit aplm
dũ eſſet in mari ⁊ ideo amic⁹
dei appellat⁹ eſt. ℣. Elegit
eũ dñs ⁊ excelſuz fecit illuz.
Quẽ. Se. ſ. euã. ſꝫ mat. c. v.

IN illo tpe. Ambulãs
ieſus iuxta mare gali
lee/ vidit duos fr̃es ſymonẽ
qui vocatur petr⁹ et andreã
fratrez eius: mittentes rete
in mare. Erãt ei piſcatores
Et ait illis. Uenite poſt me
faciam vos fieri piſcatores
hoim. At illi ꝯtinuo relictis
retib⁹: ſecuti ſunt eũ. Et pce
dens inde vidit alios duos
fr̃es iacobũ zebedei et iohã
nẽ fr̃em eius in naui cũ zebe
deo pr̃e eorũ reficientes re-
tia ſua: et vocauit eos. Illi
aũt ſtati relictis retib⁹ et pa
tre: ſecuti ſũt eũ. Amẽ. Oro
vt ſ(?)ra. ¶ Ad lau. ã. Salue
crux pcioſa ſuſcipe diſcipu-
lũ ei⁹ q̇ pepẽdit i te magiſter
me⁹ xps. p. xcij. Dñs reg. fo.
xxxij. Cp. hy⁹. ⁊ ℣. vtã l. j. vã
℞. bre. Cõſtitues eos. i cõi.
f. ij. Ad bñ⁹ ã. Cõcede nobꝫ
hoiez iuſtũ redde nobꝫ hoiez
ſctm ne inficias hoiez deo
charũ iuſtũ mãſuetũ et piũ.

MAieſtatẽ tuã (Oro.
dñe ſupplices exora-
m⁹: vt ſicut eccl̃ie tue btũs
andreas apl̃s extitit pdica-
tor ⁊ rector ita ſit apud te p
nobis ppetu⁹ interceſſor. Et
fa: Per d. ¶ Ad. j. ã. Biduo
viuens pendebat in cruce p
xpi noie beatus andreas et
docebat pplm. ¶ Ad. iij. ã.
Non me pmittas dñe famu

lij tuū a te ſepari: tēpus eſt
vt cōmēdes tre corp⁹ meuz.
Cp. et orō vt i lau. ℣. In oēz
ter. ¶ Ad. vj. ā. Qui pſeque
bāt iuſtū demerſiſti eos dn̄e
in īfernū: et in ligno crucis
dux iuſti fuiſti. Cp. ℣. ⁊ oro
etiam ad. ix. vt in cōi de vno
aplo. ¶ Ad. ix. ā. Maximil=
la chriſto amabilis tulit cor
pus apl'i optimo loco cum
aromatib⁹ ſepeliuit. ¶ In. ij
veſ. ſup p̄os āe p̄me. iiij. de
j. noc. Cp. ℟. hy⁹. ℣⁹. et orō
vt in laudi. Ad magt ā. Cū
peruenisset beat⁹ andreas ad
locum vbi crux parata erat
exclamauit et dixit o bona
crux diu deſiderata et iam
cōcupiſcēti aīo p̄parata: ſe=
curus et gaudens venio ad
te: ita vt ⁊ tu exultās ſuſci=
pias me diſcipulum ei⁹ q̄ pe
pēdit in te. ¶ Barbare vir=
ginis ⁊ mar. Cō. ¶ Nicolai
epī et cōfeſ. xij. l c. Bti ſunt
ſer. fo. xvj. Euāge. Hō q̄dam
nobi. f. xxiiij. ¶ In ꝯceptiōe
btē marie virginis. Ad pri=
mas veſperas ſup p̄os. ān.

A Deſt nāq̄ conce=
ptio ſacratiſſime
vgis q̄ ex regali p
genie cōcepta ge=
nuit chriſtū regem dn̄m ip=
ſa intercedat pro peccatis
noſtris. ā. Beatiſſime virgi
nis marie cōceptionē deuo
tiſſime celebrem⁹: vt ipa p
nob3 intcedat ad dn̄m ieſuz
xp̄m. ān. Sancta maria vir=
go intercede p toto mundo:
q2 genuiſti regē orb3. ā. Dic
rerū creator miſerere popu
lo tuo per itercessionē geni
tricis tue: de qua pdiſſti ad
vitā mundi ſempitnā. Cap.

D Omin⁹ poſ= Pro. viij
ſedit me initio viaruz
ſuarū añq̄ q̄cq̄ faceret a p̄n
cipio ab etno ornata ſum et
ex ātiq̄s anteq̄ terra fieret.
℟. Regali ex pro. vt infra.
vij. ¶ Ad vtraſq̄ veſperas.
hy⁹. Aue maris ſtella. ℣⁹.
Egredietur virga de radice
ieſſe. Et flos. ⁊c. Ad mag. ā.
Conceptio dei genitrix vir=
go gaudiū annūciauit vni=
uerſo mundo: ex te em̄ ort⁹
eſt ſol iuſtitie xp̄s deus no=
ſter: q̄ ſoluens maledictionē
dedit bn̄dictionē: et cōfun=
dens mortez donauit nobis
vitam ſempitnā. Oratio.

F Amulis tuis dn̄e ce=
leſtis grē mun⁹ iparti
re: vt q̄b⁹ btē vgis part⁹ ex=
titit ſalutis exordiū: cōceptio
nis ei⁹ votiua ſolēnitas pacis
tribuat icremētū Et fa. Per
do. ¶ Inui. In honore btiſ=

ſime marie ꝟgis Jubilem⁹ dño. ps. Uenite exultemus dño. hy⁹. Fit porta ce. f. lxvij. ¶ In .i. noc. ā. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: ocłi tui colũbaꝝ. p̄. viij. Dñe dñs. f. ij. ā. Sicut liliũ inter ſpinas ſic amica mea inł filias. ps. xviij. Celi enarrãt. f. vj. ãn. Fau⁹ diſtillãs labia tua ſpõſa: ⁊ odor veſtimẽtoꝝ tuoꝝ ſicut odor thuris. p̄. xxiij. Dñi ē t'ra. fo. vij. ā. Emiſſiões tue paradiſus maloꝝ punicoꝝ cũ pomoꝝ fructib⁹. p̄. xliiij. Eructauit cor. f. xv. ā. Fõs ortoꝝ pute⁹ aq̃rũ viuentiũ q̃ fluũt ĩpetu de libano. p̄. xlv. De⁹ nr̃ re. fo. xvj. ā. Ueniat dilect⁹ me⁹ in ortum ſuum: vt comedat fructũ pomoꝝ ſuoꝝ. p̄. xlvij. Magn⁹ dñs. f. xvj. ꝟ⁹. Gaude maria. ℞. i. Hodie cõcepta ē beata ꝟgo maria ex ꝓgente dauid. Per quã ſalus mũdi credẽtib⁹ apparuit cuius vita gł'ioſa lucẽ dedit ſeculo. ꝟ. Beatiſſime virginis marie cõceptionẽ deuotiſſime celebremus. Per. ℞. ij. Beatiſſime virginis marie conceptionẽ deuotiſſime celebremus. Ut ipſa pro nobꝭ intercedat ad dñz ieſuz chriſtũ. ꝟ. Cũ iocunditate cõceptionẽ beate marie celebremus. Ut. ℞. iij. Glioſe ꝟginis marie ortũ digniſſimum recolamus. Cuius dñs humilitatẽ reſpexit: angelo nũciante cõcepit redẽptorem mũdi. ꝟ. Hodie cõcepta eſt beata maria ex ꝓgenie dauid. Cu. ℞. iiij. Bñdicta et venerabilis es ꝟgo maria Cuius viſcera meruerũt portare dñm xp̄m. ꝟ. Bñdicta tu in mulierib⁹ et bñdictus fruct⁹ vẽtrꝭ tui. Cui⁹. ¶ In ij. noc. ā. Ueni ĩ ortũ meũ ſoror mea ſponſa: meſſui myrrhã meã cũ aromatib⁹ meis p̄. lxxxiiij. Bñdixiſti. fo. xxx. ãn. Comedi fauũ cuz melle meo: bibi vinũ meũ cũ lacte meo. p̄. lxxxvi. Fundamẽta. f. xxx. ā. Talis ē dilect⁹ meus: et ip̃e eſt amic⁹ meus filie hierłz. p̄. xcv. Cãtate. f. f. xxxij. ā. Uulneraſti cor meũ ſoror mea ſponſa vulneraſti cor meum. ps. xcvj. Dñs regna. ex. fo. xxxiiij. ā. Dilecte mi apprehendam te et deducam te in domum matris mee et in cubiculũ genitricis mee: ibi me docebis precepta dñi. ps. xcvij. Cantate. ij. fol. xxxiiij. ā. Deſcendi in ortũ nucum/ vt viderem poma cõualliũ/ et inſpicerẽ

ſi floruiſſent vinee: et germi=
naſſent mala punica: reuer=
tere reuertere ſunamitꝭ re=
uertere reuertere/ vt intuea
mur te. ps. xcviij. Dñs re=
gnauit iraſ. ꝟ. xxxiiij. ℣ Spe
cioſa facta es. ℟. v. Conce=
ptionē hodiernā perpetue
virginis genitricis dei ma=
rie ſolēniter celebremꝰ. A q̄
celſitudo throni proceſſit. ℣.
Glorioſe virginis marie or
tū digniſſimum recolamus.
A qua. ℟. vj. Corde ⁊ aīo
xp̄o canamus gloriam. In
hac ſacra ſolēnitate precel
ſe genitricis dei ꝟginis ma
rie vt ipſa intercedat pro no
bis ad dñm. ℣. Oēs pariter
congregati dñm collaude=
mus. In hac. ℟. vij. Regali
ex progenie maria virgo ex
orta refulget. Cuius preci=
bus nos adiuuari mente et
ſpū deuotiſſime poſcimus.
℣. Corde et aīo xp̄o canamꝰ
gl'iam in hac ſacra ſolenni=
tate genitricis dei. Cu. ℟.
viij. Beata progenies vnde
xp̄s natus eſt. O q̄ glorioſa
eſt virgo que celi regem ge
nuit. ℣. Regali ex progenie
maria exorta refulget. O q̄
¶ In. iij. noc. ā. Hodie cōce
pta ē beata ꝟgo maria ex p
genie dauid: all'a all'a all'a.

Cā. Audi me. ℣. D: gre. ℟.
ix. Conceptio gl'ioſe ꝟginis
marie ex ſemīe abrahe: orta
de tribu iuda: gñoſa ex ſtir=
pe dauid. Cuiꝰ vita inclyta
cūctas illuſtrat eccl'ias. ℣ꝰ.
Cōceptio eſt hodie ſctē ma
rie ꝟginis. Cuiꝰ. ℟. x. Con=
ceptio tua dei genitrix ꝟgo
gaudiū ānūciauit vniuerſo
mūdo: ex te eni ortꝰ eſt ſol iu
ſtitie xp̄s deꝰ nr̄. Qui ſoluēs
maledictionē ꝺdit bñdictio
nē ⁊ ꝯfūdēs mortē donauit
nobꝭ vitā ſempiṫnā. ℣. Aue
maria gratia plena dñs te=
cū. Qui. ℟. xj. Salue nobi=
lis ꝟga ieſſe aue maria flos
cāpi. Unde ortū eſt liliū con
ualliū. ℣. Odor tuꝰ ſuper cū
cta p̄cioſa vngēta fauꝰ diſtil
lans labia tua lac ⁊ mel ſub
lingua tua. Unde ortum. ℟.
xij. Felix nanqꝫ es ſacra vir
go maria: et omni laude di=
gniſſima. Quia ex te ortꝰ eſt
ſol iuſtitie chriſtꝰ deus no=
ſter. ℣ꝰ. Ora pro populo in=
terueni pro clero: intcede p
deuoto femineo ſexu ſentiāt
omnes tuū leuamē: quicun=
qꝫ celebrant tuam cōceptio
nē. Or. l. j. Ex cātic ꝫ cāticoꝝ.

Q Uam pul= (Cp̄. iiij.
chra es amica meaꝛ
q̄ pulchra es. Ocl'i tui colū

baꝝ⁊ abſq; eo ꝙ intrinſecus
latet. Capilli tui ſicut gre-
ges capraꝝ: q̄ aſcēderūt de
mōte galaad. Dentes tui ſi-
cut greges tōſaꝝ: q̄ aſcēde-
rūt de lauachro. Oīnes ge-
mellis fetibꝰ: ⁊ ſteriľ nō ē in
ter eas Sicut vitta coccinea
labia tua: ⁊ eloquiuз tuum
dulce. ¶ Sicut fragmē ma
li punici ita gene tue: abſq;
eo ꝙ intrinſecꝰ latet. Sicut
turrꝭ dauid collū tuū: q̄ edifi
cata ē cū ꝓpugnacuľ. Mille
clypei pēdēt ex ea: oīs arma
tura fortiū. Duo vbera tua
ſicut duo hinnuli capree ge-
melli: q̄ paſcunť ī liliјs: do-
nec aſpiret dies: ⁊ inclinenť
vmbre. Vadā ad mōtē myr-
rhe: ⁊ ad collē thurꝭ. Tu. R. ij.
TOta pulchra es ami
ca mea: ⁊ macula nō
eſt ī te. Veni de libano ſpon
ſa mea: veni de libano veni.
Coronaberꝭ de capite ama-
na: de ṽtice ſanir ⁊ hermon:
de cubilibꝰ leonū: de mōtibꝰ
pardorū. ¶ Vulneraſti cor
meū ſoror mea ſpōſa: vulne
raſti cor meū ī vno oculorū
tuoꝝ: ⁊ ī vno crine colli tui.
Quā pulchre ſūt māme tue
ſoror mea ſponſa. Pulchrio-
ra ſunt vbera tua vino: et
odor vnguentorū tuorum ſu
per oīa aromata. Lect. iij.
FAuus diſtillās labia
tua ſponſa mel ⁊ lac
ſub lingua tua: ⁊ odor veſti-
mētoꝝ tuoꝝ ſicut odor thu-
ris. Ortꝰ cōcluſꝰ ſoror mea
ſpōſa: ortꝰ ꝯcluſꝰ fōs ſignatꝰ
Emiſſiōes tue ꝑadiſꝰ maloꝝ
punicoꝝ/ cū pomoꝝ fructi-
bus. ¶ Cypri cū nardo: nar
dus ⁊ crocꝰ: fiſtula et cina-
momū: cū vniuerſis lignis li
bani: myrrha ⁊ aloes cū oībꝰ
primis vngētis. Fōs ortorū
puteꝰ aq̄rū viuentiū: q̄ fluūt
impetu de libano. Tu. R. iiij.
SUrge aquilo ⁊ veni au
ſter: ꝑfla ortū meū: et
fluēt aromata illiꝰ. Veniat
dilectꝰ meꝰ ī ortū ſuū: vt cō-
edat fructum pomoꝝ ſuoꝝ.
¶ Veni in ortū meum ſoror
mea ſponſa: meſſui myrrhā
meā cū aromatibꝰ meis. Cō
edi fauuз cum melle meo: bi
bi vinū meū cum lacte meo
Comedite amici ⁊ bibite: et
iebriamini chariſſimi. Ego
dormio: ⁊ cor meuз vigilat.
VOx dilecti (Tu. R. v.
mei pulſantꝭ. Api mi
hi ſoror mea: amica mea: co-
lūba mea: īmaculata mea:
q2 caput meū plenū ē rore: ⁊
cincinni mei guttis noctiuз
Expoliaui me tunica mea:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

quō īduar illā:⁊ Laui pedes
meos:⁊ quō inquinabo illos:
Dilectꝰ meꝰ miſit manū ſuā
ꝑ foramē:⁊ vent meꝰ itremu
it ad tactū eiꝰ. Surrexi vt a=
perirē dilecto meo. Tu. l. vi
Manꝰ mee diſtillauert
myrrhā:⁊ et digiti mei
pleni myrrha probatiſſima
Peſſulū oſtij mei apui dile
cto meo:⁊ at ille decliauerat
atqꝫ trāſierat. Aīa mea liq̄=
facta ē:vt dilectꝰ locutꝰ eſt.
Queſiui et nō īueni illū:⁊ vo=
caui:⁊ nō rn̄dit mihi. Inue=
nert me cuſtodesq̄ circuiert
ciuitatē. Percuſſerunt me ⁊
vulnerauerunt me : tulerūt
palliū meū cuſtodes muro=
rū. Adiuro vos filie hierlz:
ſi īueneritꝭ dilectum meū vt
nūcietꝭ ei q2 amore lāgueo.
Qualis ē dilectꝰ (l. vij
tuꝰ ex dilecto:⁊ o pul=
cherrima mulierꝫ:⁊ Qual' eſt
dilectꝰ tuꝰ ex dilecto:⁊ q2 ſic
adiuraſti nos. Dilectꝰ meus
cādidꝰ ⁊ rubicūdꝰ:⁊ electꝰ ex
milibꝰ. Caput eiꝰ aurꝫ opti=
mū:⁊ come eiꝰ ſicut elate pal
marū:nigre q̄ſi corvꝰ. Oculi
eiꝰ ſicut colūbe ſup riuulos
aq̄rū q̄ lacte ſūt lote:⁊ ⁊ reſi=
dent iuxta fluenta pleniſſi=
ma. Gene illius ſicut areole
aromatum:⁊ cōſite a pigmen

tariꝭ. Labia eius lilia di=
ſtillātia myrrhā ṗmā. lc. viij.
Manꝰ illius tornatiles
auree plene iacinctꝭ
Vēter eiꝰ eburneꝰ: diſtinctꝰ
ſaphyris. Crura illiꝰ colum
ne marmoree:⁊ q̄ fūdate ſunt
ſup baſes aureas. Sp̄es eiꝰ
vt libani:⁊ electus vt cedri.
Guttur illiꝰ ſuauiſſimū:⁊ ⁊ to
tus deſiderabil'. Tal' eſt dile
ctus meꝰ:⁊ ⁊ ip̄e ē amicꝰ meꝰ
filie hierlz. Quo abijt dile=
ctus tuꝰ o pulcherrima mu
lierꝫ:⁊ q̄ d̄clinauit dilectꝰ tuꝰ
En q̄remꝰ eū tecū:⁊ Dilectꝰ
meꝰ deſcēdit in ortū ſuū ad
areolā aromatū:⁊ vt paſcat
ī ortis:⁊ lilia colligat. Ego
dilecto meo:⁊ ⁊ dilectꝰ meus
mihi:q̄ paſcit int' lilia. Tu.
l. ix. Initiū ſci euā. ſm. mat.
Liber gn̄ationis ieſu
xp̄i filij dd: filij abra=
hā. Etc. Ex ꝯmēta. b. hyla
Gradū quē (rij epi:⁊ de ca. l.
matthēꝰ ī ordine regie ſuc=
ceſſiōis ediderat: lucas ī ſa=
cerdotali origine cōputat:⁊
quē dū vterqꝫ dinumerat: co
gnationē ī dn̄o vtriuſqꝫ tri=
bus vtqꝫ ſignificat. Recteqꝫ
vtriuſqꝫ gn̄atiōis gradꝰ po=
nit:⁊ q2 ſacerdotalis et regie
tribꝰ ſocietas ꝑ dauid: ex cō
iugio iīta: iā a ſalathiel ī zo=

robabel: ꝯfirmat ex genere. ¶ Atqꝫ ita cū matthe⁹ paternā originē q̄ ex iuda pficiſcebat receſet: lucas vō acceptū p nathā ex tribu leui gen⁹ edocet: ſuis qꝫ ptib⁹: dñi nr̄i ieſu xp̄i q̄ ē ekn⁹ rex ꝛ ſacerdos: etiā ī carnali ortu vtriuſqꝫ gn̄is gl'iaꝫ pbauerīt

Quod vō io= ¶ Lu. l. x. Quod vō ioſeph poti⁹ q̄ marie natiuitas receſet nihil refert. Eadē eīm eſt toti⁹ trib⁹ atqꝫ vna gn̄atio. Exemplū aūt etiā matthe⁹ ꝛ lucas dederīt pr̄es appellātes nō tā gn̄e q̄ gente: qr ab vno tribu cepta ſub vni⁹ ſucceſſiōis ꝛ originis familia cōtinet. ¶ Cū enim fili⁹ dauid atqꝫ abrahe oñdēd⁹ ſit: quare ita cepit: liber gn̄ationis ieſu xp̄i filij dauid filij abrahe: Non differt q̄s in originis numero atqꝫ ordine collocetur: dum modo vniuerſoꝝ familia cepta intelligat ēē ab vno. Itē cū euiſdē trib⁹ ſint ioſeph et maria: dū pfect⁹ ex abrahe genere ioſeph oñdit: pfecta q̄ꝫ docet et maria. ¶ Lu. l. xi.

Hec enim in lege ratio ſeruata eſt: vt ſi mortuus ſine filijs familie princeps fuiſſet: defūcti vxorem poſterior frater eiuſdem cognationis acciperet: ſuſceptoſqꝫ filios in familiā eius qui mortuus eſſet referret: maneretqꝫ ita in pmogenitis ſucceſſionis ordo: cum patres eorū q̄ poſt ſe nati eſſent aut noīe haberent aut genere. Sed q̄d illud eſt q̄d diximꝰ: ſcd̄m rerū fidem: generatiōis iſti⁹ ordinē nec numero ſibi nec ſucceſſione cōſtare: Hui⁹ q̄ꝫ rei ratio afferat. Nō eī leuis cauſa eſt vt aliud ſit in narratione aliud in geſtis: ꝛ aliud referat in ſumma: aliō vō teneat in numero. Nāqꝫ ab abrahā vſqꝫ ad dauid q̄ttuordecī gn̄ationes nūerate ſūt: et a dauid vſqꝫ ad trāſmigrationē babilonis generationes quattuordecī: cū in regnorum libris decē et ſeptē dephendant. Sꝫ ī hoc nō eſt mēdacij aut negligētie viciū. l. xij.

Tres enī generatiōes ratiōe pterite ſūt. Nā ioram genuit ochoziā: ochozias autē genuit ioas: ioas deinde amaſiā: amaſias aūt genuit oziā. Et in mattheo iorā oziam genuiſſe ſcribit: cū quart⁹ ab eo ſit. Hoc ita: qr ex gētili femīa iorā ochoziaꝫ genuit ex achab ſcꝫ domo: dictūqꝫ erat p pphetaꝫ

nō niſi quart⁹ generatiōe in throno regni iſrł quemq̄ de domo achab eſſe ſeſſurum. Purgata igit labe familie gentilis tribuſq̄ p̄teritis: iā regalis in quarto generatio nū cōſequentiū origo nume rat. Tu aūt. Initiū ſcti euā gelij ſecūdum mattheum.

Liber gn̄ationis ieſu xp̄i filij dd: filij abra hā. Abrahā genuit iſaac: iſa ac aūt genuit iacob. Jacob aūt genuit iudā ꝛ fr̄es ei⁹: iu das aūt genuit phares ꝛ za rā de thamar. Phares āt ge nuit eſrom: eſrom aūt genu it arā. Arā aūt genuit ami nadab. Amiadab aūt genu it naaſō. Naaſon aūt genuit ſalmō. Salmon aūt genuit boos de raab. Boos aūt ge nuit obeth ex ruth. Obeth āt genuit ieſſe. Jeſſe āt genu it dd regē. Dauid āt rex ge nuit ſalomonē ex ea q̄ fuit vxe Salomō āt gēuit roboā Roboā āt genuit abia Abia aūt genuit aza. Aza aūt ge nuit ioſaphat. Joſaphat āt genuit iorā. Jorā āt genuit oziā. Ozias aūt genuit ioa thā: ioathā āt genuit achas Achas aūt genuit ezechiā: ezechias aūt genuit manaſ ſē. Manaſſes āt genuit amō amō aūt genuit ioſiam. Joſi as autem genuit iechoniā ꝛ et fr̄es ei⁹: in tranſmigratio ne babilonis. Et poſt tranſ migrationē babilonis: iecho nias genuit ſalathiel. Sala thiel aūt genuit zorobabel: zorobabel āt genuit abiuth. Abiuth aūt genuit eliachiz Eliachim autē genuit azor Azor aūt genuit ſadoch: ſa doch aūt genuit achi. Achi aūt genuit eliud: eliud āt ge nuit eleazar. Eleazar āt ge nuit mathā. Mathā aūt ge nuit iacob. Jacob āt genuit ioſeph: virū marie. De q̄ nat⁹ eſt ieſus: q̄ vocał xp̄s. Amē Or̄o. Famulis tuis. ¶ Ad lau. ā. Conceptio gł'oſe vir ginis marie ex ſemine abra he orta de tribu iuda: gene roſa ex ſtirpe dauid. p. xcii. Dn̄s reg. f. xxvi. Cō. Dn̄s poſſedit. Rem. Adiuua nos. hy⁹ Aue marꝫ ſtel. fol. lxvii. ℣ Egredieł. Ad bn̄⁹ ā. Cō ceptionē hodiernā ꝑpetue ꝟgis genitric deí marie ſo lēnił celebrem⁹ a qua celſitu do throni ꝓceſſit all'a. Or̄o Famulis tu. vts ¶ Ad. i. ā. Cōceptio ē hodie ſcē marie ꝟgis cui⁹ vita īclyta cūctas illuſtrat eccl'ias. ¶ Ad. iij. ā. Regali ex ꝓgenie maria ex

orta refulget: cuius ꝑcibus
nos adiuuari mente et ſpū
deuotiſſime poſcimus. Cō.
⁊ ōr̄o vt in lau. ℣. Gaude ma
ria virgo. ¶ Ad .vi. ān. Cor
de et aīo xp̄o canamꝰ gloriā
in hac ſacra ſolēnitate pre-
celſe genitricis dei marie.
Capitulū. Eccleſia .xxiiii.

Ego ex ore altiſſimi ꝓ
diui ꝑ primogenita añ
oēʒ creaturā. ℣. Specioſa.

Adiuuet nos q̄s (oꝛ.
dn̄e bt̄ē marie ſemꝑ
virginis interceſſio venerā-
da: cuius etiā diem quo fe-
lix eius eſt inchoata conce-
ptio/celebramꝰ. Et fa: Per
do. ¶ Ad .ix. ā. Cū iocūdita
te cōceptionē ſctē marie ce
lebremꝰ vt ipſa pro nobis in
tercedat ad dn̄ʒ ieſum chri-
ſtum. Cap̄. Sapientie .iiii.

O q̄ pulchra eſt caſta ge
neratio cū claritate:
immortalis eſt ei memoria
illius: quia et apud deū no-
ta eſt et apud homines. ꝟſꝰ.
Dignare me. Oratio.

Supplicationē ſeruo-
rū tuoꝝ deus miſera
tor exaudi: vt q̄ i cōceptione
dei genitricis ⁊ ꝟginis con
gregamur: eiꝰ interceſſionibꝰ a
te de iſtātibꝰ periculis erua
mur. Et fa: Per eūdē. ¶ In

ii. veſ. ſup ꝑos āne ꝑme q̄t-
tuor de primo noc. Cpz. Re.
hyꝰ. ℣. ⁊ ōr̄o vt in l. Ad mḡt
ā. Que ē iſta q̄ ꝓgredit̄ qua
ſi aurora cōſurgēs: pulchra
vt luna: electa vt ſol: teribilis
vt caſtroꝝ acies ordinata.
¶ Lucie ꝟgīs ⁊ m̄. xii. l. oꝛ.

Exaudi nos deꝰ ſaluta
ris nr̄: vt ſicut de bt̄ē
lucie feſtiuitate gaudemꝰ:
ita pie d̄uotiōis erudiamur
affectu. Et fa: ꝑ d̄. Lectio-
nes Quiſq̄ ſtatuevit. f. xxxiii
Euāg. de theſauro. cū ꝯmē
tario bt̄i hiero. Theſaurus
iſte. fol. xxxviii. ¶ Thome
apl̄i oīa de cōi aploꝝ exce-
ptꝭ ſubſcriptꝭ Ad vſ̄ re. Gre
gē tuū. vt īfra .xii. Ad mag.
ā. Thomas q̄ dicit̄ didimus
nō erat cū eis qn̄ venit ieſꝰ.
dixerūt alij diſcipuli: vidi-
mꝰ dominū alleluia. ¶ Ad
horas conſuetas. Oratio.

Da nobis q̄s dn̄e bea
ti thome apoſtoli tui
ſolēnitatibꝰ gloriari: vt eius
ſemꝑ et patrociniis ſuble-
uemur et fidē cōgrua deuo-
tiōe ſectemur. Et fa: Per d̄.
Lectiones Merito q̄rit̄. f. ii
¶ In .iii. noc. ān Mitte ma-
nū tuā/ ⁊ cognoſce loca cla-
uoꝝ all'a: ⁊ noli eē īcredulꝰ/
ſed fidelis all'a. Canti. Vos

ſcti. fo. lix. ℣. Dediſti he. l. ix.
Leō ſcti euā: ſm io. Ca. xx.

In illo tpe: Thomas vnꝰ de duodeci q dicit didimꝰ: non erat cuz eis qn venit ieſꝰ. Et rel. Ex home. bti gregorij pape de ea. lc.
Iſte vnꝰ diſcipulꝰ defuit: reuerſꝰ qd geſtū eſt audiuit: audita credere renuit. Venit iterū dn̄s ⁊ nō credēti diſcipulo latꝰ palpandū pbuit: manꝰ oſtēdit: ⁊ oſſa ſuoꝝ cicatrice vulneꝝ/ ifidelitatꝭ eius vulnꝰ ſanauit. ¶ Quid fr̄es chariſſimi ꝗd inf hec aiaduertitis? Nūqd caſu geſtuz creditis vt electꝰ ille diſcipulꝰ tūc deeſſet: poſt āt veniēs audiret/ audiens dubitaret dubitās palparet/ palpans crederet? Nō hoc caſu: ſꝫ diuina diſpēſatione geſtū eſt.
Egit nāqꝫ mi Tu. lc. x.
ro mō ſupna clementia: vt diſcipulꝰ dubitās/ dū in mgr̄o ſuo vulnera palparet carnis: i nobis vulnera ſanaret ifidelitatis. Plꝰ eni nobis ifidelitas thome ad fidē ꝙ fides credētiū diſcipuloꝝ pfuit: qꝛ dū ille ad fidē palpādo reducit: nr̄a mēs oī dubitatiōe poſtpoſita i fide ſolidat. ¶ Sic ꝗppe diſcipulū poſt reſurrectionē ſuā dubitare pmiſit/ nō tn̄ in dubitatiōe deſuit: ſicut añ natiuitatē ſuā habere mariā ſpōſā voluit: q tn̄ ad eiꝰ nuptias non puēit. Nā ita factꝰ ē diſcipulꝰ dubitās ⁊ palpās teſtis vere reſurrectiōis: ſicut ſpōſꝰ mr̄is fuerat cuſtos itegerrime virginitatis. Lectio. xi.
Palpauit āt ⁊ exclamauit. Dn̄s meꝰ: ⁊ deus meꝰ. Dicit ei ieſꝰ. Qꝛ vidiſti me credidiſti. Cū paulꝰ apl̄s dicat/ ē aūt fides ſperādaꝝ ſubſtātia reꝝ argumētū nō appentiū: pfecto liquet qꝛ fides illarū rerū eſt argumētū q appere nō poſſūt. Que eni appent iā fidē nō habēt: ſed agnitionē. Dū ergo vidit thomas/ dū palpauit: cur ei dicit qꝛ vidiſti me credidiſti? Sed aliō vidit: aliud credidit. A mortali ꝗppe hoīe diuinitas videri nō pōt. Hoīez igit vidit: ⁊ deū ꝯfeſſꝰ eſt dicens. Dn̄s meꝰ et deꝰ meus. Vidēdo ergo credidit: qꝛ cōſiderādo verū hoīem hūc deum quē videre nō poterat exclamauit. Tu. Lectio. xii.
Lētificat valde qd ſequitur. Bti q nō viderūt ⁊ crediderūt. In qua ſnīa nimirū nos ſpecialiter ſignati ſumus: q eū quē carne nō vidi-

mus/mēte retinem⁹. Nos ſi
gnati ſum⁹:⁊ſi fidē nr̄am opi
bus ſeqmur. Ille ei vere cre
dit/q̇ exercet opando qđ cre
dit. Quo ꝯtra de his q̇ fidē
noīeten⁹ retinēt paul⁹ dicit.
Cōfitent ſe noſſe deū:factꝫ
aūt negant. Hic iacob⁹ ait.
Fides ſine opib⁹ mortua eſt
Tu. ℟. xij. Gregē tuum pa
ſtor eterne nō deſeras ſꝫ p btm̄
apl'm thomā. Per petua de=
fenſione cuſtodias. V⁹. Ut a
nr̄is reatib⁹ abſolutos a cun
ctis nos q̊ꝗ periculis. Per.
Se. ſ. euā ꝓꝫ ioh. Cp. vbi ſu.
In illo tpe. Thomas
vn⁹ de duodeci q̇ dicit
didim⁹: nō erat cū eis qn̄ ve
nit ieſ⁹. Dixerūt ḡ ei alij diſ=
cipuli. Uidim⁹ dn̄m. Ille au=
tē dixit eis. Niſi videro i ma
nib⁹ ei⁹ fixurā clauorū ⁊ mit
tā digitū meū in locū clauo
rū ⁊ mittā manū meā in lat⁹
eius: nō credā. Et poſt dies
octo iterū erant diſcipuli ei⁹
intus: et thomas cū eis. Ue
nit ieſus ianuis clauſis ⁊ ſte
tit in medio: ⁊ dixit eis. Pax
vobis. Deinde dicit thome.
Infer digitū tuū huc ⁊ vide
manus meas/et affer manū
tuā et mitte in lat⁹ meū: ⁊ no
li eſſe incredulus ſed fidelis
Reſpondit thomas: et dixit
ei. Dn̄s me⁹: et deus meus.
Dixit ei ieſus. Qr vidiſti me
credidiſti: bti q̇ nonviderūt:
⁊ crediderūt. Aſſa. Oro vt ſ
in. j. veſ. Ad bn̄⁹ ān. Qr vidi
ſti me thoma credidiſti bti
q̇ nō viderūt et crediderunt
alla. ¶ In. ij. veſ. ad mgt ā.
O thoma didime p xp̄ꝫ quē
meruiſti tangere/te p̄cib⁹ ro
gam⁹ altiſonis/ſuccurre no=
bis miſeris/ne dānemur cū
impijs in aduentu iudicis.
¶ In natali beati ſtephani
protomartyris. Ad p̄mas
veſ. cōmemo. cuꝫ ſeqn̄te ān.
Stephan⁹ aūt plenus grā ⁊
fortitudine faciebat pdigia
⁊ ſigna magna i pplo. V. Ju
ſtus vt palma florebit. Oro.
Da nobꝫ domine q̄s
imitari qđ colim⁹/
vt diſcamus ⁊ ini=
micos diligere: q̇a
eius natalicia celebramus/
qui nouit etiā p perſecutori
bus exorare. Et fa: Per do.
¶ Nota qn̄ p cōme. preſcri
pta orō dicit ſic cōcluditur.
Exorare dn̄m noſtruꝫ ieſum
xp̄m filiū tuū. Amen. ¶ In=
uitatorium. Regem proto=
martyris ſtephani. Uenite
adoremus dn̄m ieſum xp̄m.
Ps. Uenite exul. Hy⁹. Mar=
tyr dei. fo. lxv. In p̄io noct.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

An. Heſterna die dn̄s nat⁹
eſt ı̄ terris/ vt ſtephanus na
ſcereť in celis. ꝑ. j. Btūs vir.
fo. j. añ. Qui enı̄ corpori ſuo
virginis ꝑparauit vter/ipſe
martyri ſuo apire dignatus
eſt celū. ꝑ. ij. Quare fre. fo. j.
añ. Preſepis anguſtia xp̄m
portauit infantē/ immēſitas
celi ſtephanū triūphātē ſuſ
cepit. ps. iiij. Cū inuo. fol. j.
an. Nemo poterat reſiſtere
ſapiētie ⁊ ſpūi q̇ loq̄bať. ꝑ. v.
Verba mea. fol. j. añ. Vide-
bant oēs ſtephanū q̇ erāt in
ꝯcilio/ ⁊ ı̄tuebanť vultū eius
tanq̄ vultū āgeli ſtātis inť il
los. ꝑ. viij. Dn̄e dn̄s. fo. ij. ā.
Ecce video celos aptos : et
ieſuz ſtātē a dextris dei. ꝑ. x.
In dn̄o. f. iij. ℣. Glīa ⁊ hono
re coronaſti eū dn̄e. ℟. j. He
ſterna die dn̄s nat⁹ eſt ı̄ tris
vt ſtephan⁹ naſcereť in celis
ingreſſ⁹ eſt dn̄s mundū. Vt
ſtephanus ingredereť in ce-
lū. ℣. Heri enı̄ rex nr̄ trabea
carnis indut⁹ de aula vteri
ꝟginalis egrediens viſitare
dignatus eſt mundum. Vt.
℟. ij. Stephan⁹ aūt plenus
grā ⁊ fortitudı̄e. Faciebat ſi
gna magna ⁊ ꝓdigia ı̄ ppl̄o.
℣. Cū aūt eſſet plenus ſpiri
tu ſancto ⁊ fide btūs ſtepha
nus. Fa. ℟. iij. Videbāt oēs
ſtephanum qui erant in con
cilio. Et intuebantur vultuz
eius tāq̄ vultum angeli ſtā-
tis inter illos. ℣ſus. Et con-
currentes rapuerunt eum ⁊
adduxerunt in conciliū. Et
intuebātur. ℟. iiij. Intuens
in celum btūs ſtephanus vi
dit glīam dei et ait. Ecce vi-
deo celos aptos / ⁊ filiū ho-
minis ſtantē a dextris ꝟtu-
tis dei. ℣⁹. Cunq̄ aſpiceret
btūs ſtephan⁹ in celuz vidit
glīam dei ⁊ ait. Ecce. ¶ In
ij. noc. añ. Eiſciētes euz ex-
tra ciuitatē lapidabant/ ⁊ te
ſtes depoſuerunt veſtimēta
ſua ſec⁹ pedes adoleſcētꝫ q̇
vocabať ſaulus. ꝑ. xiiij. Dn̄e
q̇s. f. iiij. ā. Lapidauert ſte
phanū/ ⁊ ipſe iuocabat dn̄m
dicens/ ne ſtatuas illis hoc
pctm̄. ꝑ. xx. Dn̄e ı̄ ꝟtute. fo.
vj. añ. Lapides torrētis illi
dulces fuert ipꝫ ſequūť oēs
aie iuſte. ps. xxiij. Dn̄i ē ter.
f. vij. ā. Iſte paup clamauit
⁊ dn̄s exaudiuit eū. ꝑ. xxxiij.
Bn̄dicaz do. fo. xj. añ. Btūs
quez elegiſti dn̄e habitabit
in atrijs tuis. ꝑ. lxiiij. Te de
cet. fo. xxj. ā. Iuſt⁹ vt palma
florebit/ ſicut cedrus libanı̄
multiplicabiť. ps. xcj. Bonū
eſt. f. xxx. ℣. Poſuiſti dn̄e ſup
caput eius. a c. ℟. v. Excla-

mantes autē iudei voce ma-
gna ꝯtinuerunt aures ſuas
Et eiicientes btm̄ ſtephanū
extra ciuitatē lapidabāt. ℣.
Captabāt in aīam iuſti ⁊ ſan
guinē innocentē ꝯdēnabant
Et ei. ℟. vi. Impetū feceꝛt
vnanimes in eū ⁊ eiecerunt
eum extra ciuitatē. Inuocā-
tē ⁊ dicētē dn̄e accipe ſpūm
meū. ℣. Et teſtes depoſue-
runt veſtimenta ſua ſecꝰ pe-
des adoleſcentis q̇ vocabat
ſaulꝰ et lapidabāt eū. Inuo.
℟. vii. Lapidabant ſtepha-
nū inuocantē ⁊ dicentē. Dn̄e
ieſu xp̄e accipe ſpm̄ meū et
ne ſtatuas illis hoc pctm̄. ℣.
Poſitis aūt genibꝰ btūs ſte
phanꝰ orabat dicens. Dn̄e.
℟. viii. Lapides torrētis il-
li dulces fuerūt. Ip̄z ſequū
tur oēs aīe iuſte. ℣. Mortē
enī quā ſaluator dignatꝰ eſt
ꝓ oībꝰ pati hāc ille primum
reddidit ſaluatori. Ip̄z. Lc. i.

Sermo beati fulgentii epi.

HEri celebrauimꝰ frēs
charisſimi tꝑalē ſem-
piterni regis nr̄i natalē: ho-
die celebramꝰ triūphalē mi-
litis paſſionē. Heri ei rex nr̄
trabea carnis indutꝰ de aula
vteri virginalis egrediēs viſi-
tare dignatꝰ ē mūdū: hodie
miles de tabernaculo cor-
poris exiens triūphator mi
grauit ad celū. ¶ Ille ſēpi
terne deitatꝭ maieſtate ſer-
uata ſeruile cinctoriū carnis
aſſumēs in huiꝰ ſeculi cāpū
pugnaturꝰ itrauit: iſte depo
ſitis corruptibilibꝰ corpis i-
dumētis: ad celi palatiū ꝑ-
enniter regnaturꝰ aſcendit.
Ille deſcēdit carne velatꝰ:
iſte aſcēdit ſanguine laurea
tus. Aſcēdit iſte lapidātibꝰ
iudeis: q̄ ille deſcēdit letan
tibꝰ angelis. Tu. Lectio. ii.

GLoria in excelſis deo
heri ſcti angeli exultā
tes cātauerūt: hodie ſtepha
nū letantes in ſuū ꝯſortium
ſuſceperūt. Heri dn̄s exiuit
de vtero virginis: hodie mi
les egreſſꝰ eſt de ergaſtulo
carnis. Heri xp̄s ꝓ nobꝭ pā-
nis eſt īuolutꝰ: hodie ſtepha
nus ſtola eſt ab eo īmortali
tatis indutus. Heri pſepis
anguſtia xp̄m portauit infā
tē: hodie īmēſitas celi ſuſce-
pit ſtephanū triumphantē.
¶ Solꝰ deſcēdit dn̄s vt mul
tos eleuaret: humiliauit ſe
rex nr̄: vt milites ſuos exal-
taret. Qui ei corpori ſuo vgi
nis preparauit vterū: tpe mar
tyrii ſuo apire dignatꝰ ē celū
Dn̄s xp̄s anguſtias intrare
nō dedignatꝰ eſt vteri: vt ani

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

mam ſtephani latitudo ſuſci
N peret celi. Tu. lc.iij.
Eceſſariū tādē nobis
eſt fr̄es kmi agnoſcere qbꝰ
armis p̄cinctꝰ ſtephanꝰ ſeui
tiā iudeoꝝ potuit ſupare: vt
ita meruiſſꝫ felicit̄ triūpha
re. Neqꝫ enī ꝑuipēdēda ē tal'
vtꝰ taliſqꝫ triūphus. Haud
vō vilibꝰ armis potuit p̄mu=
niri: q̄ a multis nō potuit ſu
perari. ¶ Inuicte nāqꝫ eni=
tuit ī eo vtutis īſigne: q̄ nec
fremētiū ſeuitiā formidauit
nec lapidātiū ictibꝰ deuicta
ſuccubuit. Btūs ſtephanꝰ
vſqꝫ adeo int̄ fremētes ꝑmā
ſit inꝑteritꝰ / ꝛ int̄ lapidum fuit
cruciamēta ſecurꝰ: vt īcredu
litatē iudeoꝝ fident̄ argue
ret: ꝛ benignꝰ ꝓ lapidantibꝰ
Q exoraret. Tu. lc.iiij.
Uod ē ḡ tā magnū at
qꝫ inſupabile genꝰ armorū/
quo munitꝰ ſeuiētes argue=
ret / lapidātes nō repcutiēs
ſꝫ patiēs ſuparet: inſup ꝛ oc=
ciſus aulā celeſtꝫ regni viuꝰ
ꝛ corōatꝰ itraret. Proculdu
bio munimīe regio ſeptꝰ nul
latenꝰ ē ab aduerſariis ſupa
tꝰ. ¶ Qm̄ rex nr̄ cū ſit altiſſi
mꝰ ꝓ nobis hūilis venit ſꝫ ia
nis venire nō potuit. Tu. l.v
M Agnū quippe dona=
tionū ſuis militibus
dn̄s attulit: q̄ nō ſolū eos co
pioſe ditauit: ſed etiā ad cer
tādū inuictiſſime ꝯfortauit.
¶ Attulit nāqꝫ donū chari=
tatꝫ: q̄ ꝑduceret hoīes ad cō
ſortiū deitatꝫ. Qđ ḡ attulit
erogauit nec ſibi aliquid rema
nuit: ſꝫ mirabilit̄ ꝛ ſuoꝝ fide
liū pauperiē ditauit: ꝛ īdefi=
ciētibꝰ theſaurꝫ plenus ipſe ꝑ
māſit. Charitas ḡ q̄ ad traꝫ
de celo dpoſuit xp̄ꝫ: ipſa ſte
phanū de trꝫ eleuauit ad ce
lū. Charitas q̄ p̄ceſſit in re
ge: ipſa ſubſeq̄nter refulſit ī
O Ammi (milite. lc.vj.
rāda vbiqꝫ potētia ſal
uatorꝫ: o p̄dicāda īdeſinēter
grā redēptorꝫ. Oñdit ī mr̄e
et̄ne vginitatꝫ miraculū: de
mōſtrauit ī martyre inuicte
charitatis indiciū. Integri
tas q̄ppe ītemerata ꝑmāſit
ī vgīe dilectiōis vtꝰ īuicta
pſeuerauit ī martyre. Et ſicut
in mr̄e dn̄i nō potuit vgītas
violari: ſic et ī martyrꝫ mēte
nō potuit xp̄i charitas tanto
ſeuiētiū agmīe ſupari. Tu.
S Tephanꝰ ergo lc.vij.
vt nōis ſui coronā me
ruiſſet accipe: charitatē pro
armis habebat: et per ipſaꝫ
vbiqꝫ vincebat. Per charita
teꝫ dei ſeuiētibus iudeis nō
ceſſit: ꝑ charitatē primi pro

lapidantib⁹ interceſſit. Per
charitatē arguebat errātes
vt corrigerent: ꝑ charitatez
pro lapidantibus orabat ne
punirent. Charitatis ꝟtute
ſubnixus ſaulū vicit crude=
liter ſeuientē: et quē habuit
in terra ꝑſecutorē: ī celo me=
ruit habere conſortez. Ipſa
ſancta et indefeſſa charitas
deſiderabat orādo acquire=
re: quos nequiuit monendo
cōuertere. Tu. Lectio. viij.

NEc ei fratres exiſti=
mandus eſt ſtephan⁹
tūc inimicos dilexiſſe/ dū ꝑ
eis oraret: ⁊ nō dilexiſſe dū
eorū crudelitatē arguendo
corripet. Abſit hoc ab aīa
martyris ad celi palatiū fe
ſtinātis. Ipſa enī ſctā chari=
tas firmā ſeruauit in oratio
ne patiētiā: que rigidam te=
nuit in corruptione cenſurā
Et ideo in oratione meruit
audiri lenitas/ q̇a ſine cha=
ritate nō fuit in corruptiōe
ſeueritas: ac ꝑ hoc ſiue orā
do ſiue corripiendo charita
tem btūs ſtephan⁹ reſerua=
uit/ quia vtrobiq; ſalutē er=
rātiū cogitauit: ⁊ inditio ſan
cte orationis oſtēdit īcrepa
tionē illā non fuiſſe odij ſed
amoris. Hoc aūt faciēs/ ⁊ p̄=
ſentib⁹ charitatē btūs mar=
tyr exhibuit: et vtile nimis
exemplū poſteris dereliqt.
Tu. ¶ In. iij. noc. ān. Sepe
lierūt ſtephanū viri timora
ti/ ⁊ fecerūt plāctū magnuz
ſup eum. Cañ. Btūs vir q̇.
fo lx. ℣. Magna eſt gl'ia ei⁹
ī ſalutari tuo. ⁊c. Lectio. ix.
Lec. ſ. euāg'ſe. mat. Cp. xxiij.

IN illo tpe: Dixit ieſ⁹
turbis iudeorū ⁊ prin
cipib⁹ ſacerdotū. Ecce ego
mitto ad vos prophetas/ et
ſapientes/ ⁊ ſcribas: et exil=
lis occidetis et crucifigetis
et ex eis flagellabitis ī ſyna
gogis veſtris. Et reliqua.
Ex ꝯmētario btī hieronymi
preſbyteri: de eadē lectiōe.

Hoc quod antea dixeramꝰ
vos īplete menſurā patrum
vr̄orum ad perſonā dn̄i ꝑti=
nere eo ꝙ occidēd⁹ eſſet ab
eis: ⁊ poteſt et ad diſcipulos
eius referri: de quibus nunc
dicit Ecce ego mitto ad vos
prophetas et ſapiētes ⁊ ſcri
bas: et ex eis crucifigetis ⁊
occidetis: ⁊ ex eis flagellabi
tis in ſynagogis veſtris: et
perſeq̇mini de ciuitate in ci
uitatē: vt ꝯpleatis mēſuraz
patrū vr̄orū. Tu. Re. Impij
ſup iuſtū iacturā fecerūt vt
eum morti traderēt. At ille
gaudens ſuſcepit lapides vt

mereret accipe coronā glie.
Aña. Continuerunt aures
ſuas ⁊ impetū fecerunt vna=
nimes in eum. At. Lectio. x.
SImulqꝫ obſua iuxta
aplm ſcribētē ad cho
rinthios varia dona eſſe diſ=
cipulorum xpi: alios pphe=
tas q̇ ventura ꝑdicāt: alios
ſapientes q̇ nouerint qñ de=
beant proferre ſermonē: ali
os ſcribas in lege doctiſſi=
mos: ex q̇bus lapidatus eſt
ſtephanꝰ/ paulꝰ occiſus/ pe=
trus crucifixus: flagellati ī
actibus aploꝝ diſcipuli: et
pſecuti ſūt eos de ciuitate ī
ciuitatē/ expellentes de iu=
dea vt ad gētium pplm trāſ=
migrarēt. ¶ Ut veniat ſup
vos oīs ſanguis iuſtus q̇ ef=
fuſus eſt ſup terrā: a ſangui
ne abel iuſti vſqꝫ ad ſangui=
nē zacharie filij barachie:
quē occidiſtis inter tēplū et
altare. De abel nulla eſt am
biguitas qui is ſit: quē cayn
frater occidit. ¶ Juſtꝰ autē
nō ſolū ex dñi nūc ſentētia/
ſꝫ ex geneſis teſtimonio cō=
probat: vbi accepta a deo
eiꝰ narrant munera. Tu. ℞.
Stephanꝰ ſeruus dei quem
lapidabāt iudei/ vidit celos
aptos vidit ⁊ introiuit. Bea
tus hō cui celi patebant. ℣.

Stephanus autē plenꝰ gra
tia ⁊ fortitudine faciebat ꝓ
digia et ſigna magna in po=
pulo. Beatus. Lectio. xi.
QUerimꝰ q̇s ſit iſte za=
charias/ filius bara=
chie: qꝛ multos legimus za
charias. Et ne libera nobis
tribuat errorꝫ facultas: ad=
ditū eſt quē occidiſtis int tē
plū et altare. Jn diuerſis di
uerſa legi: et debeo ſingulo
rū opiniones exponere. Alij
zachariā filium barachie di
cūt/ q̇ in duodecim pphetis
vndecimꝰ eſt patriſqꝫ in eo
nomē cōſentit: ſed vbi occi=
ſus eſt inter tēpluꝫ ⁊ altare
ſcriptura non loquit: maxie
cum tēporibꝰ eiꝰ vix ruine tē
pli fuerint. Alij zachariam
patrē iohānis baptiſte intel=
ligi volūt: ex q̇buſdam apo=
criforū ſomnijs approbātes
ꝙ ppterea occiſus ſit: ꝙ ſal=
uatoris ꝑdicarit aduentum.
Et hoc qꝛ de ſcripturis non
habet auctoritatē: eadem
facilitate contemnitur/ qua
probat. Tu autem. Rēn. Pa
tefacte ſunt ianue celi chri=
ſti martyri beato ſtephano.
Qui in numero ſanctorū in=
uentꝰ eſt primus/ ⁊ ideo triū
phat in celis coronatus. ℣.
Uidit btūs ſtephanꝰ celos

aptos/ vidit ⁊ itroiuit. Qui.
Alij iſtū voluūt(lc. xij. eſſe zachariā q̄ occiſus eſt a ioas rege iude īter tēplū ⁊ altare ſicut regnorū narrat hyſtoria. Sed obſeruādū q̄ ille zacharias nō ſit filius barachie: ſed filius ioiade ſacerdotis. Uñ et ſcriptura refert. Nō fuit recordatus ioas prīs ei⁹ ioiade: q̄ ſibi feciſſꝫ bona. Cū ergo zachariā teneam⁹ et occiſionis ꝯſentiat locus: q̄rimus quare barachie fili⁹ dicat̄ et nō ioiade. Barachias in lingua nr̄a bñdictus dñi dicit̄: et ſacerdotis ioiade iuſtitia hebreo noīe demōſtrat̄. In euāgelio quo vtunt̄ nazarei pro filio barachie filiū ioiade ſcriptū reperimus. Simpliciores frēs inter ruinas tēpli ⁊ altaris ſiue in exitibus portarū/ q̄ ſiloam ducunt rubra ſaxa mōſtrantes: zacharie ſanguīe putāt eſſe polluta. Non ꝯdēnamus errorē: q̄ de odio iudeoꝝ ⁊ fidei pietate deſcēdit. Tu. R. Sctē dei precioſe ꝓtomartyr ſtephane qui virtute charitatꝫ circūfultus vndiq̄ dominū ꝓ inimico exoraſti populo. Fūde preces ꝓ deuoto tibi nunc collegio. V. Ut tuo ꝓpitiatus infuētu dñs nos purgatos a pctō iungat celi ciuibus. Fūde. Sequentia ſācti euāgelij ſcḋm mat. Ca. xxiij.
In illo tpe: Dixit ieſ⁹ turbis iudeoꝝ et principib⁹ ſacerdotuꝫ. Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapiētes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis et crucifigetis/ et ex eis flagellabitis in ſynagogis vrīs: ⁊ pſeq̄mini de ciuitate in ciuitatē/ vt veniat ſup vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt ſup terrā a ſanguine abel iuſti vſq̄ ad ſanguinem zacharie filij barachie quē occidiſtis inter templū ⁊ altare. Amen dico vobis: veniēt hec oīa ſup generationē iſtā. Hieruſalē hieruſalē que occidis prophetas et lapidas eos qui ad te miſſi ſunt: quotiēs volui congregare filios tuos/ queadmodū gallina cōgregat pullos ſuos ſub alas et noluiſti. Ecce relinquet̄ domus vr̄a deſerta. Dico eni vobis: nō me videbitis āmodo/ donec dicatis. Bñdictus q̄ venit ī noīe dñi. Amen. hy⁹. Te decet laus. vts do. j. adue. or. Da nobis dñe. vts in. j. veſ.
¶ Ad lau. an. Cū aūt eſſet ſtephanus plen⁹ ſpūſctō/ in-

tēdēs i celū vidit gloriā dei ⁊ iesū stātē ad dexterā pris
p. xcij. Dñs re. f. xxxij. Cap.
Stephan⁹ ple= (ac. vj.
nus grã ⁊ fortitudīe faciebat pdigia ⁊ signa ma gna in pplo. Deo g. R. bre. Letabitur iust⁹. vtsū de vno mar. fo. ix. hy⁹ Scte dei pci ose. fo. lxvj. V. Justus vt pal. Ad bñ⁹. ā. Patefacte sūt ia nue celi xpi martyri stepha no: q̄ i numero sctōr inuent⁹ est prim⁹: et ideo triūphat i celis coronat⁹ all'a. Or. vts in primis vel. post Bñdica= m⁹. Cōme. j. de natiui. Se= cūda de do. si fuerit. ¶ Ad j. ā. Lapidabāt iudei stepha nū iuocātē et dicētē dñe ie= su accipe spiritū meū. ¶ Ad iij. ā. Adhesit aīa mea post te q̄a caro mea lapidata est p te de⁹ me⁹. Cap. Stepha nus ple. vt i laud. Oro. Da nobis dñe vt in ōmis vel. V. Glia et honore. ¶ Ad. vj. ā Positis autez genibus cla= mauit voce magna dicēs ste phanus dñe iesu ne statuas illis hoc peccatū. Cp. ac. vij
Cūm esset stephanus plen⁹ spūsācto itēdēs in celū vidit gloriā dei: et ie sū stantē a dextris et ait: ec ce video celos aptos: ⁊ filiū hoīs stātē a dextris ꝟtutis dei. Deo g. V⁹. Posuisti do.
Omps sēpiterne Oro. de⁹ q̄ primitias marty rum: i beati leuite stephani sāguie dedicasti: tribue q̄s vt pro nobis iteruentor exi= stat: q̄ pro suis etiā psecuto= ribus exorauit. Et fa. p do. ¶ Ad. ix. ā. Stephan⁹ vidit celos aptos: vidit et introi= uit: btūs hō cui celi patebāt
Curauerūt (Cp. ac. viij stephanū viri timora= ti et fecerunt planctuz ma gnum super eū. Deo gra. R. Magna est. Oratio.
Presta q̄s omps de⁹: vt beat⁹ stephan⁹ leui ta magnific⁹ sicut āte alios imitator dñice passionis et pietatz enituit ita sit nostre fragilitatis pröpt⁹ adiutor Et fa. Per eund. In. ij. vel. super hos. j. iiij. ā. de primo noc. Cap. R. hy⁹. V⁹. et oro vt in laud. Ad mgt ā. Intu ens in celū beatus stepha= nus vidit gloriā dei ⁊ ait: ec ce video celos aptos: ⁊ filiū hominis stātē a dextris dei ¶ In natali beati iohannis apli et euāgeliste. Ad pri= mas vel. Co. cū sequenti ā. Ualde honorādus ē btūs io hānes: q̄ supra pect⁹ dñi i ce

na recubuit. ℣. Nimis ho.
Ecleſiã tuã (Or.
dñe benign⁹ illu=
ſtra: vt beati iohĩs
euãgeliſte illumia
ta doctrinis: ad dona pueni
at ſempiterna. Et fa: Per d.
Scda ꝯme. d natiui. Tertia
de dñica ſi fuerit ℭ Inuit.
Adorem⁹ regẽ apoſtolorũ.
Qui puilegio amoris iohã-
nẽ dilexit apl'm. ps. Venite.
Hy⁹. Exultet celũ. f. lxv. In
primo noc. ã. Johãnes apo-
ſtol⁹ et euangeliſta ꝟgo eſt
elect⁹ a dño: atq; inter cete=
ros magis dilect⁹. ps. xviii.
Celi enarrãt. fol. vi. ãn. Su
pra pect⁹ dñi ieſu recũbens
euãgelij fluẽta de ipſo ſacro
dñi pectoris fonte potauit.
ps. xxiii. Dñi eſt ter. f. vii. ã.
Quaſi vnũ de padiſi flumi=
nib⁹ euãgeliſta iohẽs ꝟbi dei
grãm in toto terrarum orbe
diffudit. ps. xxxii. Exultate
iu. f. xi. ã. In feruẽt; olei do
liũ miſſus iohẽs a pl'is diuia
ſe ptegẽte grã illeſus exiuit
p. xxxiii Bñdicã do. f. xi. ãn.
Propt' inſupabilẽ euãgeli=
zandi ꝯſtãtiã exilio relegat⁹
diuie viſiõis ꝛ allocutionis
meruit crebra ꝯſolatiõe re=
leuari. p. xliiii Eructauit. f.
xv. ãn Qui vicerit faciã illũ

colũnã meã in templo meo
dicit dñs. ps. xlvi Oẽs gẽ=
tes. f. xvi. ℣ In oẽz t. Lec. i.
Ex homel. venera. be. pbri
ſup euãge. Dixit ieſ⁹ petro.
Otũ noui vr̃e fraẗni-
tati q̃s ſit ille diſcipu
lus quẽ diligebat ieſ⁹: iohẽs
videlicz ipẽ: cui⁹ hodie nata
licia feſta celebram⁹: q̃ hoc
ſcripſit euãgeliũ: ꝛ iõ pſonã
ſuã maluit indicijs rerũ ac=
cidentiũ q̃ ꝓprio deſignare
vocabulo. ℭ Diligebat aũt
eũ ieſus nõ exceptis ceteris
ſingularit' ſolũ ſ; p̃ ceteris
quos diligebat familiarius
vnũ: quẽ ſpecialis preroga
tiua caſtitat; ampliori dile=
ctiõe fecerat dignũ Oẽs q̃p
pe ſe diligere pbat: q̃b⁹ añ
paſſionẽ loquit'. Sicut dile=
xit me pat': ꝛ ego dilexi vos:
manete i dilectiõe mea. Tu.
℟. Valde honorand⁹ ẽ bea=
tus iohẽs q̃ ſupra pect⁹ dñi
in cena recubuit. Cui xp̃s in
cruce mr̃em ꝟginẽ ꝟgini cõ
mẽdauit. ℣. Mulier ecce fi
lius tu⁹: ad diſcipulum aũt
ecce mater tua. Cui. Lec. ii
Ed hunc pre omnib⁹
diligit: qr ꝟgo elect⁹
ab ipo: ꝟgo i euum pmãſit.
Tradũt nãq; hyſtorie q̃ eũ
de nuptijs volentem nube=

re vocauerit: et ꝓpterea quẽ
a voluptate carnali retraxe
rat: potiore sui amoris dul=
cedine donauit. ¶ Deniqꝫ
huic moriturus ĩ cruce ma
trem suã cõmendauit: vt vir
ginem virgo seruaret: et ipo
post mortẽ et resurrectionẽ
celos ascendente: non dees=
set eius genitrici filiꝰ: cuius
casta vita castis eius tueret
obseqis. ℟. In illo die sus=
cipiã te seruum meũ: et po=
nã te sicut signaculũ in con=
spectu meo. Qm̃ ego elegi
te dicit dñs. ℣. Esto fidelis
vsqꝫ ad mortẽ et dabo tibi
coronã vite. Qm̃. Lectio. iij.

Ponit ⁊ alið sue ꝑsone
ꝓbtũs iohẽs ĩdicium:
sub iũgẽs: q̇ ⁊ recubuit in ce
na supra pectꝰ eius et dixit:
dñe q̇s est q̃ tradet te? Hoc
quõ gestũ sit supiora huius
euãgelij loca plenꝰ ondũt:
q̇ videlicet ĩ cena quam vlti=
mã añ passionẽ suã cũ disci=
pulis saluator habuit: ĩ qua
eoꝝ pedes lauit: eisqꝫ corpis
⁊ sãguis sui tribuisti myste=
ria celebrãda: discipulꝰ quẽ
diligebat iesꝰ supra pectus
eiꝰ recubuerit. ¶ Et cũ dixis
set eis amẽ amẽ dico vobꝫ q̇
vnus ex vobis me tradet: re
spondit ille discipulꝰ innuẽ
te petro vt ĩterrogaret ⁊ di
ceret ei. Dñe q̇s ẽ? At dñs
ille est inq̇t: cui ego intinctũ
panẽ porrexero. Tu aũt. ℟.
Qui vicerit faciã illũ colũ=
nã ĩ templo meo dicit dñs.
Et scribã sup eũ nomẽ meũ
⁊ nomẽ ciuitatꝫ noue hierłz.
℣. Vicenti dabo edere de li
gno vite qð est in paradiso
dei mei. Et. Lectio quarta.

Quod aũt discipulꝰ ille
supra pectꝰ magr̄i re=
cubuit: nõ presentꝫ solũmo=
do dilectiõis sꝫ ⁊ futuri erat
signũ mysterij. ¶ Figuraba
tur eteni ĩã tũc euãgeliũ qð
idẽ discipulus erat scriptu=
rus vberiꝰ atqꝫ altiꝰ ceteris
sacre scripture paginis: ar=
chana diuine maiestatꝫ esse
cõprehensuꝝ. Qr eñ in pe=
ctore iesu sunt oẽs thesauri
sapiẽtie et sciẽtie abscõditi:
merito supra pectꝰ eiꝰ recu=
bat: quẽ maiore ceterꝫ sapiẽ=
tie ⁊ sciẽtie singularꝫ mune
re donat. ¶ Ceteros q̇ppe
euangelistas nouimꝰ plura
de miraculis dñi saluatoris
pauciora de diuinitate locu
tos: iohẽs autẽ ꝑpauca de
humanis scribẽs actibꝰ po=
tius se exponẽdis diuine na
ture indidit archanis: patẽ=
ter insinuãs quãta de pecto

re ieſu fluēta doctrine cele
ſtis q̄ nobis ructaret hauſe
rit. ℟ Ecce puer me⁹ quem
elegi dicit dn̄s: elect⁹ meus
Cōplacuit ſibi in illo anima
mea. * Ponam ſpm̄ meū ſup
eū iudiciū gentib⁹ nūciabit
Cō. ¶ In .ij. noc. ſup pos ã.
Spū ſapientie ſalutaris re-
pleuit eū dn̄s et intellect⁹.
ps. lx. Exaudi de⁹ dep̄. f. xxi
a Cibauit eū dn̄s pane vite
⁊ aqua ſapiētie potauit euz.
p̄. lxiij Exaudi de⁹ ora. f. xxi
ãn Dedit illi dn̄s claritatē
eťnā ⁊ noīe eterno heredita
uit illū. p̄. lxiiij. Te decet. f.
xxi. ã. Iſte ē iohēs cui xp̄s i
cruce matrē ꝟginem ꝟgini
ɔmēdauit. p̄. lxxiiij. Cōfite-
bimur. f. xxvi. ãn. Dixit dn̄s
mr̄i ſue mulier ecce fili⁹ tu⁹
ad diſcipulū aūt ecce mať
tua alľa. p̄. xcvi. Dn̄s reğ. ex
ul. f. xxxiiij. ã. Ponā te ſigna
culū dicit dn̄s in conſpectu
meo ſemp̄ qm̄ elegi te. ps.
xcviij. Dn̄s re. iraſ. f. xxxiiij.
ꝟ⁹ Cōſtitues eos p̄ncipes.
SEquiť. Hūc ğ cū l. v.
vidiſſet petr⁹: dixit ie
ſu. Dn̄e: hic ãt q̇d: Q2 ſe bea
tus petr⁹ audierat p̱ paſſio-
nē cruc' clarificaturū eē de
um: voluit etiā de fratre et
condiſcipulo cognoſcē: qua
eēt ip̄e morte ꝑpetuā tranſi
tur⁹ ad vitaz. Dicit ei ieſus.
Sic eū volo manere: donec
veniā. Quid ad te? Tu me
ſequere. Nō inquit p̱ paſſio
nē martyrij eū volo cōſūma
ri: ſed abſq; violentia pſecu-
toris: diē expectare nouiſſi
mū: qn̄ ipſe veniens eū i eter
ne māſionis beatitudinē re
cipiā. Et q̇d hoc ad te? Tu
tātū crucis patibulū ſubeū-
do mea te veſtigia ſeq̇ debe
re memēto. Tu. ℟. Hic eſt
beatiſſimus euangeliſta et
apľus iohānes. Qui p̄uile-
gio amoris p̄cipui ceteris
altius a dn̄o meruit honora
ri. * Hic ē diſcipul⁹ ille quē
diligebat ieſ⁹: q̇ ſupra pect⁹
dn̄i i cena recubuit. Qui p̱.
ET q̇dē hāc dn̄i (l. vi.
reſpōſionē fr̄es tūc tē
poř ita tractabāt q̄ſi iohan
nes nūq̄ eēt moriturus: q̄ nō
ita eſſe intelligēdū ip̄e iohā
nes admonere curauit Qui
cū p̄miſiſſet exiſſe ſermonez
iſtū inť fratres quia diſcipu
lus ille nō moriť: ſolleŕ ad
iecit atq; ait. Et nō dixit ei
ieſus nō moritur: ſed ſic eū
volo manere donec veniam:
q̇d ad te? Tu. ℟ Iſte ē iohā
nes q̇ ſupra pect⁹ dn̄i in ce-
na recubuit. Beat⁹ apľs cui

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

reuelata ſũt ſecreta celeſtia
℣. Ecce puer me⁹ quẽ elegi
dicit dñs poſui ſup eũ ſpiri-
tũ meũ. Beat⁹. Lectio. vij.
NOn ergo putandũ qꝛ
diſcipulus ille nõ ſit
mortu⁹ in carne qꝛ nec dñs
de illo hoc futurũ ꝑdixit: et
pſalmiſta ait: q̇s eſt hõ q̇ vi-
uit et nõ videbit mortẽ: ſꝫ ita
potius intelligẽdũ ꝙ ceterꝭ
diſcipulis xp̃i ꝑ paſſionẽ cõ
ſũmatis: ip̃e ĩ pace eccleſie
aduẽtũ ſue vocationis expe
ctauerit Et hoc ẽ qđ ait dñs
ſic eũ volo manere donec ve
niã: nõ qꝛ nõ et ipſe multos
antea labores ꝑſſuraſqꝫ ma
lorũ tolerauerit: ſed qꝛ vlti-
mũ in pace ſeniũ finierit: vt
pote eccleſijs xp̃i per aſiam
quã regebat iã longe lateqꝫ
fũdatis. Tu. ℞. Diligebat
autem eũ ieſus: qm̃ ſpeciali
ꝓrogatiua caſtitatis ãpliori
dilectiõe fecerat dignũ. Qꝛ
ꝟgo elect⁹ ab ip̃o ꝟgo ĩ euũ
ꝑmanſit. ℣. In cruce deniqꝫ
moriturꝰ huic mr̃ez ꝟginem
ꝟgini ꝯmẽdauit. Qꝛ. lc. viij.
NAm et in actib⁹ apl'o
rũ cũ ceterꝭ apl'is fla
gellat⁹ iueniꝶ qñ ibãt gau-
dẽtes a cõſpectu cõcilij: qm̃
digni habiti ſũt pro noĩe ie-
ſu ꝯtumeliã pati: et a domi-
ciano ceſare in feruẽtis olei
doliũ miſſ⁹ ĩ eccl'iaſtica nar
raꝶ hyſtoria: ex quo tñ diuia
ſe ꝓtegẽte gr̃a tã intact⁹ exi-
erat ꝙ fuerat a cõcupiſcen-
tie carnalis corruptione ex-
trane⁹. Nec mľto poſt ab eo
dẽ pricipe ꝓpꝶ inſupabilẽ
euãgelizãdi cõſtãtiã ĩ path-
mos ĩſulã exilio relegaꝶ vbi
humano licet deſtitut⁹ ſola
tio: diuine tñ viſionis et allo
cutionis meruit crebra ꝯſo-
latiõe releuari. Tu. ℞. Vox
tonitrui tui de⁹ in rota iohã
nes eſt euãgeliſta mũdi per
ãbitũ ꝑdicãs lumẽ celicũ q̇
triũphãs rome. Lauit ĩ vino
ſtolã ſuã: ⁊ ĩ ſãguĩe oliue pal
liũ ſuũ. ℣. Victo ſenatu cum
ceſare ꝟgineo corpe tripu-
diat ĩ igne. Lauit ĩ. Glria pr̃i
et fi. et ſpi. ſanc. ſi. e. ĩ p. La-
uit ĩ. ¶ In. iij. noc. ãn. Exijt
ſmo inꝶ fr̃es ꝙ diſcipul⁹ ille
nõ moriꝶ ⁊ nõ dixit ieſ⁹ qꝛ nõ
moriꝶ ſꝫ ſic eũ volo manere
donec veniã. Cãti. Vos ſcti
do. fo. lix. ℣. Dediſti heredi.
Lec. ix. ſ. ſ. euã. ſ. io. Cꝫ. vlt.
IN illo tp̃e: Dixit ieſ⁹
petro. Seq̃re me. Et
re. Home. ve. be. pbr̃i d e. ſ.
Lectio ſcti euangelij q̇ no-
bis lecta eſt fr̃es mei tanto
maiori a nobis intẽtiõe de-

bet per ſingula ⱽba pēſari? quanto magna gratie ſupne dulcedine tota redundat.

¶ Cōmendat enī nobis beatiſſimus euāgeliſta et apoſtol⁹ iohānes puilegiū amoris precipui quo ceteris amplius meruit honorari a domino? cōmēdat teſtimoniuꝫ euāgelice deſcriptionis qđ veritate diuina ſubnixū nullus fideliū dubitare pmittitur? ꝯmēdat placidā ſue carnis abſolutionē quam dño ſpecialiꝭ ſe viſitāte pcepit.

Rꝫ. Hic eſt diſcipul⁹ q̄ teſtimoniū phibet de his et ſcripſit hec. Et ſcimus qꝛ veruꝫ eſt teſtimoniū ei⁹. ℣ Qui teſtimoniū phibuit verbo dei: et teſtimoniū ieſu xp̄i quecū ꝙvidit. Et ſcim⁹. Lectio. x.

Sed vt pfecte lectiōis hui⁹ principia ꝯſidera revaleam⁹? libet ſuperiora parūp attēdere. Apparuit dñs poſt reſurrectioneꝫ diſcipulis ſeptē: inꝭ quos erāt petr⁹ et iohānes: fruſtra in piſcādo tota nocte laborantib⁹ ⁊ ſtās in littore copioſa rete eorū piſciū multitudine impleuit: moxqꝫ egreſſos ad terrā inuitauit ad prādiū.

¶ Et inter prādēdū ꝭtio petrū an ſe amaret interrogauit? ac tertio amorē ꝯfitēti qꝛ ter euꝫ negauerat: ei tertio paſcēdas ſuas oues ꝯmiſit: ac deide qꝛ p earūdē oiuū: id ē aīaꝝ fideliū cura paſtorali vſqꝫ ad martyriū crucis eſſet peruēturus intimauit dicens. Amē amē dico tibi cū eſſes iunior cingebas te: et ambulabas vbi volebas? cū autem ſenueris extēdes manus tuas ⁊ ali⁹ te cinget: et ducet quo tu nō vis. Tu.

R. Uirgo eſt electus a dño atqꝫ inter ceteros magis dilectus: q̄ ſupra pectus eius recūbens euangelij fluenta de ip̄o ſacro dñici pectoris fonte potauit et Uerbi dei gratiam in toto terrarū orbe diffudit. ℣ Quaſi vnū ex paradiſi flumib⁹ euāgeliſta iohānes. Uerbi. Lectio. xi.

IN manuū nāqꝫ extēſione deſignauit ꝙ per mortē cruciſ martyrio coronādus? i cinctiōe alteri⁹: ꝙ vinciēd⁹ a pſecutore: i ductu q̄ nō vellet ꝙ tormēta paſſionis contra volūtatē eſſet paſſurus humane fragilitatis. Sed ne forte grauis videreꝭ petro predicta a dño paſſio crucis: hanc confeſtī ſuo lenire curauit exemplo? vt cruciatū martyrij eo leuī

us ferret: quo ſe meminiſſet ſimilē ſuo redēptori accipere mortis ſentētiam. Poſtq̄ enī ſignificauit ei qua morte clarificaturus eſſet deum: protin⁹ adiūgit qḋ in huius capite lectionis audiuimus Et dicit ei. Seq̄re me: Ac ſi apte dicat. Quia ipē pri⁹ pro tua redemptiōe crucis ſuppliciū ſubire non timui: cur tu pro ꝯfeſſiōe mei nōis crucē pati formides: Qui eo glorioſiore palma martyrij clarificaberis: quo ī hac promerēda magiſtri iter ſequeris. Tu. ℞. Cibauit euz dn̄s pane vite et intellect⁹ et aqua ſapientie ſalutaris potauit eū. Et exaltauit eū apud proximos ſuos. ℣. In medio eccleſie apuit os ei⁹ et īpleuit eū dn̄s ſpū ſapiētie et ītellect⁹. Et ex. Lc. xi.

IAm vero ab euangeliſta non ſubdit: qḋ poſt hec dicta dn̄s et diſcipuli fecerit: ſed in eo tn̄ innuit qḋ ſubiūgit. Cōuerſus petrus vidit illū diſcipulū quē diligebat ieſus ſequētē. Patet nāq3 q2 cū dixiſſet petro: ſeq̄re me: id eſt crucē patiendo imitare: ſurrexit de loco conuiuij: et abire iā cepit. Secutus eſt aūt eū petr⁹ etiā īceſſu pedū: cupiēs implere qḋ audiuit ſeq̄re me. Secut⁹ ē aūt et ille diſcipul⁹ quē diligebat ieſus. Nec3 enī arcendū ſe a conſectatu xp̄i putabat: q̄ nō minori ſe gr̄a dilectionis a xp̄o cōplexū nouerat. Nec3 īcredibile eſt ideo vtrūq3 diſcipulū corporalē greſſu veſtigia dn̄i ſecutuz: q2 necdū ītellexerāt q̇d ſignificauerit ī eo q2 petrū ſe ſeq̄ p̄cepit. Tu. ℞. In medio eccleſie aperuit os ei⁹. Et ipleuit eū dn̄s ſpū ſapiētie et intellect⁹. ℣. Iocūditatē et exultationē theſaurizauit ſup eū. Et iple. Se. ioh̄ā. Cp̄. vij

IN il. tp̄e. Dixit ieſ⁹ petro. Seq̄re me: Et cōuerſus petr⁹ vidit illū diſcipulū quē diligebat ieſus ſequētē: q̇ et recubuit in cena ſupra pect⁹ ei⁹: et dixit: dn̄e q̇s ē q̇ tradet te: Hūc ergo cū vidiſſet petr⁹: dicit ieſu. Dn̄e: hic aūt q̇d: Dicit ei ieſus. Sic eū volo manere: donec veniā. Quid ad te: Tu me ſeq̄re. Exiuit ergo ſmo iſte int̄ fr̄es: q2 diſcipul⁹ ille nō morit̄. Et non dixit ieſus nō morit̄: ſed ſic eū volo manere donec veniaz: q̇d ad te: Hic eſt diſcipul⁹ ille q̇ teſtimoniū p̄hibet de his: 7 ſcri-

pſit hec. Et ſcim⁹/q᷑ verū ē: teſtimoniū ei⁹. Amē. Oro Eccl'iā tuam. vtā. in. i. veſ.

¶ Ad l. ā. Ecce puer meus elect⁹ quē elegi: poſui ſup eū ſpm̄ meū. h. xcij. Dn̄s re. fol.

Qui ti (xxxii. Cā. ec. xv met deū faciet bona⁊ ⁊ q̄ ꝯtinēs ē iuſtitie apphen det illā: et obuiabit illi quaſi mr̄ honorificata. Deo grās ℟. bre Cōſtitues. l cōi apl'o rū fol. ij. hy⁹. Solēnis dies. f. lxvj. ℣. Nimis hono. Ad bn̄⁹. ā. In medio eccl'ie ape=ruit dn̄s os ei⁹: et ipleuit eū ſpiritu ſapiētie et intellect⁹ all'a. oro. Eccleſiā. vtā. poſt Bn̄dica. j. cō. de natiuitate. ij. de dn̄ica ſi fuerit. ¶ Ad. j ā. Hic eſt diſcipul⁹ ille q̄ te=ſtimoniū phibet de his: ⁊ ſci mus q᷑ verꝫ ē teſtioniū eius ¶ Ad. iij. ā. Miſit dn̄s ma=nū ſuā ⁊ tetigit os meū ⁊ re pleuit illō. Cā. ⁊ orꝫ vt i lau. ℣. In oēz ter. ¶ Ad. vj. ān. Sūt de hic ſtātib⁹ q̄ non gu ſtabūt mortē: donec videāt filiū hoīs ī regno ſuo. Cap.

In medio ec= (ec. xv. cleſie aperiet os ei⁹: ⁊ īplebit eū dn̄s ſpū ſapiētie ⁊ itellect⁹: ſtola gl'ie veſtiet eū. Deo grās. ℣. Cōſtitues eos. Oro. ad. vj. vtā in cōi de euāgeliſtis. ¶ Ad. ix. ān Iohēs aūt apl's ℣go eſt ele ct⁹ a dn̄o: atq̄ int̄ ceťos ma gis dilect⁹. Cap. Eccle. xv.

Iocūditatē ⁊ exulta=tionez theſaurizabit ſup eū: ⁊ noīe etno heredi=tabit illuz dn̄s de⁹ nr̄. Deo gra. ℣⁹ Dediſti. Oro vtā in cōi de euāgeliſtis. ¶ In. ij. vā. ſup pos. f. iiij. ā. de. j. noc. Cā. ℟. hy⁹. ℣. et oro v. in l. Ad mgt. ā. Iſte eſt iohēs q̄ ſupra pectus dn̄i recubuit: btūs apl's cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia all'. ¶ In na tali ſctōꝝ. inocentiū. Ad. j. vā. cō. cū ſeq̄nti ā. O q̄ glo=rioſū ē regnū ī q̄ cū xp̄o gau dent inocētes: amicti ſtolis albis ſequūt agnū quocūq̄ ierit. ℣. Glorioſus de⁹. Or.

Deus cui⁹ p̄coniuz innocētes marty=res: nō loquēdo ſꝫ moriēdo ꝯfeſſi ſūt omnia in nobis viciorū ma=la mortifica: vt fidē tuā quā lingua nr̄a loquit̄ etiā mori=bus vita fateat̄. Et fa⁹p do. Scda cōme. de natiuita. ter tia de do. ſi fuerit. ¶ Inuit. Regē regū dn̄z venite ado=rem⁹. Q᷑ ipe ē corōa ſctōꝝ innocentiū. ps. Uenite. hy⁹. Eterna chriſti mu. In his

paſna. Te nũc re. f. lxv. In
j. no. ã. Sec⁹ decurſ⁹. cũ reſ.
vt i cõi martyꝝ pli. ibiđ. ſc. j.
Sermo beati ſeueriani epi.
3 Melu3 quo tẽdat/ quo
ꝓſiliat liuoꝛ / inuidia
quo feratur: herodiana ho=
die patefecit imanitaſ. Que
dũ tp̃alis regni emulaꝛ an=
guſtias: eterni regis oꝛtum
moliꝛ extinguere. ¶ Tunc
herodes inq̇t vidẽs ꝙ illuſ⁹
eſſet a mag3/ miſit ĩ bethleẽ:
⁊ occidit oẽs pueros q̇ erãt
in ea ⁊ in oĩb⁹ fiĩb⁹ eius. Ui=
dẽs quia illuſus eſſet a ma
gis. Dolet ĩpietas ſe eẽ illu
ſam: delatã ſe crudelitas fu
rit/ fremit doloſitas ſe dece=
ptã: ⁊ ĩ ſe fraus reuerſa col=
lidiꝛ. Tu ℟. Sub altari dei
audiui voces occiſoꝛũ dicẽ=
tiũ/ quare nõ defendis ſan=
guinẽ nr̃m/ ⁊ acceperũt diui
nũ reſpõſu3. Adhuc ſuſtine
te modicũ tp̃s donec ĩpleaꝛ
numerus fratrũ vr̃oꝝ. ℣. Et
date ſũt ill' ſingule ſtole al=
be: dictũ ẽ eis. Adhuc. l. ij.
HErodes ſtridet: cadẽs
in laqueũ quẽ tetẽdit
Hinc iniq̇tatẽ quã ꝯſiderat
euaginat: de fide perfidie ſu
mit arma: terreno querit fu
roꝛe/ quẽ natũ celit⁹ non cre
dit. Ad ſin⁹ matrũ militũ co
git caſtra: inꝛ vbera arcẽ pie
tatis oppugnat. ¶ In tene=
ris vberib⁹ ferrũ durat: lac
fundit añq̃ ſanguine3. Dat
añ mortẽ ſentire q̃ vitã: tene
bꝛas ingerit intrãtibus lucẽ
Tu. ℟. Effuderũt ſanguinẽ
ſctõꝝ velut aquam in circui
tu hierl'm. Et nõ erat q̇ ſepe
liret. ℣. Poſuerũt moꝛtalia
ſuoꝝ tuoꝝ eſca3 volatilib⁹
celi carnes ſctõꝛũ tuoꝛũ be
ſtijs terre. Et nõ. Lectio. iij
SIc agit mgr̃ mali/ mi
niſter doli: ire artifex
fuĉtoꝛ ſceleris/ ĩpietatis au
ctoꝛ: pietatis pꝛedo/ inimic⁹
innocẽtie/ hoſti3 nature: ma=
l⁹ oĩb⁹: ſuis peioꝛ: peſſim⁹ ſi=
bi. Quẽ xp̃s nõ vt euaderet
ſ3 ne videreꝛ aufugit. ¶ He
rodes in altũ tendens cadit
ab alto: celũ pulſans intrat
ꝓfundũ. In ſe vadit cum va=
dit ĩ deũ: ſe occidit q̇ vitã co
naꝛ occidere: q2 cape non po
teſt ꝑditionẽ ſal⁹: occiſiõem
vita: eternitas finẽ. O ambi
tio q̃ ceca ſemꝑ: o q̃ pꝛeſum
ptio peſſia: o q̃ ꝑdit ꝯceſſa
q̇ incõceſſa captat. Tu. ℟. 3.
Adoꝛauerũt veĩẽtẽ ĩ ſc'a ſctõ
rũ. Mittẽtes coꝛonas ſuas
añ thꝛonũ dñi dei ſui. ℣. Et
ceciderũt ĩ ꝯſpectu thꝛoni ĩ
facies ſuas ⁊ adoꝛauerũt vi

uentē in ſcl'a. Alt. Lectō. iiij.

HErodes obſidens ſ're nū regnū ipugnat celeſte: terrenis inhiās irruit in diuina: ipſamq; pietatē īſectat'. Audierat natū regem: deſtinatus ad ſcel' / ad piaculum propt' / parat' ad crimen: cauſas innocētie nō requirit. Eius abnegat: confundit faſq; nephaſq;. Cui neq̄tia eſt ſodalis: cui odioſa eſt eq̄tas: iniq̄tas ſp amica. Qui cedibus viuit: qui ſe munit ſanguīe: q̄ crudelitatibus ſeuit: cui de timore ſtat totum: de amore nihil ꝯſtat ℟. Iſti ſūt ſcti q̄ paſſi ſūt ꝑpter te dn̄e / vindica eos. Et clamāt ad te q̄tidie. ℣. Vindica dn̄e ſāguinē ſctōꝝ tuorū q̄ effuſ' eſt. Et cla. In ij. noct. ā. Sctis q̄ ītra. cum reł. vt in cōi. foł. vij. Lectō. v.

HErodes xp̄m ſic cec' gladijs querit: inueſtigat cruore: crudelitate rimatur. Succeſſorē timēs: īceſſit in auctorem. Premit īnocentes: volens innocentiaz deperire. Innocentis cauſam: facit innocentium crimen. Munus nati natorum vertit in penā. Auctoris ortum: orientium mandat occaſum. Negociū ſaluantis: ſaluandorū iubet eſſe diſcrimen. Quorum ligua tacuit oculi nil viderunt / nil audierūt aures / nil man' fecerūt / et quibus actus nullus eſt / vnde culpe ſumpſerūt mortē: q̄ viuere neſcierūt: Quibus apud herodē hoc ſoluz fuit crimen q̄ nati ſunt. ℟. Cantabant ſancti canticum nouū ante ſedem dei ⁊ agni Et reſonabat terra ī voces eoꝝ. ℣. Sub throno dei ſcti clamabāt vindica ſanguinē nr̄m deus nr̄. Et re. Lcō. vj.

CHriſtus futuroꝝ preſcius / cōſcius ſecretorū cogitationū iudex / mentium perſcrutator: quare deſeruit quos ſciebat querendos propter ſe / ꝑpter ſe nouerat occidendos: Natus rex / et rex celeſtis: quare neglexit milites īnocētie ſue: Coetaneū ſibi / quare ꝯtempſit exercitum: Quare cunabulis ſuis deputatas excubias ſic reliquit: vt regez ſolū queſiturus hoſtis totū graſſaret' in militē: Tu. ℟. Ambulabūt mecū in albis qm̄ digni ſunt. Et non delebo nomina eoꝝ de libro vite ℣. Hi ſunt qui cū mulierib' non ſunt coinquinati virgines eni ſunt. Et nō de. l. vite.

FRatres xp̄s nō deſpe
xit milites ſuos ſʒ ꝑ=
nerit/ q̄b⁹ añ dedit triū pha
re q̄ viuere: quos fecit cape=
re ſine cōcertatiōe victoriaʒ:
quos donauit coronis añ q̄
mēbris: quos voluit v̄tutib⁹
vitia preterire: añ celū poſſi
dere q̄ terrā. Premiſit xp̄us
milites ſuos nō amiſit: rece
pit ſuas acies nō reliq̄t. R.
Hi ſūt q̄ cū mulierib⁹ nō ſūt
coinq̄nati. Uirgines ei ſūt ⁊
ſequunt agnū q̄cunq̄ ierit.
V. Hi ſunt q̄ nō inq̄nauerūt
veſtimēta ſua. Uir. Lcō. viij
BEati q̄s natos mar=
tyrio videm⁹ eſſe non
ſeculoꝝ: bti q̄ labores in req̄=
em/ i refrigeriū dolores: me
rores in gaudiū cōmutarūt
Uiuūt viuūt: q2 vere viuūt/
qui ꝓ xp̄o merentur occidi.
Bti ventres q̄ portauerunt
tales: btā vbera q̄ ſe talib⁹ i
fuderunt: btē lachrymē q̄ ꝓ
talibus fuſe fletib⁹ grām ba
ptiſmatis ꝯtulerūt. Tu. R.
Ecce vidi agnum ſtantē ſu
pra montē ſion/ ⁊ cū eo ſctō=
rū milia. Et habebāt nomē
ei⁹ ⁊ nomē pr̄is ei⁹ ſcriptū in
frōtib⁹ ſuis. V. Cātabāt ſcti
canticū nouū añ ſedē dei et
agni. Et. ¶ In. iij. noct. ān.
Lauerūt ſtolas ſuas/ ⁊ cādi
das eas fecerūt i ſanguine
agni. Cañ. Uos ſcti. f. lix. V.
Exultēt iuſti. fc. ix. Lcō ſcti
euāgelij ſcdm matthe. Cp̄. ij.
IN illo tp̄e: Angel⁹ dn̄i
apparuit in ſōnis io=
ſeph dicēs. Surge ⁊ accipe
pueꝝ et mr̄em ei⁹/ et fuge in
egyptū: ⁊ eſto ibi vſq̄ dū di=
cā tibi. Et reli. Homel. vene=
ra. bede pbr̄i: de eadem lec.
DE morte precioſa marty
rū xp̄i innocētū ſacra eſt no=
bis fr̄es kmi euāgelij lectio
recitata: in q̄ tn̄ oiʒ martyꝝ
precioſa ē mors deſignata.
Q̄d eni paruuli occiſi ſunt/
ſignificat ꝑ humilitatis me
ritū ad martyrij ꝑueniendū
gl̄iam: ⁊ q2 niſi ꝯuerſus fue
rit q̄s ⁊ effectus vt paruul⁹:
non poſſit dare aīam ꝓ xp̄o.
¶ Q̄d in bethleē ⁊ in oībus
finibus eius occiſi ſunt: oſtē
dit nō ſolū i iudea vñ eccl̄ie
cepit origo: ſʒ ⁊ in oīb⁹ eiuſ=
dē eccl̄ie finibus quacūq̄ ꝑ
orbē diffuſa eſt ꝑſecutionem
ſeuiturā ꝑfidoꝝ: ⁊ patiētiaʒ
pioꝝ eſſe coronandam. R.
Sub throno dei ſcti clama=
bant. Uindica ſanguinē no=
ſtrū de⁹ nr̄. V. Uidi ſub alta=
re dei aīas occiſoꝝ ꝓpt ver=
bum dei q̄d habebāt ⁊ clara
voce dicebāt. Uindica. fc. x.

QUi bini occiſi ſunt do-
ctrina ꝛ opatione pfe
ctos indicāt: q vo infra ſim-
plices vl' idiotas fidei tamē
non ficte ꝯſtantia fortes eē
denūciāt. ¶ Q illi qdē oc-
ciſi ſunt/ſed xp̄s qui quere-
batur viuēs euaſit: inſinuat
corpora qdem ab ipiis poſſe
perimi: ſꝫ xp̄m p quo pſecu-
tio tota ſeuit nullatenus eis
vel viuētib⁹ vel occiſis poſ
ſe auferri: ſꝫ eos veracit ꝯte
ſtari/qꝛ ſiue viuim⁹ dn̄o viui-
mus: ſiue morimur dn̄o mo-
rimur. Siue eni viuim⁹ ſiue
morimur dn̄i ſum⁹. Tu. Re.
Coronauit eos dn̄s corona
iuſtitie. Quia paſſi ſunt pro
dn̄o ꝛ ſequuntur agnum. V.
Lauerunt ſtolas ſuas ꝛ cā-
didas eas fecerūt in ſangui
ne agni. Quia. Lectio. xi.

QUod iuxta vaticiniū
hieremie vox in rama
id eſt i excelſo audita ē plo
ratus ꝛ vlulatus: manifeſte
denunciat luctū ſctē eccl'ie
quo de iniuſta mēbrorū ſuo
rum nece gemit/ non vt ho-
ſtes garriunt/in vacuū cede
re/ſed vſqꝫ ad ſoliū ſuperni
aſcēdere iudicis: ꝛ ſicut pro
martyris abel/ita etiā ſāgui
nem ceterorum martyrū de
terra clamare ad dn̄ꝫ/ iuxta
illud viri ſapiētis. Nō deſpi
ciet preces pupilli: nec vidu
am ſi effundat loqlam gemi
tus. Nonne lachryme vidue
ad maxillā deſcendunt: ꝛ ex
clamatio eius ſup deducen-
tem eas: A maxilla ei aſcen
dunt vſqꝫ ad celos: ꝛ dn̄s ex
auditor nō delectabitur i il-
lis. Tu. Re. Iſti ſunt ſcti qui
nō inquinauerunt veſtimēta
ſua. Ambulabūt mecum in
albis qꝛ digni ſunt. V. Et nō
delebo nomia eorū de libro
vite. Ambula. Lectio. xii.

QUod rachel ploraſſe
dicit filios ſuos nec
voluiſſe ꝯſolari qꝛ non ſunt:
ſignificat eccl'iam plorare q
dem ſctōꝝ de hoc ſeculo ab
lationem: ſꝫ nō ita velle con-
ſolari: vt q ſeculum morte vi
cerūt rurſus ad ſeculi certa
mina ſecuꝫ tolerāda redeāt:
qꝛ nimirū nō ſunt vltra reuo
candi in mundū/de cui⁹ erū-
nis ſemel euaſerūt coronan
di ad xp̄m. Rachel nāqꝫ que
ouis aut videns deum dicit
eccl'iaꝫ figurate demōſtrat:
cui⁹ tota intētio vt videre de
um mereat iuigilat. Et ipa
eſt ouis centeſima/quaꝫ pa-
ſtor bonus relictis i celo no
nagintanouē ouibus angeli
carū ꝯſtitutū abiit qrere i ter

raꝝ ⁊ inuentaꝫ ſuis poſuit in
humeris: ⁊ ſic reportauit ad
gregē. Tu. ℟. Centum qua
dragitaquattuor milia qui
empti ſunt de terra: hi ſūt q̇
cum mulieribꝰ nō ſunt coin
quinati: ꝟgines eni ꝑmāſerūt
Ideo regnāt cū deo et agno
ſine macula. ℣. Hi empti ſūt
ex oibꝰ primitie deo et agno
⁊ in ore eoꝝ nō eſt inuentum
mandaciū. Ideo. Seq̄ntia
ſcti euāgelij ſcḋm mat. Cp̄. ij.

In illo tp̄e: Angelus
dn̄i apparuit in ſōnis io
ſeph/ dicēs. Surge ⁊ accipe
puerū ⁊ mr̄ē eiꝰ ⁊ fuge ī egy
ptū: ⁊ eſto ibi vſqꝫ dū dicaꝫ
tibi. Futurū eſt enī: vt hero-
des querat puerū ad perdē
dū eū. Qui ꝯſurgēs accepit
puerū ⁊ mr̄em eius nocte: et
ſeceſſit ī egyptū. Et erat ibi
vſqꝫ ad obitū herodis: vt ad
impleret qḋ dictū eſt a dn̄o
per ꝓphetā dicentē. Ex egy
pto vocaui filiū meū. Tunc
herodes vidēs qm̄ illuſꝰ eēt
a magis: iratꝰ eſt valde. Et
mittēs occidit oēs pueros/
q̇ erant in bethleē ⁊ in oibꝰ fi
nibꝰ eiꝰ a bimatu ⁊ īfra: ſcḋꝫ
tp̄s qḋ exquiſierat a magis
Tūc adipletū eſt: qḋ dictuꝫ
eſt ꝑ hieremiā ꝓphetā dicē-
teꝫ. Uox in rama audita eſt
ploratꝰ ⁊ vlulatꝰ multus: ra
chel plorans filios ſuos. Et
noluit ꝯſolari: quia nō ſunt.
Amē. Hyꝰ. Te decet laus.
vtſ̄ do. j. aduētꝰ. Or. Deus
cuiꝰ preconiū. vtſ̄ in. j. veſ.
¶ Ad lau. an̄. Herodes ira-
tꝰ occidit multos pueros in
bethleē iude ciuitate dauid
p̄. xcij. Dn̄s regn̄. f. xxxij. Cp̄.
Apoca. Caplo. xiiij.

Vidi ſupra montē ſion
agnū ſtantē/ ⁊ cū eo centum
quadragitaquattuor milia:
habentes nomē eiꝰ/ ⁊ nomē
pr̄is eiꝰ ſcriptū in frontibus
ſuis. Deo gr̄. ℟. bre. Sancti
tui. vt i cōi. fo. vij. hyꝰ. Que
vox q̄ poterit. Te ſūma. vt ī
hym. Sctōꝝ meri. fo. lxv. ℣.
Glioſꝰ deꝰ in ſctis. Ad bn̄ꝰ an̄.
Hi ſūt q̇ cū mulieribꝰ nō ſūt
coinq̄nati: ꝟgines eī ſūt ⁊ ſe-
quunt agnum quocūqꝫ ierit
Oro vtſ̄. i. j. veſ. poſt Bn̄di
camꝰ. j. ꝯmēo. de nati. ij. de
do. ſi fue. ¶ Ad. j. an̄. A bi-
matu ⁊ īfra occidit multos
pueros herodes ꝓpter dn̄ꝫ.
¶ Ad. iij. an̄. Uox ī rama au
dita ē ploratꝰ ⁊ vlulatꝰ rachel
plorās filios ſuos. Cp̄. ⁊ orꝫ
vtſ̄. in l. ℣. Letamini ī dn̄o.
¶ Ad. vj. an̄. Sub throno dei
ſcti clamabāt: vidica ſangui
nē nr̄ꝫ deꝰ nr̄. Cp̄. Apo. xiiij.

HJ ſunt q̃ cum mulieri
b⁹ nō ſunt coinq̃nati: ꝟ-
gines eni ſunt: ⁊ ſequũtur
agnũ q̃cunq; ierit. Deo g̃. ꝟ.
Juſti ĩ perpetuũ viuẽt. Or.
DEus qui licet ſis ma
gn⁹ in magnis / mira-
bilia tñ gl'ioſi⁹ oparis ĩ mini
mis: da nobis q̄s in eoꝝ ce-
lebritate gaudere: qui filio
tuo dño nr̃o teſtioniũ p̄bue-
rũt etiã nō loq̃ntes. Et fa: p
eũ. ¶ Ad. ix. ã. Cãtabãt ſcti
cãticum nouũ añ ſedẽ dei ⁊
agni: ⁊ reſonabat terra in vo
ces eorũ. Cap. Apoca. xiiij.
HJ empti ſunt ex omni
bus primitie deo et
agno: ⁊ in ore eoꝝ non eſt in
uentũ mẽdaciũ: ſine macu-
la ſũt añ thronũ dei. Deo g̃.
ꝟ⁹. Exultent iuſti. Oratio.
TRibue q̄s ops deus:
vt innocentiũ ſinceri
tatẽ poſſim⁹ imitari quoꝝ ti
bi dicatã veneramur infan-
tiã. Et fa: Per do. ¶ Jn. ij.
veſperis ſuper pſalmos ãn.
Sinite paruulos ad me ve
nire: taliũ eſt eni regnũ celo
ruz. ãn. Angeli eoꝝ ſemp vi
dent faciẽ pr̃is. ãn. Ambu-
labunt mecũ in albis qm̃ di
gni ſũt: ⁊ nō delebo noĩa eo
rũ de libro vite. ã. Hi empti
ſunt ex oĩb⁹ primitie deo et
agno / et in ore eoꝝ nō eſt in-
uentũ mẽdaciũ. Cap. R. hy⁹
ꝟ. ⁊ or. vt in lau. Ad mgt ã.
Hi ſũt q̃ venerũt ex magna
tribulatiõe / ⁊ lauerũt ſtolas
ſuas / ⁊ dealbauerũt eas in
ſanguĩe agni. Poſt Bñdica
mus. ſ. ↄme. de natiui. ij. de
do. ſi fuerit. ¶ Silueſtri cõ
feſſo. ⁊ ponti. iij. lect. Orõ.
DA q̄s ops de⁹: vt bti
ſilueſtri ↄfeſſoris tui
atq; põtific; venerãda ſolen
nitas / ⁊ deuotionẽ nob; auge
at ⁊ ſalutẽ. Et fa: p d. Lectio-
nes. Seru⁹ q̃ geminata. fo.
xx. Euange. Hõ q̃dã pe. fo.
xxv. ¶ Jn oct. ſctõ. Stepha
ni / iohis / ⁊ ĩno. ↄme. ¶ Pau
li p̄mi eremite ⁊ ↄfeſ. ↄmẽo.
¶ Hylarij epi ↄme. ¶ Feli-
cis in pincis / cõme. Oratio.
COncede q̄s omnipo-
tens de⁹ / vt ad melio
rem vitã ſctõꝝ tuoꝝ exẽpla
nos puocent / quatin⁹ quoꝝ
ſolẽnia agimus / etiã actus
imitemur. Per xp̄z. ¶ Mau
ri abbatis. xij. lctiões. Si cõ-
ſiderem⁹. fo. xxij. Euãg. Ne
mo lucernã. f. xxvj. ¶ Mar
celli pape ⁊ mar. Cõme. or.
PReces populi tui que
ſum⁹ dñe clemẽter ex
audi / vt beati marcelli mar-
tyris tui atq; pontificis me-

ritis adiuuemur cuiꝰ paſſio ne letamur. Per chriſtum. ¶ Anthonij cõfeſſoris. xij. lectiones. Dñe qđ agimꝰ. fol. xvij. Euange. Ecce nos reliquimus. cum cõmentario beati hieronymi. Grandis fiducia. vt in cõi ꝯfeſſo. fo. xxiij. ¶ Priſce virginis ⁊ martyris. Cõme. Oratio.

Da q̃s oꝑs deus/ vt q̃ obtẽ p̄ſce martyr ꝫ tue natalitia colimꝰ/ ⁊ annua ſolẽnitate letemur/ et tante fidei ꝑficiamꝰ exemplo. P do.

¶ Fabiani ⁊ ſebaſtiani martyrum. xij. lectiões. Oratio.

Infirmitatem noſtraꝫ reſpice omnipotẽs deus: et q: põdus ꝓprie actionis grauat/ btõrum martyꝝ tuoꝝ fabiani/ ⁊ ſebaſtiani intercesſio glorioſa nos protegat. Et fa: Per do. Lectiones. Pſalmus qui cantat. fol. x. Euange. Deſcendens ieſꝰ de monte. fo. xj. ¶ Agnetis ꝟgi. et marty. xij. lc. Ad veſ. ℟. Diẽ feſtum. vt i̅fra. i. Ad magt. añ. Xp̃i virgo nec terrore concutitur nec blandimento ſeducitur. Oratio

Omñs ſempiterne deus/ qui infirma mũdi eligis/ vt fortia queq; ꝯfundas concede propitiꝰ: vt q̃ beate agne martyr ꝫ tue ſolẽnia colimus/ eiꝰ apud te p̄rocinia ſentiamꝰ. Et fa: p d. ¶ In. j. noc. ã. Diſcede a me pabulũ mortꝫ q: iã ab alio amatore ꝓuẽta ſũ. p̄. viij. Dñe dñs. fo. ij. ã. Dextrã meã ⁊ colluꝫ meũ cinxit lapidibꝰ p̄cioſis/ tradidit auribꝰ meis i̅eſtimabiles margaritas. p̄s. xviij. Celi enar. fo. vj. ã. Poſuit ſignũ i faciẽ meã/ vt nullũ preter eũ amatorẽ admittã. p̄. xxij. Dñi eſt t. fo. vij. añ. Induit me dñs ciclade auro texta/ ⁊ i̅menſis monilibꝰ ornauit me. p̄s. xliiij. Eructauit. fo. xv. ã. Mel ⁊ lac ex eiꝰ ore ſuſcepi ⁊ ſanguis eius ornauit genas meas. p̄. xlv. Deꝰ noſter. f. xvj. añ. Ipſi ſoli ſeruo fidẽ/ ipſi me tota deuotione cõmitto. p̄. xlvij. Magnꝰ dñs. f. xvj. ꝟ. Diffuſa ẽ gr̃a.

Lctõ. j. Paſſio beate agnetis ꝟginis ⁊ martyris a beato ambroſio epiſcopo edita.

SEruus xp̄i ambroſiꝰ: ꝟginibꝰ ſacris. Diem feſtũ ſacratiſſime ꝟginis celebremus. Hinc pſalmi reſonent/ inde cõcrepẽt lectões: hinc ꝑplorũ turbe letent: inde ſuſtẽtent pauperes xp̄i.

Oēs ergo gratulemur ī do
mino ⁊ ad edificationē v̄gi=
nū q̄lr̄ paſſa ſit agnes btiſſi
ma ad memoriā reuocemꝰ.
¶ Tertiodecimo etatis ſue
anno mortē ꝑdidit ⁊ vitā in=
uenit: qr ſolū vite dilexit au=
ctorē. Infantia q̇dem cō pu=
tabaṫ in annis: ſed erat ſene
ctus mētis imēſa. Corpore
iuuencula/ ſed aīo cana: pul
chra facie: ſed pulchrior fi=
de. Tu. ℟. Diem feſtum ſa=
cratiſſime virginis celebre=
mꝰ qualiter paſſa ſit beata
agnes ad mēoriā reuocemꝰ
tertiodecimo etatis ſue an=
no mortē ꝑdidit ⁊ vitā inue=
nit. Qr ſolum vite dilexit au
ctorē. ℣. Infantia q̇dē ꝯpu=
tabaṫ in annis/ ſed erat ſene
ctus mētis imēſa. Qr. Lc. ij.

Hec dū aſcolis reuer
tereṫ: a p̄fecti vrbis fi
lio adamaṫ. Cuius parētes
dū requiſiſſet et iueniſſet: ce
pit offerre plurima: ⁊ plura
ꝓmittere. Deniqꝫ detulerat
ſecū p̄cioſiſſima ornamēta:
que a btā agne velut quedā
ſtercora ſūt recuſata. ¶ Un=
de factū eſt vt iuuenis maio
ri ꝑurgereṫ amoris ſtimulo
et putans eaꝫ meliora velle
recipere ornamenta/ oīm la
pidū p̄cioſorū ſecū detulit
gloriam: ⁊ per ſeipm̄ et ami
cos et notos ⁊ affines cepit
aures v̄ginis appellare/ di=
uitias/ domos/ poſſeſſiones
familias/ atqꝫ oēs mūdi hu=
ius diuitias repromittere: ſi
ꝯſenſū ſuū eiꝰ ꝯiunctioni nō
negaret. Tu. ℟. Dextrā me
am ⁊ collū meū cinxit lapidi
bus p̄cioſis/ tradidit auribꝰ
meis ineſtimabiles margari
tas. Et circūdedit me v̄nā=
tibꝰ atqꝫ choruſcātibꝰ gēmis
℣. Induit me dn̄s ciclade
auro texta/ ⁊ imenſis moni=
libꝰ ornauit me. Et. Lctō. iij

Ad hec btā agnes ta=
le ferṫ iuueni dediſſe
reſpōſum. Diſcede a me fo=
mes peccati nutrimentū fa
cinoris/ pabulū mortis: di=
ſcede a me qr iā ab alio ama
tore p̄uenta ſuꝫ: q̇ mihi ſatis
meliora te obtulit ornamen
ta: et anulo fidei ſue ſubar=
rauit me: longe te nobilior ⁊
genere et dignitate. ¶ Or=
nauit ieſtimabili dextroche
rio dexterā meā: ⁊ collū me
um cinxit lapidibus p̄cioſis
Tradidit auribꝰ meis ineſti
mabiles margaritas: ⁊ cir=
cūdedit me v̄nantibus atqꝫ
choruſcātibꝰ gēmis. Tu. ℟.
Amo xp̄m i cuiꝰ thalamū in
troiui cuiꝰ mr̄ v̄go eſt/ cuius

pater feminā neſcit: cuiꝰ mi-
hi oꝛgana modulatis vocibꝰ
cantant. Quē cum amaue-
ro caſta ſum: cū tetigero mū
da ſum: cuz accepero virgo
ſum. ℣. Mel et lac ex eiꝰ oꝛe
ſuſcepi ⁊ ſanguis eiꝰ oꝛnauit
genas meas. Quē. Lc. iiij.

POſuit ſignū ī faciem
meā: vt nullū p̄ter ip-
ſum amatoꝛem admittā. In
duit me ciclade auro textā:
⁊ imēſis monilibus oꝛnauit
me. Oſtēdit mihi theſauros
incomparabiles: quos mihi
ſe daturū ſi ei pſeuerauero
repꝛomiſit. ¶ Non ergo po
tero ad contumeliā pꝛioꝛis
amatoꝛis: aliū vel aſpicere:
⁊ illū derelinquere cuz quo
ſū charitate deuicta: cuiꝰ ge
neroſitas celſioꝛ: poſſibili-
tas foꝛtioꝛ: aſpectꝰ pulchꝛi
oꝛ: amoꝛ ſuauioꝛ: ⁊ oī gratia
elegantioꝛ: a quo mihi iam
thalamus collocatꝰ eſt: cuiꝰ
mihi oꝛgana modulatis vo-
cibus cantāt. ℟. Op̄s ado-
rande colende tremende bñ
dico te. Quia p filiū tuū vni
genitū euaſi minas hominū
īpioꝛū et ſpurcitias dyabo-
li īpolluto calle trāſiui. ℣ſ.
Te cōfiteoꝛ labijs te coꝛde
diligo te totis viſceribꝰ con
cupiſco. Quia per. ¶ In. ij.
noc. ā. Cuiꝰ pulchꝛitudinez
ſol et luna mirāt: ipi ſoli ſer
uo fidē. p̄s. lxxxiiij. Bñdixi-
ſti. f. xxx. ā. Chꝛiſtꝰ circūde-
dit me vernantibꝰ atq̄ choꝛu-
ſcātibꝰ gemmis p̄cioſis. p̄s.
lxxxvi. Fundamēta. fo. xxx.
ān. Ipi ſuz deſpōſata cui an
geli ſuiunt cuiꝰ pulchꝛitudi
nē ſol et luna mirant. p̄. xcv.
Cātate. j. fo. xxxiij. ā. Stat
a dextris eiꝰ agnus niue cā
didioꝛ xp̄s ſibi ſpōſaz ⁊ mar
tyꝛē ꝯſecrauit. p̄. xcvi. Dñs
reḡ. exul. fo. xxxiiij. ā. Viſit
dñs āgelū ſuū et liberauit
me de medio ignis: et non
ſum eſtuata. p̄s. xcvii. Cāta
te. ij. fo. xxxiiij. ā. Iā ample-
xibus xp̄i caſtis aſtricta ſuz:
et coꝛpi eiꝰ ſociata ſum. p̄s.
xcviij. Dñs re. iraſ. f. xxxiiij.
℣ſ. Sp̄e tua et pul. Lect. v.

IAm mel ⁊ lac ex eius
oꝛe ſuſcepi: iā āplexibꝰ
eius caſtis aſtricta ſum. Iā
coꝛpꝰ eiꝰ coꝛpi meo ſociatuz
eſt: et ſanguis eiꝰ oꝛnauit ge
nas meas. Cuiꝰ mater vir-
go eſt: cuiꝰ pr̄ feminā neſcit
Cui angeli ſeruiūt: cuiꝰ pul
chꝛitudinē ſol et luna mirā-
tur. Cuiꝰ odoꝛe reuiuiſcunt
moꝛtui: cuiꝰ tactu fouent in
firmi. Cuiꝰ opes nunq̄ defi-
ciūt: cuiuſq̄ diuitie nūq̄ de

creſcūt. Ipſi ſoli ſeruo fidē: ipſi me tota deuotiōe ꝯmitto. Quē cū amauero caſta ſū; cū tetigero mūda ſū: cū acce pero vgo ſum. Nec deerunt poſt nuptias filij: vbi part⁹ ſine dolore ſuccedit: ⁊ fecun ditas q̄tidiana cumulatur.

R. iiij. v. ij. noc. i cōi vg. fo.

Audiēs hec (xxx. l. vj. Piſan⁹ iuuenis amore carpit᷑ ceco: ⁊ int᷑ anguſtias animi anhelo cruciabat᷑ ſpū. Int᷑ hec lecto ꝓſternit᷑: et ꝑ alta ſuſpiria amor a medicis aperit᷑. Fiūt nota p̄ri q̄ fue rāt īuēta a medicis: ⁊ eadē pat᷑na voce q̄ fuerāt iā dicta a filio: ad petitionē vginis reuoluunt᷑. Abnegat agnes btiſſia: ⁊ ſe nullo pacto porꝫ aſſerit ſpōſi federa poſſe vio lare. Cūq; p̄r diceret ī faſti bus ꝯſtitut⁹ ſe p̄fecturā age re: ⁊ idcirco nō ſibi q̄uis eti am illuſtriſſimū virū poſſe ꝑ ferri: cepit tū vehemētiſſime inq̄rere: q̄s eſſet ſpōſ⁹ de cu ius ſe agnes ꝑtāte iactaret.

Tunc extitit q̄dā l. vij ex paraſitꝫ ei⁹ q̄ diceret hāc xp̄ianā eē ab īfātia: et magicis artibus ita occu patā: vt dicat xp̄m ſpōſum ſuū. Audiēs hec p̄fect⁹ let⁹ efficit᷑: et miſſa apparitione cū īgēti ſtrepitu ſuis eā tri bunalib⁹ p̄cepit ſiſti. Et pri mo q̄dē blādis eā ſmonib⁹ ſecreti⁹ ꝓuocat: deinde ter ribus pulſat. Sed vgo xp̄i nec blādimētis ſeducit᷑ nec terrore ꝯcutit᷑: ſꝫ eodē vultu eodē aīo ꝑſeuerat: ⁊ trentes ſimilit᷑ ſicut blādientem aīo deridebat. Tu. Lect. viij.

Videns aūt ſimphro ni⁹ p̄fect⁹ tātā ī puel la conſtantiā parentes eius alloquit᷑: et q̄a nobiles erāt ⁊ vim eis inferre nō poterat: titulū eis xp̄ianitatis oppo ſuit. Sequēti nāq; die agnē ſibi p̄ſentari iubet: et iterū atq; iterum repetens eadē: replicare cepit de iuuenis amore ſmonē. Cūq; omnis ſermo eius caſſo labore defi ceret: ſiſti eam iterum tribu nalib⁹ iuſſit: cui et dixit. Su perſtitio xp̄ianorū de quorū te magicis artib⁹ iactas niſi a te fuerit ſegregata: nō po teris inſaniā abijcere pecto ris: nec equiſſimis conſilijs p̄bere cōſenſum. Unde te ad venerandā deā veſtā prope rare neceſſe eſt: vt ſi pſeuerā tia vginitatis placet ei⁹ die noctuq; ſacrificijs reueren dis inſiſtas. Ad hec beata agnes dixit. Si filiū tuum

quāuis ĩlquo amore vexatū tñ viuentē hoīem recuſaui: hoīem vtiq3 q̇ eſt ratiōis capax: q̇ et audire et videre et palpare et ābulare poteſt: et flore lucis hui⁹ cuz bonis ꝑfrui: ſi ergo hūc cauſa amoris xp̄i nulla poſſum ratiōe reſpicere: quō poſſum idola ſurda et muta et ſine ſenſu et ſine aīa colere: et ad iniuriā ſummi dei ceruicē meaz vanis lapidibus inclinare? Tu. ¶ In. iij. noc. ān. Ecce qđ cōcupiui iā video qđ ſperaui iā teneo ipſi ſum iūcta ī celis: quē in ṫris poſita tota deuotione dilexi. Canti. Audite me. f. lx. V. Dilexiſti iuſtitiā. Euange. de decem vginib⁹ cū homie. bti gregorij pape. Sepe vos fr̄es. ꝛc. fo. xxxvij. R. ix. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiūt: cui⁹ pulchritudinē ſol et luna mirāť. Ipſi ſoli ſuo fidē: ipſi me tota deuotiōe ꝯmitto. V. Jaz āplexibus xp̄i caſtis aſtricta ſū et corpi ei⁹ ſociata. Ipſi. R. x. Iā corp⁹ eius corpi meo ſociatū eſt: et ſanguis ei⁹ ornauit genas meas. Cuius mr̄ vgo eſt: cui⁹ pr̄ feminā neſcit. V. Ipſi ſuz deſpōſata cui āgeli ſeruiūt: cui⁹ pulchritudinē ſol et luna mirant. Cui⁹. R. xi. Pulchra facie ſ3 pulchrior fide btā es agnes: reſpuēs mundū letaberis cū angelis. Intercede pro oībus nobis. V. Specie tua et pulchritudīe tua intende proſpere ꝓcede et regna. Intercede. R. xij. Mel et lac ex eius ore ſuſcepi. Et ſanguis eius ornauit genas meas. V. Cuius pulchritudinē ſol et luna mirātur: ipſi ſoli ſeruo fidem. Et. ¶ Ad l. ā. Ingreſſa agnes turpitudinis locū angelum dñi preparatū inuenit. Ps. xcij. Dñs regnauit. fo. xxxij. Ad benedictus ān. Beata agnes in medio flāmarū expanſis manib⁹ orabat: te deprecor venerāde colēde pr̄ metuēde: qr per ſanctū filiū tuū minas euaſi ſacrilegi tyrāni: ⁊ carnis ſpurcitias immaculato calle trāſiui: ⁊ ecce venio ad te quem amaui: quē credidi: quez ſp optaui. ¶ Ad. j. ā. Mecū eni habeo cuſtodē corpis mei āgelum dñi. Ad. iij. ā. Anulo ſuo ſubarrauit me dñs me⁹ ieſ⁹ xp̄s ⁊ tāq̄ ſpōſā decorauit me corona. ¶ Ad. vj. ā. Bñdico te pr̄ dñi mei ieſu xp̄i qr ꝑ filiū tuū ignis extinct⁹ eſt a latere meo. ¶ Ad. ix. ā. Cōgau

dete mecū ꝛ ꝯgratulamini qꝛ cum his omnibꝰ lucidas ſedes accepi. ¶ An. ij. vel. ſup ꝑos ān. prime. iiij. de. j. noct. Ad magni. ān. Stans beata agnes in medio flāme expāſis manibꝰ orabat ad dn̄m ōps: adorāde: colēde: tremēde: bn̄dico te ꝛ glorifico nomen tuū in eternum. ¶ Vincentij marty. xij. lc. Oratio.

Adesto dn̄e ſupplicationibꝰ nr̄is: vt q̇ ex iniq̇tate nr̄a reos nos eē cognoſcimus bt̄i vincentij martyris tui intercessiōe liberemur. Et fa: p. L. j. Ser. bt̄i augu. epi.

In paſſiōe ſcti vincētij fr̄es chariſſimi euidēter oñdit iudex ferox: tortor cruentꝰ: martyr inuictꝰ. In cuiꝰ corpe penis varijs exarato iā tormēta defecerūt: et adhuc membra durabant. ¶ Tot ꝯuicta miraculis ꝑſiſtebat īpietas: tot vexata ſupplicijs non cedebat īfirmitas. Agnoſcatur ḡ operata diuinitas. Quō enī corruptibilis puluis ꝯtra tā imania tormēta duraret: niſi in eo dn̄s hītaret: Lectio. ij.

In his eī oībꝰ ille agnoſcēdꝰ: ille glificādꝰ: ille laudādꝰ eſt: q̇ ꝛ ī prima vocatiōe dedit fidē: ꝛ ī ſupma paſſiōe ꝟtutē. Vult noſcē: qꝛ vtrūq; donatū eſt: Audite apl̄m paulū. Vobis inq̇t donatū eſt ꝑ xp̄o nō ſolū vt credatis in euz: verūetiā vt patiamini pro eo. ¶ Accepat hec vtraq; leuita vincētius. Accepat: ꝛ habebat. Si eñ non accepiſſet: q̇d haberet: Habebat ī ſmōe fiduciam: habebat ī paſſiōe tolerātiā.

Nemo ḡ de Lu. L. iij. corde ſuo ꝑſumat qn̄ ꝓfert ſmonē: nemo de ſuis viribꝰ ꝯfidat qn̄ ſuffert temptationē: qꝛ vt ꝛ bona prudēter loquamur ab illo eſt nr̄a ſapientia: ꝛ vt mala fortiter ꝑferamus: ab illo eſt nr̄a patientia. ¶ Recolite dn̄m ieſū ſuos in euāgelio diſcipulos ammonētem: recolite martyrū regē cohortes ſuas armis ſpūalibꝰ inſtruentē: bella monſtrantē: adiutoria miniſtrantē: prelia ꝑdicentē: ꝑmia pollicentē. Qui cū diſcipulis ſuis dixiſſet ī hoc mūdo preſſurā habebitis: mox vn̄ territi ꝯſolarentur adiūxit dicēs: ſ; ꝯfidite ego vici mū dū. L. iiij.

Quid ḡ mira mur fr̄es ſi ī illo vicit vincentiꝰ: a q̊ victꝰ ē mūdꝰ: In hoc inq̇t mūdo preſſurā

habebit3. Et ſi pmit nõ opp-
mat: ſi oppugnat non expu-
gnet. Duplicẽ aciẽ mũd9 p-
ducit contra milites chriſti.
¶ Aduertite fr̃es duplicẽ
vixi aciẽ pducit mũd9 ↄtra
milites xpi. Blãdit ei vt de
cipiat: terret vt frãgat. Nõ vos
teneat voluptas ppria: non
vos terreat crudelitas aliena:
z victꝰ ẽ mũd9. Ad vtroſq3 a-
dit9 occurrat xp̃s: z nõ vicit
Si ↄſi- (xpian9. Tu. l. v
deret i iſta paſſiõe hu
mana patiẽtia incipit eẽ in-
credibilis: ſi vtus agnoſcit
diuia: deſinit eſſe mirabilis
Tãta graſſabat crudelitas
in martyꝝ corpe: z tãta trã-
qllitas pferebat in voce: tã
taq3 penarũ aſperitas ſeuie
bat in mẽbris z tãta ſecuri-
tas ſonabat i vbis: vt miro
modo putarem9 vicẽtio pa-
tiente: aliũ nõ loqntẽ torqri
Et ve kmi ita erat: prorſus
ita erat. Alius loqbat. Pro
miſit eñi z hoc teſtibus ſuis
xp̃s i euãgelio: quos ad hu-
iuſmodi certamia prepara-
bat. Sic eñi ait. Nolite pme
ditari quõ aut qd loquami.
Nõ eñi vos eſtis q loqmini:
ſed ſpũs pr̃is veſtri q loqui-
tur in vobis. Lec. vj.
Aro ğ patiebat: z ſpi
rit9 loqbat. Et loqnte ſpũ nõ
ſolũ ↄuicebat impietas: ſed
etiã cõfortabat infirmitas.
Clariorẽ nob3 martyrẽ tor-
mẽta faciebãt. Multiplici ei
vulneꝝ varietate ↄfeſſ9 nõ
deſerebat pugnã: ſz acri9 ite
rabat. Putares q cũ dura-
ret flãma nõ vreret: z tãq fi-
guli fornax lutũ molle ſuſci-
piẽs: durã redderet teſtam.
Oterat martyr (L. vij
nr̃ dicere daciano. Jã
nõ vrit ignis tu9 carnẽ meã:
q2 exaruit velut teſta vtus
mea. Et qm veracit ſcriptũ
ẽ: vaſa figuli pbat fornax: et
hoies iuſtos tẽtatio tribula
tiõis: pbat9 eſt atq3 decoct9
illo igne vincẽti9: arſit vo et
crepuit dacian9. Si ei nõ ar
debat: vñ clamabat? Quid
ei erãt vba iraſcẽtis: niſi fu-
mus ardentis? Tu. Lc. viij.
Rgo martyri nr̃o re-
frigeriũ i corde habẽ-
ti flãmas extriſec9 admone-
bat: ſz ip̃e facib9 furoris ac-
cenſus tanq clibau9 intus
ardebat: et habitatorẽ ſuu3
diabolũ concremabat. Per
furioſas eñi daciani voces:
p cruces oculos z minaces
vultus et totius corpis mo
tus: ille habitator ei9 interi-
or mõſtrabat: et p hec ſigna

viſibilia tāq̄ p ſuivaſculi qđ impleuerat crepātes rimulas videbať. Nō tantū martyrez cruciabant tormenta: quātū illū vaſtabat inſania Sed iam frēs oīa illa trāſierūt: et ira daciani et pena vicētis: nūc aūt pena daciano: corona vero manet vincētio. Tu. Euangeliū. Niſi granū fru i cōi. f. xij. ❡ Timothei apl'i Cō. ❡ In feſ. conuer. bti pau. apl'i adv'ſ. Cp. ac. ix

SAulus adhuc ſpirans minarū ⁊ cedis in diſcipulos dñi: acceſſit ad pn cipē ſacerdotū: et petiit ab eo ep'las i damaſcū ad ſynagogas: vt ſi q̄s iueniſſet huius vie viros ac mulieres: victos pduceret in hieruſalē. Deo gra. ℟. Sācte paule. apoſtole. vt infra. xi. Hy'.

DOctor egregie paule mores iſtrue et mēte polū nos transferre ſatage: donec pfectū largiať plenius euacuato qđ ex parte gemimus. Sit trinitati ſempiterna gl'ia honor ptās atq̄ iubilatio: ivnitate cui manet imperiū extūc et mō p eťna ſecula Amē. ℣. Nimis honorati. Ad mḡt ā. O gl'ioſum lumē oīm eccl'iaꝝ ſole ſplēdidi⁹: overe apl'icū ſidus altiſſimū: ſctē paule q̄ eťni regis ſplēdorē tenebris mētiū ifudiſti: q̄ in terra poſit⁹ celorū ſecreta petiſti: et que non licet hoī loqui puidiſti: illuc ſupplices tuos poſt huius carnis terminū: pducere dignare: q̄s feciſti veritatis lumen agnoſcere. Oratio.

DEus q̄ vniuerſū mundū bti pauli apl'i p̄dicatiōe docuiſti: da nob̄ q̄s: vt cui⁹ hodie cōuerſionē colimus: p ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Et fa'p đ. ❡ Inuit. Regē apl'orū. fo. j. hy'. Exultet celū. f. lxv. In. j. noc. ān ❡ Ubi nota q̄ finitis pſalmis ℣. āña x. pus legūť deīde mox ān. ſubiūgunť. Siľr fit de ſctō laurē. ān. Qui opatus eſt petro in apoſtolatu opatus eſt et mihi iter gentes: et cognouerūt gratiā q̄ data eſt mihi a xp̄o domino. ℣. Qui me ſegregauit ex vtero matris mee: ⁊ vocauit p gratiā ſuā. p̄. xviij. Celi enarrāt. fol. vi. ā. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſum: qꝛ potēs eſt depoſitū meū ſeruare in illū diē iuſt⁹ iudex. ℣. De reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitie. p̄. xxiij. Dñi ē terra. f. vij. ā. Mihi viuere xp̄s

eſt et mori lucruz gl'iari me
oportet i cruce dñi mei ieſu
xpi. ℣ꝰ. Per quē mihi mūdꝰ
crucifixꝰ eſt ⁊ ego mundo. p̄s.
xxxij. Exultate. f. xj. ān. Bo
nū certamē certaui curſum
ꝯſummaui fidē ſuaui. ℣. De
reliq̊ repoſita eſt mihi coro=
na iuſtitie. p̄s. xxxiij. Bene=
dicā. f. xj. ā. Repoſita eſt mi
hi corona iuſtitie: quaz red=
det mihi dñs i illū diē iuſtꝰ
iudex. ℣. Coopante grā ſpi=
ritusſcti. p̄. xliiij. Eructauit.
f. xv. ā. Ne magnitudo reue
lationū extollat me: datꝰ eſt
mihi ſtimulꝰ angelus ſatha
ne qui me colaphizet: propt
qd̄ ter dñm rogaui vt aufer
ret a me: et dixit mihi dñs:
ſufficit tibi paule grā mea.
℣ꝰ. Nam vtus in īfirmitate
perficit. p̄. xlvj. Oēs gētes.
fo. xvj. ℣ꝰ. In oēm terrā exi=
uit. ⁊c. ℞. j. Qui operatꝰ eſt
petro in apoſtolatu opatus
eſt et mihi inter gētes ⁊ co=
gnouerūt grāz dei. Que da
ta eſt mihi. ℣. Gratia dei in
me vacua nō fuit: ſed gratia
eiꝰ ſemp ī me manet. Que.
℞. ij. Scio cui credidi ⁊ cer
tus ſum: q2 potēs eſt depoſi
tū meū ſeruare. In illū diē.
℣. Repoſita eſt mihi corona
iuſtitie: quā reddet mihi do
minus. In. ℞. iij. Bonū cer
tamen certaui curſum con=
ſummaui: fidē ſeruaui. Ideo
q3 repoſita eſt mihi corona
iuſtitie. ℣ꝰ. Gratia dei ſum
id quod ſum: et gratia eiꝰ in
me vacua non fuit. Ideoq3.
q3. ℞. iiij. Mihi viuere xp̄us
eſt: et mori lucrum. Gloria=
ri me oportet in cruce dñi
mei ieſu chriſti. ℣ꝰ. Per quē
mihi mūdus crucifixus eſt/
et ego mūdo. Gloria. ¶ In
ij. noc. ā. Saulus qui et pau
lus magnꝰ predicator a deo
confortatus: conualeſcebat
et confundebat iudeos. ℣ꝰ.
Affirmans quoniam hic eſt
xp̄us filius dei viui. p̄s. lx.
Exaudi deus depre. fo. xxj.
ān. Magnus ſanctus pau=
lus vas electionis/ vere di=
gne eſt glorificandus: qui et
meruit thronuz duodecimū
poſſidere. ℣. In regenerati=
one cum ſederit filius homi
nis in ſede maieſtatis ſue. p̄.
lxiij. Exaudi deus orationē
fo. xxj. ān. Uos qui reliqui=
ſtis omnia ⁊ ſecuti eſtis me
centuplum accipietis et vi=
tam eternaz poſſidebitis. ℣.
Dixit ieſus diſcipulis ſuis.
p̄s. lxiiij. Te decet. fol. xxj.
ā. Tu es vas electionis ſan=
cte paule apoſtole predica=

tor veritatis in vniuerſo mū=
do. ℣. Per quē oēs gentes
cognouerūt gratiaȝ dei. ps.
lxxxiiii. Cōfitebimur. f. xxvi
ā. Sctē paule apl'e predica
tor veritatis ⁊ doctor gētiū
intercede pro nobis ad deū q
te elegit. ℣. Ut digni efficia
mur gr̄a dei. p̄. xcvi. Dn̄s re
gna. ex. f. xxxiiii. ā Uos q ſe
cuti eſtiſ me ſedebitis ſup ſe
des iudicātes duodeci trib⁹
iſrael dicit dn̄s. ℣. Cū ſede=
rit fili⁹ hoīs in ſede maieſta=
tis ſue. p̄. lxviii. Dn̄s regna.
traſ. fo. xxxiiii. ℣. Cōſtitues
eos. ⁊c. ℟. v. Repoſita ē mi=
hi corona iuſtitie: quam red
det mihi dn̄s in illū diē. Iu
ſtus iudex. ℣. Scio cui cre=
didi et cert⁹ ſum: qꝛ potēs eſt
depoſitū meū ſeruare i illū
diē. Iuſtus. ℟. vi. Audiſtis
eni ꝯuerſationē meā aliquā
do in iudaiſmo: qm̄ pficiebā
Supra multos coetaneos
meos i genere meo. ℣. Abū
danti⁹ emulator exiſtēs pa=
ternarū meaꝝ traditionum.
Supra. ℟. vii. Cū aūt pla=
cuit ei q me ſegregauit ex
vtero matrꝭ mee: ⁊ vocauit
p gratiā ſuā vt reuelaret fi=
liū ſuū p me. Ut euāgeliza=
rē illū i gētib⁹. ℣. Cōtinuo
non acqeui carni et ſangui=
ni: neqꝫ veni hieroſolymā ad
an̄ceſſores meos apl'os. Ut
euā. ℟. viii. Saul⁹ aūt magꝭ
ac magꝭ ꝯualeſcebat et con
fundebat iudeos q hītabant
damaſci. Affirmans qm̄ hic
eſt xp̄s. ℣. Et cōtinuo īgreſ
ſus ſynagogaȝ p̄dicabat ie=
ſum. Affir. ¶ In. iii. noc. ān.
Euāgeliū meū qđ euāgeli
zatum ē nō eſt a me: neqꝫ ab
hoīe accepi illđ: ſȝ p reuela
tionē ieſu xp̄i dn̄i mei. Cān.
Uos ſcti. f. lix. ℣ Dediſti he
reditatē. ℟. ix. Ne magnitu
do reuelationū extollat me:
dat⁹ eſt mihi ſtimul⁹ carnis
mee angelus ſathane vt me
colaphizet ppꝰ qđ ter dn̄m
rogaui vt diſcederet a me: ⁊
dixit mihi ſufficit tibi gratia
mea. Nā ℣tus in infirmitate
perficit. ℣. Libenter igitur
gl'iabor in infirmitatib⁹ me=
is: vt inhabitet ī me ℣t⁹ xp̄i
Nam vir. ℟. x. Gratia dei
ſum id qđ ſum. Et gr̄a ei⁹ in
me vacua nō fuit ſȝ ſemp in
me manet. ℣. Qui operatus
eſt petro in apl'atu operat⁹
eſt et mihi int gētes. Et. ℟.
xi. Sctē paule apl'e p̄dica=
tor ℣itatis ⁊ doctor gentiū.
Intercede p nobis ad deū
qui te elegit vt digni efficia
mur gr̄a dei. ℣. Tu es vas

electiōis ſancte paule apłe predicator veritatis ī vniuer ſo mūdo. Inter. Re. xij. Magnꝰ ſctūs paulꝰ vas electionis. Uere digne eſt glorificandus/ q̄ ⁊ meruit thronū duodecimum poſſidere. Vꝰ. A xp̄o de celo vocatus ⁊ in terrā pſtratus ex perſecutore effectꝰ eſt vas electionis Uere. Lectio. j. Ex actibus apoſtoloꝝ. Actuū. ix. cap.

SAulus adhuc ſpirās minaꝝ/ ⁊ cedis ī diſcipulos dn̄i: acceſſit ad principē ſacerdotū/ et petijt ab eo epiſtolas in damaſcū ad ſynagogas: vt ſi quos īueniſſet huius vie viros ac mulieres: vinctos pduceret in hierusalē. Et cū iter faceret cōtigit vt appropinquaret damaſco: et ſubito circūfulſit eū lux de celo: ⁊ cadēs ī trā audiuit vocem dicētem ſibi. Saule ſaule: qd me pſeq̄ris? Qui dixit. Quis es domine? Et ille. Ego ſū ieſꝰ nazarenus: quē tu pſequeris. Durū eſt tibi cōtra ſtimulū calcitrare. ¶ Tremēs autē ac ſtupens dixit. Dn̄e: quid me vis facere? Et dn̄s ad eum Surge ⁊ ingredere ciuitatē et dicetur tibi quid te oporteat facere. Tu. Lectio. ij.

UIri autē illi q̄ comitabant cū eo ſtabāt ſtupefacti: audiētes q̄dē vocē: neminē aūt videntes. Surrexit autē ſaulꝰ de terra: apertiſq̄ oculis nihil videbat. Ad manꝰ autē illū trahētes introduxerunt damaſcū: et erat ibi tribꝰ diebꝰ nō vidēs ⁊ non mādūcauit neq̄ bibit. ¶ Erat aūt q̄dā diſcipulus damaſci noīe ananias. Et dixit ad illū in viſu dn̄s. Anania: At ille ait. Ecce ego domine. Et dn̄s ad illū. Surge et vade in vicū q̄ vocatur rectus: ⁊ q̄re ī domo iude ſaulū noīe tharſenſem. Ecce ei orat. Et vidit virū ananiam noīe ītroeūtē: ⁊ īponētē ſibi manꝰ: vt viſū recipiat. Lc. iij.

REſpondit aūt ananias. Dn̄e: audiui a multis de viro hoc quanta mala ſctis tuis fecerit in hierusalem. Et hic habet ptātem a principibꝰ ſacerdotū: alligādi oēs q̄ inuocāt nomē tuum. ¶ Dixit aūt ad eū dn̄s Uade: quoniā vas electiōis eſt mihi iſte: vt portet nomē meum coram gentibus/ ⁊ regibus/ et filijs iſrael. Ego enim oſtendam illi quanta oporteat eum pati pro nomine meo. Tu. Lectio. iiij.

ET abijt ananias ꝛ in
troiuit i domū: et im
ponēs ei man⁹ dixit. Saule
frater: dn̄s miſit me ieſus q̇
appuit tibi in via q̄ veniebas
vt videas ꝛ i plearꝫ ſpū ſctō.
¶ Et ꝯfeſtim ceciderūt ab
oculis ei⁹ tanq̄ ſquame: ꝛ vi=
ſum recepit. Et ſurgens ba
ptizat⁹ eſt: ꝛ cū accepiſſet ci=
bum ꝯfortat⁹ eſt. Lectio. v.

FUit aūt cū diſcipulis
q̇ erāt damaſci p dies
aliquot: ꝛ continuo in ſyna=
gogis p̄dicabat ieſū: qm̄ hic
eſt filius dei. Stupebāt aūt
oēs q̇ eū audiebant: et dice=
bāt. Nōne hic eſt q̇ expugna
bat in hieruſalē eos q̇ inuo
cabant nomē iſtud? Et huc
ad hoc venit: vt victos illos
pduceret ad pricipes ſacer
dotū. Saul⁹ autē multo ma=
gis inualeſcebat ꝛ cōfunde
bat iudeos q̇ habitabāt da
maſci: affirmans qm̄ hic eſt
xp̄s. Cū autē iplerentur di=
es multi: conſiliū fecerūt iu
dei vt eū interficerent. Note
autē facte ſunt ſaulo iſidie
eoꝝ. Cuſtodiebāt autem ꝛ
portas die ac nocte: vt euꝫ
interficerent. Accipientes
aūt diſcipuli ei⁹ nocte p mu
rum dimiſerūt eū: ſubmittē
tes in ſporta. Tu. Lectio. vi.

CUm aūt veniſſet i hie
ruſalē tētabat ſe iun=
gere diſcipulis: ꝛ oēs time=
bāt eū: nō credētes q2 ip̄e eſ
ſet diſcipul⁹. Barrabas āt
app̄hēſū illū duxit ad aplos
ꝛ narrauit illis quō i via vidiſ
ſet dn̄ꝫ / ꝛ q2 locut⁹ ē ei: ꝛ quō
in damaſco fiducialiter ege=
rit in noīe ieſu. Erat aūt cuꝫ
illis intrās ꝛ exiēs i hierl̄m:
ꝛ fiducialit̄ agēs in noīe dn̄i.
Loquebat̄ quoqꝫ cū gētib⁹
ꝛ diſputabat cuꝫ grecis: illi
aūt querebāt occidere eum.
Qd̄ cū cognouiſſēt fr̄es de=
duxerūt eū ceſareā: ꝛ dimiſe
rūt tharſum. Tu. Lctō. vij.

ET illi q̇dē q̇ diſpſi fue
rāt a tribulatiōe / q̄ fa
cta fuerat ſub ſtephano / p=
ambulauer̄t vſqꝫ ad fenice / ꝛ
cyprū / et antiochiaꝫ: nemini
loq̄ntes v̄bū niſi ſolis iude=
is. Erāt autē q̇dā ex eis viri
cyprij et cyrenei. Qui cū in=
traſſent antiochiā loq̄bant̄
ad grecos: annūciātes dn̄ꝫ
ieſū. Et erat man⁹ dn̄i cū eis
multuſqꝫ numer⁹ credētium
ꝯuerſ⁹ eſt ad dn̄ꝫ. Peruenit
aūt ſermo ad aures eccl̄ie q̄
erat hieroſolymis ſup iſtis:
et miſerūt barnabā vſqꝫ an=
tiochiā. Qui cū perueniſſet
et vidiſſet gratiam dei gau

ſus eſt:⁊ hoꝛtabaꝫ oēs ꝑpo=
ſito coꝛdis ꝑmanere in dño⁊
q₂ erat vir bon⁹⁊ plen⁹ ſpūſā
cto ⁊ fide. Et appoſita ē tur
ba multa ad dñm. Lcō. viij.
PRofectus eſt aut bar=
nabas tharſum⁊ vt q̄
reret ſauluꝫ. Quem cum in=
uenisſet perduxit antiochi=
am/et annū totum ꝯuerſati
ſūt in eccl'ia⁊⁊ docuerūt tur
bā multā/ita vt cognomina
renꝫ pꝛimū ātiochie diſcipu=
li xp̄iani. In his autem die=
bus ſupuenerūt ab hieroſo
lymis pꝛophete antiochiaꝫ
Exurgēs autē vn⁹ ex eis no
mine agabus/ſignificabat ꝑ
ſpm̄ famē magnaꝫ futurā in
vniuerſo oꝛbe terrarū⁊ q̄ fa=
cta eſt ſub claudio. Diſcipl'i
aūt ꝓut q̄ſqꝫ habebat ꝓpo=
ſuerūt in miniſteriū mittere
habitātib⁹ i iudea fratrib⁹⁊
qd̄⁊ fecerūt mittentes ad ſe
niores ꝑ man⁹ barnabe⁊ ſau
li. Eu. Euāge. Ecce nos re=
liq̄m⁹ oīa. Cū cōme. hylarij.
Multa ſunt. Require in cōi
aplorū. fol. v. Ad laud. ān.
Ego plantaui appollo riga
uit:de⁹ aūt incremētū dedit
℣. Unuſq̇ſqꝫ ꝓpꝛiā mercedē
accipiet ſcdꝫ ſuū laborē. p.
xxij. Dñs reg. f. xxxij. Cpm
hy⁹. ℟⁹. ⁊ oro vt in. j. veſ. Rez.
bꝛe. Cōſtitues eos. Ad bñ⁹
ān. In regeneratiōe cū ſede
rit filius hoīs in ſede maie=
ſtatis ſue/ſedebitis ⁊ vos iu
dicantes duodecim tribus
iſrael dicit dñs. ¶ Ad. j. ān.
Gratia dei in me vacua non
fuit/ſed gratia eius ſemꝑ in
me manet. ℣. Gratia dei ſuꝫ
id qd̄ ſum. ¶ Ad. iij. ā. Ter
virgis ceſus ſum ſemel lapi
datus ſum/ter naufragium
pertuli ꝓ chꝛiſti nomine. ℟⁹.
Nocte ac die in ꝓfundo ma=
ris fui. Cpm et oro vt in pꝛi
mis veſ. ℟⁹. In omnem ter=
ram. ¶ Ad. vj. ān. Damaſci
pꝛepoſitus gētis arethe re=
gis voluit me compꝛehende
re/a fratrib⁹ per murū ſub=
miſſus ſuꝫ in ſpoꝛta ⁊ ſic eua
ſi manus ei⁹ in noīe dñi. ℟⁹.
Deus et pater dñi noſtri ie
ſu xp̄i ſcit quia non mentioꝛ.
Capꝫ. j. Ad coꝛinthios. xv.
EGo ſum minim⁹ apo=
ſtoloꝛum⁊ qui non ſuꝫ
dignus vocari apl's/ quoni=
am perſecutus ſum eccleſiā
dei: gratia autem dei ſum id
quod ſum. Deo gratias. ℟⁹.
Conſtitues eos. Oratio.
PRotege dñe pplꝫ tuū
⁊ apl'i tui pauli patro
cinio ꝯfidentē/ ꝑpetua defē
ſione cōſerua. Et fa⁊ Per d.

¶ Ad. tr. ãn. Libenter glo
riabor in infirmitatibus me
is/ vt inhabitet in me virtus
chriſti. ℣. Quando eni infir=
mor tunc fortior ſũ ⁊ potẽs.
Cap̃ᵐ. Ad Epheſios. iij.
Mihi oĩm ſctõrũ mini=
mo data eſt grã hec: i
gentibꝰ euãgelizare inueſti=
gabiles diuitias xp̃i. Deo gr̃.
℣. Dediſti heredita. Oro.
Eſto dñe plebi tue ſã
ctificator ⁊ cuſtos: vt
apli tui pauli munita preſi
dijs ⁊ ꝯuerſatõe tibi placeat
⁊ ſecura deſeruiat. Et fa p d.
¶ In ſcdis veſ. ſup p̃os ãn.
prie. iiij. de. i. noc. ſine ꝟſibꝰ.
Cp̃. R̃. hyꝰ. ℣. ⁊ orõ vt i lau.
Ad m̃gt ãn. Tu es vas ele=
ctiõis ſctẽ paule apl'e predi
cator ꝟitatis i vniuerſo mũ
do/ ꝑ quẽ oẽs gentes cogno
uerũt grãm dei/ intcede ꝓ
nobis ad deuz qui te elegit.
¶ Agnetẽ. ij. Cõme. cũ ſeq̃n
ti ã. Xp̃i ꝟgo. vt i natali eiꝰ.
Deus q̃ nos an Orõ.
nua btẽ agnetẽ mar=
tyrẽ tue ſolẽnitate letificas/
da vt quã veneramur officio
etiã pie ꝯuerſationis ſequa
mur exemplo. Per xp̃m. In
lau. ã. Btã agnes. vbi ſupra
ad bñ in alio feſ. ¶ Brigide
ꝟgi. Cõme. ¶ In feſto puri
ficatiõis btẽ marie ꝟgi. Ad
primas veſpas ſuper p̃os ã.
O Ammirabile com
mercium creator ge=
neris humani ani=
matum corpus ſu=
mens de ꝟgine naſci digna
tus eſt/ et procedens homo
ſine ſemine largitꝰ eſt nobis
ſuam deitatem. ãn. Quãdo
natꝰ es ineffabiliter de ꝟgie
tunc implete ſunt ſcripture
ſicut pluuia in vellus deſcẽ
diſti vt ſaluũ faceres genus
humanũ/ te laudamꝰ deꝰ nr̃.
ãn. Rubũ quẽ viderat moy=
ſes icõbuſtũ ꝯſeruatã agno
uimꝰ tuã laudabilẽ ꝟginita
tẽ dei genitrix intcede ꝓ no=
bis. ã. Germinauit radix ieſ
ſe orta ẽ ſtella ex iacob ꝟgo
pepit ſaluatorẽ te laudamꝰ
deus nr̃. Cap̃. malachie. iij.
Ecce ego mittã ãgelũ
meũ ⁊ preparabit viã
añ faciẽ meã: ⁊ ſtatim veniet
ad tẽplum ſuũ dñator quez
vos queritis: et angelꝰ teſta=
mẽti quẽ vos vultis. Deo gr̃.
R̃. Poſtq̃ ipleti ſunt. vt ifra
iij. hyꝰ. Qd̃ chorꝰ. f. lxviij. ℣.
Poſt partum ꝟgo inuiolata
ꝑmãſiſti: Dei genitrix inter=
cede pro nobis. Ad m̃gt ã.
Senex puerũ portabat/ puer
autem ſenem regebat quem

virgo peperit ⁊ poſt partuꝫ
virgo permanſit ipm̄ quem
genuit adorauit. **Oratio.**
PErfice i nobis q̄s dn̄e
grãz tuã/ q̄ iuſti ſyme=
onis expectationē ipleſti: vt
ſicut ille mortē nō vidit ꝑuſ=
ꝙ xp̄m dn̄z videre mereret/
ita ⁊ nos vitã obtineamꝰ etnã
Et faꝰ ꝑ eũ. ¶ Inuit. Ecce ve
nit ad tēpluꝫ ſctm̄ ſuũ dn̄a=
tor dn̄s. Gaude ⁊ letare ſiō
occurrēs deo tuo ꝓ. Uenite.
hyꝰ. Fit porta. f. lxvij. In. i.
noc. ã. Ecce ꝯpleta ſũt oia
q̄ dicta ſũt ꝑ ãgelũ de ꝟgine
maria. ꝓ. viij. Dn̄e dn̄s. fo. ij.
ã. Sicut myrrha electa odo
rē dediſti ſuauitatis ſctã dei
genitrix. ꝓ. xviij. Celi enar.
f. vj. ã. In ꝓle mr̄ in ꝑtu ꝟgo
gaude ⁊ letare ꝟgo mr̄ dn̄i.
ꝓ. xxiij. Dn̄i eſt tra. fo. vij. ã.
Sctã dei genitrix ꝟgo ſēꝑ
maria/ intercede ꝓ nobis ad
dn̄m deũ nr̄m. ꝓ. xliiij. Eru=
ctauit. f. xv. ã. Induere veſti
mētis glie tue ciuitas ſcti/ ⁊
ſuſcipe regem xp̄m. ꝓs. xlv.
Deꝰ nr̄. f. xvj. ã. Speciosa fa
cta es ⁊ ſuauis/ i delicijs tu=
is ſctã dei genitrix. ꝓs. xlvij.
Magnꝰ dn̄s. fo. xv. ℣. Gau=
de maria ꝟgo: Cũctas here
ſes ſola interemiſti. Lctō. j.
Sermo btī Auguſtini epī.

HOdiernꝰ dies magnũ
nobis ꝯtulit gaudiũ:
in q̄ xp̄s infans in tēplo eſt
ꝑſentatꝰ. Exultēt ḡ ꝟgines
q ꝟgo pepit xp̄m. Nihil de
hoc qđ deo vouit putēt exter
minatũ: mãſit ꝟgo poſt par=
tum: et illibata poſt filium.
¶ Exultent vidue: infantē
xp̄m vidua anna cognouit.
Exultēt ꝯiugate: naſciturũ
xp̄m elizabeth nupta ꝓphe
tauit. Nullus gradꝰ preter=
miſſus eſt: de q̄ non haberet
teſtimoniũ ſalus oīm. Nun=
quid eni ſole virgines ad re
gnũ celoꝝ ꝑueniũt? Perue
niũt et vidue. Tu. ℟. Ador
na thalamũ tuũ ſiō/ ⁊ ſuſci=
pe regē xp̄m. Quē ꝟgo ꝯce
pit ꝟgo pepit/ ꝟgo poſt par=
tum quē genuit adorauit. ℣.
Induere veſtimentis glorie
tue ciuitas ſcti. Quē. Lc. ij.
MAgni meriti fuit illa
vidua ſctã ãna. A ꝟgi
nitate ei ſuavixerat cum vi=
ro ſuo annis ſeptē: quo de=
functo vſq; ad ſenilē etatē ꝑ
uenerat/ ⁊ ſenectute ſctã ex=
pectabat īfantiũ ſaluatoris
vt paruum videret annoſa:
paruũ agnoſceret anicula:
intrãtē in mundũ ſaluatorē
videret itura. ¶ Et i maſcu
lino ſexu tria ipa genera cō

mendata ſūt. Ipſe xps puer nat⁹ in tēplo eſt pñtat⁹: exultēt pueri ↄtinētiam vouētes puero. Ipſe ꝟo integritatem pueritie ↄſecrauit: q̄ ſue matri fecūditatē attulit ꝟginitatē nō abſtulit. Tu. ℟. Senex puerꝝ portabat puer autē ſenē regebat. ℣. Accipiēs ſymeō puerꝝ i manib⁹ gr̄as agens bñdixit dñm. Puer.

Symeon illeſe- (Lc. iiij. nex diuixerat/cuius etas cōpata eſt āne: ꝛ audierat reſpōſum ꝙ nō eſſet viſurus mortē/niſi prius videret xpm dñi. Intelligite fr̄es: quātum deſideriū habebāt antiqui ſancti videre xpm. ¶ Sciebāt eni illū eſſe venturū: ꝛ oēs q̄ pie viuebāt dicebāt. O ſi hic me iueniat illa natiuitas: o ſi qd̄ credo in ſcripturis dei videaꝫ oculis meis. Tu. Reꝫ. Poſtq̄ ipleti ſunt dies purgatiōis marie ſcd̄m legē moyſi tulerunt ieſum in hierl'm vt ſiſterēt euꝫ dño. Sicut ſcriptū eſt i lege dñi/ qꝛ oē maſculinū adaperiēs vuluā ſctm̄ dño vocabitur. ℣. Obtulerūt ꝓ eo dño par turturꝝ aut duos pullos columbaꝝ. Sicut. Lctō. iiij

Et vt noueritis quātū deſideriū habebāt ſācti qui nouerāt de ſcripturis ſctis ꝟginē parituram/ſicut audiſtis cū eſaias legeret ꝓpheta: ecce virgo in vtero cōcipiet ꝛ piet filiū: ꝛ vocabit nomē ei⁹ emanuel. Emmanuel q̄d ſit eu āgeliū nob' aperit dicēs: qd̄ int̄pretat nobiſcū de⁹. ¶ Nō tibi ergo q̄cūqꝫ infidelis aīa/nō tibi videatur impoſſibile vt ꝟgo pareret: ꝟgo pariens pmaneret Intellige natū deū/ꝛ nō mi raberis ꝟginis ptū. ℟. Obtulerūt ꝓ eo dño par turturū aut duos pullos colūbarū. Sicut ſcriptū eſt in lege dñi. ℣. Poſtq̄ ipleti ſūt dies purgatiōis marie ſcd̄ꝫ legē moyſi tulerūt ieſū in hierl'ꝫ vt ſiſterent eum dño. Sicut. ¶ In. ij. noc. añ. Virgo concepit ꝛ virgo peperit ꝛ poſt partuꝫ virgo permanſit. Ps. lxxxiiij. Benedixiſti. fo. xxx. añ. Sicut letantiū oīm noſtrū habitatio eſt in te ſācta dei genitrix. ps. lxxxvi. Fundamēta. fo. xxx. ā. Poſt partum ꝟgo inuiolata pmāſiſti dei genitrix intcede ꝓ nobis p̄. xcv. Cantate. j. f. xxxiij. ā. Gaude maria ꝟgo cunctas hereſes ſola intere miſti in vniuerſo mundo. ps. xcvi. Dñs regnauit ex. fo. xxxiiij.

An. Dignare me laudare te virgo ſacrata/ da mihi virtutem contra hoſtes tuos. ps. xcvij. Cantate. ij. fo. xxxiiij. An. Beata mater et innupta virgo glorioſa regina mũdi intercede pro nobis ad dñm. ps. xcviij. Dñs reg. iraſ. fol. xxxiiij. V. Specioſa facta es et ſuauis/ i delitijs tuis: Sãcta dei genitrix. Lectio. v.

Ut ergo noueris anti quos ſãctos et iuſtos deſideraſſe videre quod cõceſſũ eſt huic ſeni ſymeoni: ipſe dominus noſter ieſus xps ad diſcipulos loquens ait. Multi iuſti et prophete voluerunt videre q̃ vos videtis et nõ viderunt: et audire q̃ auditis: et nõ audierunt. Multuz ſenex iſte fuit ad audiẽdũ ſerus: ſed ad vidẽdũ maturus. Non expectauit vt audiret xp̃m loquẽtẽ: q̃ñ vidit infantẽ. Et hoc illi conceſſum erat iam decrepito: quaſi ſuſpirãti et deſiderãti et dicenti quotidie in orationibus ſuis. Q̃ñ veniet: Q̃ñ naſcetur: Q̃ñ videbo: Putas me hic inueniet iſta natiuitas: Putas durabo: Putas iſti oculi videbunt per quẽ cordis oculi reuelabuntur: Tu aũt. R. Symeõ iuſtus et timoratus expectabat redemptionez iſrael Et ſpiritusſctũs erat i eo. V. Rñſũ accepit ſymeõ a ſpũſctõ nõ viſuz ſe mortem niſi prius videret xp̃m dñm. Et. Lcõ. vj

Dicebat iſta in orationibus ſuis: et pro deſiderio ſuo accepit reſpõſum q non guſtaret mortem niſi videret chriſtũ domini. Geſtabat eni maria mater eius infantem: vidit ille et agnouit. Ubi nouerat/ quod agnouit: Intus eſt reuelatus: qui foris eſt natus. Uidit et agnouit. Agnouit ſymeon infantem tacentem: et occiderunt iudei crudeles iuuenem miracula faciẽtem. Cum ergo cognouiſſet: accepit eum i vlnas ſuas / hoc eſt in brachia ſua/ et amplexatus eſt eum: et portabat a quo portabatur et ipſe. Ipſe eſt eni chriſtus ſapientia dei: attingens a fine vſq3 ad finẽ fortiter: et diſponẽs oĩa ſuauiter. Tu autẽ. Rez. Reſponſum acceperat ſymeõ a ſpiritu ſancto/ nõ viſurũ ſe morte niſi videret chriſtũ domini: et benedixit deo et dixit. Nunc dimittis ſeruum tuũ in pace/ quia viderunt oculi mei ſalutare tuũ domine. V. Lumen ad reuelationẽ gen

tium/ et gloriam plebis tue iſrael. Nunc di. Lectio. vij.

Quantus ibi erat et ꝙ magnus: ꝙ paru⁹ factus erat. Paruus factus: paruos querebat. Quid eſt paruos querebat: Non ſuperbos non elatos: ſed humiles et mites colligebat. In preſepe dignatus eſt poni: vt eſſet pioꝝ cibaria iumentorum. Accepit eum ergo ſymeon in brachia ſua: ꝛ dixit. Nūc dimittis dñe ſeruum tuū in pace. Dimittis ī pace: quia video pacē. Quare ergo dimittis ī pace: Qꝛ viderūt oculi mei ſalutare tuū. Salutare dei dñs xp̄s. Annunciate diem ex die: ſalutare ei⁹. Tu. ℞. Cum inducerent puerum ieſum parentes eius/ accepit eum ſymeon in vlnas ſuas/ ꝛ benedixit deum ꝛ dixit. Nunc dimittis dñe ſeruum tuum in pace. ℣. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum/ qđ paraſti ante faciem oīm populorum. Nunc di. Lectio. viij

Habet ergo pueri puerum chriſtum: ſancti ſenex ſenem ſymeonem. Si autem queritis vt de coniugatis aliqs teſtimoniū domino perhibeat: zachariam conſiderate. Nemo ergo q̄rat aliud fratres mei. Chriſtiani fideles/ aut virgo/ aut vidua/ aut cōiugata: aut puer: aut continens/ aut vxoratus. Quicq̄d plus eſſe quiſq₃ voluerit: non inueniet ꝙ ad chriſtum pertineat. Non inuenimus teſtimonium perhibuiſſe xp̄o adulteros/ fornicatores/ immundos. Sed vt tales teſtimonium perhiberent ipſe preſtitit ipſe donauit. Non eni quiſꝙ ſctūs virib⁹ ſuis. Tu aūt. ℞. Suſcipiētes ieſu₃ in vlnas ſuas ſymeon exclamauit ꝛ dixit. Tu es vere lumē ad reuelationem gentiū/ ꝛ gl'iam plebis tue iſrael. ℣. Symeon in manib⁹ infirmitatē accepit/ ſed maieſtate₃ int⁹ agnouit et dixit. Tu. ¶ In. iij. noct. Añ. Hodie maria virgo puerum obtulit in tēplū quē ſymeō ſenex accepit ī brachia et anna vidua xp̄m agnouit aduenisse in t'ris. Canti. Popul⁹ q̄ am. fo. lviij. ℣. Dignare me laudare te ṽgo ſacrata: Da mihi virtutem cōtra hoſtes tuos: Lc. ix. Lctō ſctī euāgelij ſcđm lucā. Cap. ij.

In illo tp̄e: Poſtꝙ impleti ſunt dies purgationis marie ſecūdū legem

moyſi: tulerunt ieſum in hie
ruſalem: vt ſiſterēt euz dn̄o
ſicut ſcriptuz eſt in lege dn̄i.
Et reliqua. Homel. venera
bilis be. preſbyteri de ea. l.
Solēnitatē nobis hodierne
celebritatis quā quadrage-
ſimo dn̄ice natiuitatis die de
bitis veneramur officijs ma-
xime eiuſdez dn̄i ſaluatoris
noſtri ſimul et ītemerate ge
nitricis eius hūilitate dedica-
tā: ſacra euāgelij lectio deſi
gnat: exponēs eos q̄ legi ni
hil debuerūt: īplēdis ſe per
oīa legalibus ſubdidiſſe de
cretis. ¶ Sicut eni mō cuz
legeret audiuimus: poſtq̄ im
pleti ſunt dies purgatiōis
eius videlicet mr̄is illius ſecū-
dū legē moyſi: tulerūt illū ī
hieruſalē vt ſiſterēt eū dn̄o:
ſicut ſcriptuz eſt in lege dn̄i:
quia oē maſculinū adaperiēs
vuluā ſanctū dn̄o vocabit.
Tu. ℟. Bn̄dicta et venera-
bilis es virgo maria. Cuius
viſcera meruerunt portare
dn̄m xp̄m. ℣. Bn̄dicta tu in
mulieribus et bn̄dictus fructus
ventris tui. Cuius Lect. x.

Precepit namq̄ lex vt
mulier q̄ ſuſcepto ſe-
mine peperiſſet filiū: imūda
eſſet ſeptē diebus: et ī die octa
ua circūcideret īfantulū: no
mēq̄ aptaret: deinde etiam
alios trigita tres dies: ab i
greſſu tēpli et viri thoro abſ
tineret: donec quadrageſi-
mo natiuitatis die filiū cum
hoſtijs ad templū dn̄i defer
ret. ¶ Primogenitū aūt oē
maſculini ſexus ſctm̄ dn̄o vo-
cari: atq̄ ideo mūda q̄q̄ of-
ferri deo: īmūda aūt mūdis
mutari vel occidi: et hois p̄-
mogenitū quiq̄ ſiclis argē-
ti debere redimi. ℟. Uidete
miraculū mr̄is dn̄i cōcepit
virgo virilis ignara conſortij
ſtans onerata nobili onere
maria et matrē ſe letā cogno
ſcit. Que ſe neſcit vxorē. ℣.
Uirgo cōcepit et virgo pepe
rit et poſt partū virgo p̄mā
ſit. Que ſe neſcit. Lectio. xi.

Si aūt feminā peperiſ
ſet mulier īmūda fieri
iuſſa eſt quattuordecī diebus:
et ſexaginta ſex diebus alijs a
tēpli ingreſſu ſuſpendi: do-
nec octogeſimo natiuitatis
die q̄ dies purgatiōis voca
bat illo ſe ſuamq̄ ſobolē ho
ſtijs ſanctificatura veniret:
ac ſic demū ad thorū viri li
bera redire deberet. Intue
amur fr̄es chariſſimi diligē
tius verba legis q̄ p̄poſuimus: et
videbimus aptiſſime q̄ btiſſi-
ma dei genitrix et p̄petua vir

go maria ſimul cũ filio quẽ
genuit ab oĩ fuerit legꝭ ſub
iectiõe liberrima. Tu aũt. ℟.
Btã es maria q̃ oim porta=
ſti creatorẽ ſeculoꝝ. Genui=
ſti q̇ te fecit ⁊ ĩ eťnũ ꝑmanes
v̾go. ℣. Aue maria grã ple
na dñs tecũ. Genuiſti. ſc. xij

QUam eni dicat lex mu
lierẽ q̃ ſuſcepto ſemi
ne peperiſſet imũdã diſcer=
ni: ⁊ ꝑ lõga tpa ſimul cuz ꝓ=
le quã genuiſſet oblatꝭ victi
mis debere mundari: patet
ꝓfecto qꝛ illaz q̃ ſine virilis
ſuſceptiõe ſemis v̾go pepe
rit: vna cũ filio q̇ natus eſt ei
neqꝫ imundã deſcribat: neqꝫ
ꝑ hoſtias ſalutares doceat
eſſe mũdãdã. Sed ſicut dñs
et ſaluator nr̃ q̇ diuinitatꝭ le
gẽ dedit: apparẽs ĩ hoĩe fie=
ri voluit ſub lege vt eos qui
ſub lege erant redimeret: vt
adoptionẽ filiorũ recipere=
mꝰ: ita etiã btã genitrix illiꝰ
q̃ ſingulari ꝓuilegio ſupra
legẽ fuit: ꝑ oſtẽdẽdo tñ hũi=
litatis exẽplo: legalibꝰ ſub=
di nõ refugit iſtitutis iuxta
illud viri ſapiẽtis: quãto ma
gnꝰ es hũilia te in oibꝰ. Tu.
℟. Gaude maria v̾go: cun=
ctas hereſes ſola interemi=
ſti: q̃ gabrielis archãgeli di=
ctis credidiſti. Dũ v̾go deũ
et hoĩez genuiſti: ⁊ poſt par
tũ v̾go inuiolata ꝑmanſiſti.
℣. Gabrielẽ archãgelũ credi
mus diuinitꝰ te eſſe affatuz:
vterũ tuũ de ſpũſctõ credi=
mus ĩpregnatuz: erubeſcat
iudeꝰ ĩfelix q̇ dicit xp̃z de io
ſeph ſemine eẽ natũ. Dum.

Seqñtia ſcti euangelij. ſm
Lucã. Capitulo vbi ſupra.

IN illo tp̃e. Poſtq̃ im=
pleti ſunt dies purga
tionis marie ſcđz legẽ moy=
ſi tulerũt ieſum ĩ hierl'z vt ſi
ſterẽt eũ dño: ſicut ſcriptũ ẽ
in lege dñi: qꝛ oẽ maſculinũ
adaperiens vuluã ſctm̃ dño
vocabit. Et vt darẽt hoſtiaz
ſecundũ qđ dictũ eſt in lege
dñi: par turturum aut duos
pullos colũbaꝝ. Et ecce hõ
erat in hieruſalẽ cui nomen
ſymeõ: et hõ iſte iuſtus et ti
moratꝰ expectãs cõſolatio=
nẽ iſrael. Et ſpũſctũs erat
ĩ eo. Et reſpõſuz acceperat
a ſpũ ſctõ: nõ viſurũ ſe mor=
tẽ niſi priꝰ videret xp̃m dñi.
Et venit in ſpũ in tẽplũ. Et
cũ ĩducerẽt puerũ ieſuz pa
rẽtes eiꝰ vt facerẽt ſcđz cõ=
ſuetudinẽ legis pro eo: ⁊ ip=
ſe accepit euz in vlnas ſuas
et bñdixit deũ ⁊ dixit. Nunc
dimittis ſeruũ tuũ dñe ſcđz
v̾bũ tuũ in pace: qꝛ viderũt

oculi mei ſalutare tuū. Qđ
paraſti añ faciē oīm pploꝛū
Lumē ad reuelationē gētiū
et gloꝛiaꝫ plebis tue iſrael.
Amen. hyꝰ. Te decet. vt in
do. j. aduētus. Ořo. vt ſra.
¶ Ad lau. ā. Symeō iuſtus
et timoꝛatꝰ expectabat re=
dēptionē iſrael: et ſpūs ſan
ctꝰ erat ī eo. p. xcij. Dñs re.
fo. xxxij. Cp. Ecce ego. vtā
in. j. veſ. R. bre. Suſcepimꝰ
deus. Miaꝫ tuā. ℣. In me=
dio tēpli tui Miaꝫ. hyꝰ. Qđ
choꝛus. fo. lxviij. ℣. Poſt par
tū. Ad bñꝰ. ā. Cū inducerēt
puerū ieſum parētes eiꝰ ac=
cepit eū ſymeō ī vlnas ſuas
⁊ bñdixit eū dicēs nunc di=
mittꝫ dñe ſeruū tuū ī pace.
OMp̄s ſēpiter= (Ořo.
ne deꝰ maieſtatē tuam
ſupplices exoꝛamꝰ: vt ſicut
vnigenitꝰ filius tuꝰ hodier=
na die cū nr̄e carnis ſubſtā=
tia in tēplo eſt p̄ſentatus ita
nos facias purificatis tibi
mentibus pꝛeſentari. Et faꝰ
Per eund. ¶ Ad. j. ā. Adoꝛ
na thalamū tuū ſion ⁊ ſuſci=
pe regē xp̄m: quē ꝟgo cōce=
pit: ꝟgo peperit: ꝟgo poſt
partū quē genuit adoꝛauit
¶ Ad. iij. ā. Reſpōſuꝫ acce=
pit ſymeō a ſpū ſctō nō viſu=
rū ſe moꝛtē niſi videret dñm

Cp. ⁊ ořo vtā in lau. ℣. Gau=
de maria ꝟgo. ¶ Ad. vj. āñ.
Accipiēs ſymeō puerum in
manibꝰ grās agens bñdixit
dñm. Cap. Eccleſi. xxiiij.
EGo quaſi vitis fructi=
ficaui ſuauitatē odo=
ris: ⁊ floꝛes mei fructꝰ hono
ris et honeſtatꝫ. Deo grā. Rꝰ.
Specioſa facta es. Oratio.
DEus q̇ ꝟginalē aulā
btē marie in qua ha=
bitares eligere dignatꝰ es:
da q̄s: vt ſua nos defenſiōe
munitos iocundos ſue faci=
at inteſſe feſtiuitati. Et faꝰ
Qui vi. ¶ Ad. ix. āñ. Obtu=
lerunt pꝛo eo dño par turtu
rū aut duos pullos colūba
rum. Cap. Eccleſi. xxiiij.
EGo mater pulchꝛe di
lectionis et timoꝛis ⁊
agnitionis et ſancte ſpeiꝰ: in
me gratia oīs vie et veritatꝫ
in me oīs ſpes vite et ꝟtutis
Deo grā. ℣. Dignare. Oratio.
DEus q̇ ſalutꝫ etne be=
ate marie virginitate
fecūda hūano generi p̄mia
p̄ſtitiſti tribue q̄s: vt ipaꝫ p
nobis ītercedere ſentiamꝰ
per quā meruimꝰ auctoꝛē vi
te ſuſcipere. Et faꝰ Per eū.
¶ In. ij. veſ. ſup pos āe. j. iiij
d pꝛimo noc. Cp. R. hymni
℣. et ořo vt in lau. Ad m. Et

Añ. Hodie beata virgo maria puer iesuz preſentauit i templũ: ⁊ ſymeõ replet⁹ ſpũ ſancto accepit eũ i ulnas ſuas: et benedixit deũ et dixit Nũc dimittis dñe ſeruũ tuũ in pace. ¶ Blaſij epi ⁊ martyris. xij. lectio. Dicat ergo veritas. fo. ix. Euãg. Si q̃s vult poſt me venire. fol. xiij. ¶ Agathe ṽginis et martyris. xij. lc. Ad vã. R. Dũ ingrederetur. vt infra. ij. Ad mḡ. añ. Mentẽ ſanctã ſpontaneã honorẽ deo: et patrie liberationẽ. ¶ In. j. noct. ã. Ingenua ſum ⁊ expectabilis gñe: vt oĩs parẽtela mea teſtat. p̄. viij. Dñe dñs. fo. ij. ã. Sũma igenuitas iſta eſt: i qua ſeruit⁹ xp̄i ꝯprobatur. p̄. xviij. Celi enar. fol. vj. ãn. Ancilla xp̄i ſum ideo oñdo me ſeruilẽ perſonã. p̄. xxiij Dñi eſt ter. fo. vij. ã. Specie tua et pulchritudine tua intẽde pſpere pcede ⁊ regna. p̄. xliiij. Eructauit. f. xv. ãn. Adiuuabit eam deus vultu ſuo de⁹ in medio ei⁹ nõ cõmouebit. ps. xlv. Deus noſter. fo. xvj. ãn. Agatha ingreſſa carcerẽ benedicebat dñm ieſum xp̄m. ps. xlvij. Magn⁹ dñs. f. xvj. ℣. Diffuſa eſt gratia. Lectiones. Hanc parabolã. fo. xxxij. R. j. Agatha letiſſime et glorianter ibat ad carcerẽ. Et quaſi ad epulas inuitata agonẽ ſuũ dño precibus cõmendabat. ℣ſ. Mens eius ſolidata eſt et i xp̄o fundata. Et qua. R. ij. Dũ ingrederet beata agatha in carcerẽ dixit ad iudicem. Impie crudelis et dire tyrãne: nõ es cõfuſus amputare in femĩa q̃d ipẽ i matre ſuxiſti. ℣. Ego habeo mamillas integras int⁹ in aĩa mea quas ab ĩfantia dño cõſecraui. Impie. R. iij. Quis es tu q̃ veniſti ad me curare vulnera mea: ego ſum apl's xp̄i mihil in me dubites filia ipẽ me miſit ad te. Quẽ dilexiſti mente ⁊ puro corde. ℣. Nam ⁊ ego apoſtolus eius ſum: et in noĩe ei⁹ ſcias te eẽ ſaluãdã. Quem R. iiij. Vidiſti dñe et expectaſti agonez meũ quomõ pugnaui in ſtadio: ſed quia nolui obedire mãdatis pncipũ. Iuſſa ſuz in mamilla torqueri. ℣. Adiuua me dñe de⁹ meus quia propt fidẽ caſtitatis. Iuſſa ſuz. ¶ In. ij. noc. ã. Agatha ſctã dixit ſi feras mihi pmittis: audito xp̄i noĩe manſueſcent. ps. lxxxiiij. Bñdixiſti. fo. xxx. ã. Si ignẽ adhibeas

ſoꝛē mihi ſaluificuz de celo
angeli miniſtrabūt. ꝑ. lxxxvi
Fūdamēta. f. xxx. ā. Agatha
letiſſime ꝛ gloꝛiant ibat ad
carcerē et q̄ſi ad epulas iui
tata agonē ſuū dn̄o precibꝰ
ꝯmēdabat. ꝑ. xcv. Cātate. j.
fo. xxxiij. ā. Niſi diligēter ꝑ-
feceris corpꝰ meū a carnifi-
cibꝰ attrectari nō poteſt aīa
mea in paradiſū dn̄i cū pal
ma itrare martyꝛij. ps. xcvj
Dn̄s reḡ. ex. f. xxxiiij. ā. Ui-
diſti dn̄e agonē meum quō
pugnaui in ſtadio: ſed qꝛ no
lui obedire mādatꝫ pꝛīcipū
iuſſa ſum ī mamilla toꝛq̄ri.
ꝑ. xcvij. Cātate. ij. f. xxxiij.
ā. Ꝓpt̄ fidē caſtitatꝫ iuſſa
ſum ſuſpēdi ī eculo adiuua
me dn̄e deꝰ meus in toꝛtura
mamillarū meaꝝ. ꝑ. xcviij.
Dn̄s reḡ. iraſ. fo. xxxiiij. ℣.
Spe tua. ℟. v. Ueni ſpōſa.
℟. vj. Hec eſt virgo. ℟. vij.
Induit me. Reqre in cōi vir
ginū. f. xxx. ℟. viij. Ipſe me
coꝛonauit qui per apoſtolū
petrū in cuſtodia me cōfoꝛ
tauit: pro eo quod iuſſa ſum
ſuſpēdi in eculeo. Ꝓpt̄ fi-
dē caſtitatꝫ adiuua me dn̄e
deus meꝰ in toꝛtura mamil
larum meaꝝ. ℣. Uidiſti dn̄e
agonē meū quō pugnaui in
ſtadio: ſed qꝛ nolui obedire
mādatꝫ pn̄cipum. Propter.
¶ In. iij. noc. ā. Mens mea
ſolidata ē et ī xp̄o fundata.
Cāti. Audite me. f. lx. ℣. Di
lexiſti. Euāge. de theſauro
cū home. btī grego. Celoꝝ
regnū. f. xxxviij. ℟. ix. Ego
autē adiuta a dn̄o pſeuera-
bo ī confeſſiōe eiꝰ. Qui me
ſaluā fecit ꝛ cōſolatꝰ eſt me.
℣ſ. Gr̄as tibi ago dn̄e ieſu
xp̄e q̄ miſiſti ad me apl̄z tuū
Qui me. ℟. x. Qui me di-
gnatꝰ eſt ab oī plaga cura-
re ꝛ mamillas meas meo pe
ctoꝛi reſtituere. Ip̄m iuoco
deū viuū. ℣. Medicinā car-
nalē coꝛpoꝛi meo nūq̄ exhi
buiſz habeo dn̄z ieſuz xp̄m
q̄ ſolo ſmone reſtaurat vni
uerſa. Ip̄m. ℟. xj. Btā aga-
tha ingreſſa carcerē expan
dit manꝰ ſuas ad deū ꝛ dixit
dn̄e q̄ me feciſti vincere toꝛ
menta carnificum. Iube me
dn̄e ad tuā miaz puenire. ℣.
Agatha ingreſſa carcerem
bn̄dicebat dn̄m ieſū xp̄z di-
cens. Iube. ℟. xij. Gaudea
mus oēs in dn̄o diē feſtū ce
lebrātes in honoꝛe agathe
martyꝛis. De cuius paſſiōe
gaudēt angeli et collaudāt
filiū dei. ℣. Immaculatus
dn̄s īmaculatā ſibi famulā
hoc fragilitatis coꝛꝑe poſt

tā miſericorditer ꝯſecrauit
De cui⁹. ¶ Ad .v. ā. Quis es
tu q̇ veniſti ad me curare vul
nera mea: ego ſum apl's xp̄i
nihil in me dubites filia. p̄.
xxij. Dn̄s regna. ſ. xxxij. Ad
bn̄⁹ ān. Btā agatha igreſſa
carcerē expandit man⁹ ſuas
ad deū ꝛ dixit: dn̄e q̇ me fe=
ciſti vicere tormēta carnifi=
cū: iube me dn̄e ad tuā miaꝫ
ꝑuenire. ¶ Ad .i. ā. Medici
nā carnale corpi meo nunq̄
exhibui: ſꝫ habeo dn̄m ieſuꝫ
xp̄m q̇ ſolo ſermone reſtau=
rat vniuerſa. ¶ Ad .iij. ān.
Grās tibi ago dn̄e/ q2 me=
mor es mei: et miſiſti ad me
aplm̄ tuum curare vulnera
mea. ¶ Ad .vi. ā. Bn̄dico te
pr̄ dn̄i mei ieſu xp̄i q2 ꝑ aplꝫ
tuum mamillā meā meo pe
ctori reſtituiſti. ¶ Ad .ix. ā.
Qui me dignat⁹ ē ab oī pla
ga curare: et mamillas me=
as meo pectori reſtituere ip
ſum inuoco deū viuū. ¶ In
ij. veſ. ſup ꝑs. ān. Ingenua
ſum. ā. Sūma igenuitas ē.
ā. Ancilla xp̄i. ā. Agatha in
greſſa. vtꝰ i. i. noc. Ad mag.
ān. Paganoꝝ mltitudo fu=
giēs ad ſepulchꝛū ꝟgīs: tu=
lerūt velū ei⁹ ꝯtra ignē: vt cō
ꝓbaret dn̄s ꝙ a periculis
icēdij meritꝫ agathe mar=
tyꝛꝫ ſue eos liberaret. ¶ Do
rothee ꝟg. ꝛ mar. ꝯme. Or.
Deus q̇ nos ānua btē
dorothee martyꝛꝫ tue
ſolennitate letificas: da vt
quā veneramur officio/ etiaꝫ
pie cōuerſatiōis ſequamur
exēplo. ꝑ xp̄m. ¶ Scolaſti=
ce ꝟginis. xij. kl. ic. i. Ex dia
logo beati gregorij pape.
Soror ſcti bn̄dictē
ſcolaſtica noīe: oī=
potēti dn̄o ab ipo
īfātie tpe dedicata
ad eū ſemel ꝑ ānū venire cō
ſueuerat: ad quā vir dei non
lōge extra ianuā ī poſſeſſio=
nē monaſterij deſcendebat.
¶ Quadā vero die venit ex
more: atq3 ad eā cū diſcipul'
venerabilis ei⁹ deſcēdit frat'.
Qui totū diē in laudib⁹ dei
ſacriſq3 colloqis ducētes: i=
cūbētib⁹ iā noctꝫ tenebꝛis ſi=
mul accepert cibos. Tu. r. ij.
Cunq3 adhuc ad mēſā
ſederēt ꝛ int' ſacra col
loqa tardior ſe hora ꝓtrahe
ret: eadē ſctimonialis femi=
na ſoror ei⁹ rogauit eū dicēs
Queſo te vt iſta nocte me
nō deſeras: vt vſq3 mane ali
quid de celeſtꝫ vite gaudijs
loqmur. Cui ille reſpondit.
Quid eſt qđ loqueris ſoror?
Manere extra cellā nulla=

ten⁹ poſſũ. Tãta ꝟo erat ce-
li ſerenitas: vt nulla in aere
nubes appareret. Tu. R. iij.

SAnctimonialis aũt fe
mina cũ verba fratris
negantis audiſſet: inſertas
digitis man⁹ ſup mẽſaꝫ po-
ſuit: ꝛ caput in manib⁹ oĩpo
tentẽ dñꝫ rogatura declina
uit. ¶ Cumqꝫ leuaret de mẽ
ſa caput: tãta choruſcatio-
nis ꝛ tonitrui virtus: tãtaqꝫ
inundatio pluuie erupit: vt
neqꝫ venerabilis bñdictus:
neqꝫ fr̃es q̇ cũ eo aderãt: ex-
tra loci limẽ: q̇ ꝯſederãt pe-
dẽ mouere potuiſſent. Tu.

SAnctimonialis R. iiij.
quippe femina caput
in manib⁹ declinãs: lachry-
maꝝ fluuiũ i mẽſa fuderat:
p quas ſerenitateꝫ aeris ad
pluuiã traxit. ¶ Nec paulo
tardi⁹ poſt oĩoneꝫ inũdatio
illa ſecuta eſt: ſꝫ tãta fuit cõ
ueniẽtia oĩonis ꝛ inũdatio
nis: vt de mẽſa caput iã cuꝫ
tonitruo leuaret: quatenus
vnũ idẽqꝫ eſſet momentũ: et
leuare caput ꝛ pluuiã depo
nere. Tu. Lectio quinta.

TUnc vir dei iter cho-
ruſcos tonitrus atqꝫ
ingẽtis pluuie inundationẽ
vidẽs ſe ad monaſteriũ non
poſſe remeare: cepit cõque-
ri dicẽs. Parcat tibi oĩps de
us ſoror. Quid eſt qd feciſti
Cui illa reſpondit. Ecce te
rogaui ꝛ audire me noluiſti
rogaui dñm meũ et audiuit
me. Tu aũt. Lectio ſexta.

MOdo ğ ſi potes egre
dere: ꝛ me dimiſſa ad
monaſteriũ recede. Ipſe aũt
extra tectũ exire nõ valẽs: q̇
remanere ſponte noluit: i lo
co manſit iuit⁹. Sicqꝫ factũ
eſt vt totã noctẽ puigilẽ du
cerẽt: atqꝫ p ſacra ſpiritalis
vite colloq̇a: ſeſe vicaria re-
latione ſatiarent. Tu. Lc. vij.

QUa de re dixi eũ aliqd
voluiſſe ſꝫ minime po
tuiſſe: qꝛ ſi venerabilis viri
mentẽ aſpicim⁹: dubiũ nõ ẽ
ꝙ eandẽ ſerenitatẽ voluerit
in qua deſcenderat pmane-
re: ſed cõtra hoc qd voluit in
virtute oĩpotentis dei ex fe
mine pectore miraculũ iue-
nit. Nec mirũ ꝙ plus illo fe
mina q̃ diu fratrẽ videre cu-
piebat in eodẽ tempe valuit
qꝛ eni iuxta iohãnis vocem:
de⁹ charitas eſt: iuſto valdẽ
iudicio illa plus potuit que
ãpli⁹ amauit. Tu. Lec. viij.

CUmqꝫ die altero eadẽ
venerabilis femia: ad
cellã propriã receciſſet: vir
dei ad monaſteriũ rediſt. Cũ

ecce poſt triduū in cella con
ſiſtēs eleuatꝫ in aera oculis
vidit eiuſdē ſororis ſue aīaz
de corꝑe egreſſaz in colūbe
ſpecie celi ſecreta penetra=
re. Qui tāte ei⁹ glorie cōgau
dens: omnipotēti deo ī hym
nis et laudib⁹ gratias red=
didit: eiuſqꝫ obitū fratribus
denūciauit. Quos etiā ꝑti=
nus miſit: vt ei⁹ corp⁹ ad mo
naſteriū deferrēt: atqꝫ in ſe=
pulchro qd̓ ipē ſibi paraue=
rat ponerent. Quo facto cō
tigit vt quorꝫ mēs vna ī deo
ſemꝑ fuerat: eorꝫ quoqꝫ cor
pora nec ſepultura ſeparet.
Tu. ¶ In iij. noc. Eu͂ag. de
decē v̓ginib⁹ cuꝫ home. au=
guſtini. Inꝭ parabolas. ⁊c.
fo. xxxiij. ¶ Ualentini mar=
tyris. Cōmemo. Oratio.
Preſta q̄s omp̄s deus
vt q̄ btī valētini mar=
tyris tui natalicia colimus:
a cūctis malis īminentibus
eius interceſſiōe liberemur
ꝑ xp̄m. ¶ In cathedra ſcti
petri aplī. Ad vē. Cp̄. j. pe j
Petrus apoſtol⁹ ie
ſu xp̄i electis ad=
uenis diſperſiōis
ponti galatie ca=
padocie aſie ⁊ bithinie: ſcd̓ꝫ
preſcientiā dei patris in ſan
ctificationē ſpūs in obedien
tiā et aſperſionez ſanguinis
ieſu xp̄i: gratia vobis et pax
multiplicetꝭ. Deo ḡ. Re. Pe=
tre amas me. vt ītra. xj. hy⁹.
Iam bone paſtor pe=
tre clemēs accipe vo=
ta p̄cātū: et pcti vincula re=
ſolue tibi poteſtate tradita:
qua cunctis celū v̓bo clau=
dis apis. Sit trinitati ſem=
piterna gl̓ia honor ptās at=
qꝫ iubilatio: ī vnitate cui ma
net imperiū ex tūc ⁊ modo ꝑ
eterna ſcl̓a. Amē. V. Nimis
honorati. Ad mgt̄. ā. Symō
bariona tu vocaberꝫ cephas
qd̓ interp̄tatꝭ petr⁹ ianitor ce
li pulſantib⁹ aperi ſupra mo
dū peccauim⁹ omnes dimit
te ſeptuagies ſepties. Or.
Deus q̇ apoſtolo tuo
petro collatꝫ clauib⁹
regni celeſtis: aīas ligandi
atqꝫ ſoluēdi pōtificiū tradi=
diſti: concede vt inꝭceſſiōis
eius auxilio a peccatorū no
ſtroruꝫ nexibus liberemur.
Et fa: Qui viuis. ¶ Inuita.
Regem regum adorem⁹ do
minum. Qui in celo et in ter
ra primū ſancto dono dedit
petro ius ligandi atqꝫ ſoluē
di. ps. Uenite exul. Hymn⁹.
Exultet celū. fo. lxv. In pri
mo noc. ā. Petrus et iohan=
nes aſcendebant in templū

ad horam oronis nonā. p̄s. xviij. Celi enā. fo. vj. ā. Clau
dus quidā cū vidiſſet petruꝫ
et iohēm/ cepit rogare eos
vt elemoſynā acciperet. p̄s.
xxiij. Dñi eſt ter. f. vij. ā. Ar
gentū ⁊ aurū nō eſt mihi qđ
autē habeo hoc tibi do. p̄s.
xxxij. Exultate iuſti. f. xj. ā.
In nomine ieſu xp̄i nazareni
ſurge ⁊ ambula in pace. p̄s.
xxxiij. Benedicam. fo. xj. ā.
Exiliit claudus et ambula-
bat/ ⁊ itrauit cū illis ambu
lāſ et laudās deū. p̄s. xliiij.
Eructauit. fo. xv. ān. Uidit
populus claudū ambulan-
tem ⁊ laudātē deū ⁊ repleti
ſunt ſtupore ⁊ extaſi i eo qđ
contingerat illi. p̄. xlvj. Om
nes gentes. fo. xvj. Vſus. In
omnem. R̄. j. Quem dicunt
homines eſſe filiū hominis
dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: re-
ſpondens petrꝰ dixit/ tu es
chriſtus filius dei viui. Et
ego dico tibi/ quia tu es pe-
trus et ſup hanc petrā edifi
cabo eccl'iam meā. V̄. Btūs
es ſymon bariona/ qꝛ caro ⁊
ſanguis nō reuelauit tibi/ ſꝫ
pater meus q̇ eſt in celis. Et
ego. R̄. ij. Beatus es ſymō
bariona/ qꝛ caro et ſanguis
non reuelauit tibi/ ſed pater
meus q̇ eſt i celis. Dicit do-
minꝰ. V̄. Et ego dico tibi q̇a
tu es petrus et ſup hanc pe
trā edificabo eccl'iam meā.
Dicit. R̄. iij. Tu es petrus ⁊
ſuper hanc petrā edificabo
eccleſiam meā/ et porte infe
ri nō preualebunt aduerſus
eam. Et tibi dabo claues re
gni celoꝝ. V̄. Quodcunqꝫ li-
gaueris ſuper terram erit li
gatū et in celis/ ⁊ quodcūqꝫ
ſolueris ſup terraꝫ erit ſolu
tū et in celis. Et. R̄. iiij. Qđ
cūqꝫ ligauerꝭ ſup t̄rā erit li-
gatū et in celis. Et qđcunqꝫ
ſolueris ſup terrā erit ſolu-
tū ⁊ in celis. V̄. Et tibi dabo
claues regni celorū. Et qđ.
¶ In. ij. noc. ān. Petrꝰ autē
ſeruabatur in carcere/ ⁊ orō
fiebat pro eo ſine itermiſſio-
ne ab eccleſia ad deuꝫ. p̄. lx.
Exaudi deꝰ depre. fol. xxj. ā.
Dixit angelus ad petrū/ cir
cunda tibi veſtimentū tuum
et ſeq̄re me. p̄. lxiij. Exaudi
deꝰ ora. fol. xxj. ā. Miſit dñs
angelū ſuū ⁊ liberauit me de
manu herodis. p̄. lxiiij. Te
de. fo. xxj. ā. Corneliꝰ centu
rio vir religioſus ac timens
deū vidit manifeſte angelū
dei dicētē ſibi/ corneli mitte
⁊ accerſi ſymonē q̇ cognomi
nat petrꝰ hic dicet tibi q̇d te
oporteat facere. p̄s. lxxiiij.

Cōfitebimur. ℣. xxvj. ā. Ad=
huc loquente petro cecidit
ſpūſſctūs ſuꝑ oēs q̄ audie
bāt verbū/ ⁊ erāt loq̄ntes li=
guis ⁊ magnificātes deum
tūc petrꝰ iuſſit eos baptiza=
ri in noīe dn̄i ieſu xp̄i. ß. xcvj
Dn̄s reḡ. ex. f. xxxiiij. ā. Bea
tus petrꝰ apl̄s vidit ſibi xp̄z
occurrere: adorans eū dixit
dn̄e q̊ vadis: venio romā ite
rū crucifigi. ps. xcviij. Dn̄s
reḡ. iraſ. f. xxxiiij. ℣. Cōſtitu
es eos. ⁊c̄. ℟. v. Dn̄e ſi tu es
iube me venire ad te ſuper
aq̄s. Et extēdēs manū apꝑ=
hendit eū ⁊ dixit ieſꝰ modi=
ce fidei quare dubitaſti: ℣.
Cūq3 vidiſſet vētū validū ve
niētem timuit / ⁊ cū cepiſſet
mergi clamauit dicēs / dn̄e
ſaluū me fac. Et extē. ℟. vj.
Petrꝰ q̄dē ſeruabat in car=
cere. Orō aūt fiebat ſine in=
termiſſiōe ab eccl̄ia ad deū
pro eo. ℣. Erat petrꝰ dormi=
ens int̄ duos milites victus
cathenis duabꝰ. Orō autē.
℟. vij. Surge petre ⁊ idue te
veſtimētis tuis/ accipe forti
tudinē ad ſaluādas gentes.
Qr ceciderunt cathene de
manibꝰ tuis. ℣. Angelꝰ dn̄i
aſtitit ⁊ lumen refulſit in ha
bitaculo carceris / ꝑcuſſoq3
latere petri excitauit eū di=
cens/ ſurge velocit̄. Qr cecī.
℟. viij. Nūc ſcio vere ait pe=
trus ad ſe reuerſus. Qr mi=
ſit dn̄s angelū ſuū. ℣. Et eri
puit me de manu herodis ⁊
de oī expectatiōe plebis iu=
deorꝝ. Qr. ¶ In. iij. noc. ān.
Tu es paſtor ouiū pn̄ceps
apl̄orū/ tibi tradite ſunt cla=
ues regni celorꝝ. Caſi. Uos
ſcti. f. lix. ℣. Dediſti he. ℟. ix
Ego ꝑ te rogaui petre. Ut
non deficiat fides tua/ et tu
aliq̄n cōuerſus cōfirma fra
tres tuos. ℣. Ecce ſathanas
expetiuit vos vt cribraret ſi
cut triticū ego aūt rogaui ꝑ
te. Ut. ℟z. x. Si diligis me
ſymon petre paſce oues me
as dn̄e tu noſti q2 amo te. Et
aīam meā pono pro te. ℣. Si
oportuerit me mori tecū nō
te negabo. Et animā. ℟. xj.
Petre amas me: tu ſcis dn̄e
q2 amo te. Paſce oues me=
as. ℣. Symon iohannis dili
gis me plꝰ his tu ſcis dn̄e q2
amo te. Paſce. ℟z. xij. Cor=
nelius cēturio vir religioſꝰ
ac timēs deū/ vidit manife=
ſte angeluz dei dicentē ſibi
Corneli mitte et accerſi ſy=
monē q̄ cognoiat petrꝰ hic
dicet tibi q̄d te oporteat fa=
cere. ℣. Cū oraſſet cornelꝰ
nōdū in xp̄o renatus appa=

ruit ei angel⁹ dicēs. Corne.
Lc̄ō. j. Ex homel. vene. bede
pbr̄ī. ſup euāgelio. Uenit ie
ſus in ptes ceſaree philippi
RÆſpōdēs ſymō petr⁹
dixit. Tu es xp̄s filī⁹
dei viui. Notet aūt dilectio
vr̄a q̄ mirāda diſtinctiōe ſit
factū vt cū de vtraq̄ eiuſdē
dn̄i et ſaluatoris nr̄i natura
ab ipſo dn̄o et a fideli ei⁹ diſ
cipulo eſſet pferenda ſentē:
tia: dn̄s ipe hūilitatē aſſum
pte humanitatis profiteaꝛ:
diſcipul⁹ excellentiā diuine
eṫnitatis oſtendat. ¶ Dn̄s
de ſe qđ minus eſt: diſcipul⁹
de dn̄o intimat qđ mai⁹ eſt.
Dn̄s de ſe qđ fact⁹ eſt ppter
nos: diſcipulus declarat de
dn̄o q2 ipſe eſt qui fecit nos.
Sic et in euāgelio dn̄s mul
to crebri⁹ ſe filiū hoīs q̄ fili:
um dei appellare cōſueuit:
vt nos admoneat diſpenſa:
tionis quam pro nobis ſuſ:
cepit. Tu autē. Lectio. ij.
SEd nos neceſſe eſt tā:
to hūili⁹ diuinitatꝫ ei⁹
alta venerari: quāto illū me
minerim⁹ pro nr̄a exaltatio
ne ad humanitatis īfima de
ſcēdiſſe. Si ei inter ſacramē
ta incarnatiōis ei⁹ q̄bus re:
dēpti ſum⁹/ potētiā diuinita
tis qua creati ſum⁹ pia ſēp
mente recolimus: fit vt ipſi
quoq̄ cū petro ſupne beati:
tudinis mercede donemur.
¶ Nā cōfitente illo xp̄m fili
um dei viui: videam⁹ q̄d ſe:
quiꝛ. Reſpondens aūt ieſus
dixit. Beat⁹ es ſymon bario
na. Conſtat ergo: q2 poſt ve
rā xp̄i ꝯfeſſionē: vera btitu:
dinis p̄mia reſtāt. Tu. Lc. iij.
SEd ītueamur attente
quale quātū ve ſit no:
mē illđ quo pfectuꝫ ſui noīs
confeſſorē glorificaꝛ: vt hu:
ius etiā nos veraciter eū cō
fitendo mereamur eſſe con:
ſortes. Beat⁹ es inq̄t ſymō
bariona. Bariona ſyrace:
latine diciꝛ filius columbe.
¶ Filius autē colūbe recte
vocatur apl̄us petrus: q2 vi
delicet columba multū ſim
plex eſt aīal: et ipſe pruden:
ti ac pia ſimplicitate dn̄m
ſequebatur: memor illi⁹ pre:
cepti qđ cum ſuis condiſci:
pulis ab eodē magiſtro ſim
plicitatis ac veritatis acce:
pit: eſtote prudentes ſicut
ſerpentes ⁊ ſimplices ſicut
columbe. Uel certe q2 ſpiri
tus ſanct⁹ ſup dn̄m in colum
be ſpecie deſcendit/ recte fi:
lius colūbe nūcupaꝛ: q̄ ſpiri
tali gratia plenus extitiſſe
monſtratur. Tu. Lectio. iiij.

Et iuſta ſatis laude di
lectorē ↄfeſſorēq3 ſuū
dn̄s remunerat cū eū filiuz
ſpūſſancti eſſe teſtaẗ: a quo
ipſe dei viui filius aſſeuera-
tur: quāuis hoc ip̄m multuz
diſſimiliẗ fieri null⁹ fideliuz
dubitet. Dn̄s ei xp̄s fili⁹ dei
per naturam: petrus ſicut ꝛ
ceteri electi: fili⁹ ſpūſſcti eſt
per gr̄am. ¶ Xp̄s filius dei
qꝛ de ip̄o nat⁹ eſt: petrus fili
us ſpūſſcti/ qꝛ de ipſo renat⁹
eſt. Xp̄s fili⁹ dei añ tp̄a: ipſe
eſt eni dei virtus ꝛ dei ſapiē
tia/ q̄ dicit/ dn̄s poſſedit me
initio viaꝝ ſuaꝝ/ anteq̄ q̄cq̄
faceret a p̄ricipio: petr⁹ fili⁹
ſpūſſcti ex eo tp̄e q̊ ab ip̄o il
luminat⁹ gr̄am diuīe cogni-
tionis accepit. Tu. Lcō. v.

Et qꝛ vna volūtas ea-
dēq3 eſt opatio ſancte
trinitatis: recte ergo cuz di-
xiſſet dn̄s btūs es ſymō bar
iona/ id eſt fili⁹ gr̄e ſpiritalis
ptin⁹ adiūxit: qꝛ caro ꝛ ſan-
guis nō reuelauit tibi/ ſ3 pr̄
me⁹ q̇ i celis eſt. Paẗ q̇ppe fi
lio colūbe reuelauit: qꝛ vna
eſt gr̄a pr̄is ꝛ ſpūſſcti eadē
quoq3 ꝛ filij: q̄ꝺ facillimis ſa
cre ſcripture p̄baẗ exēplis.
Dicit nāq3 de pr̄e apl̄s. Mi
ſit de⁹ ſpm̄ filij ſui i corda ve
ſtra. Dicit ꝛ ipſe fili⁹ de ſpū-
ſancto. Cū aūt venerit para
clitus quē ego mittā vobis
a pr̄e. Dicit de ſpūſctō apl̄s
Hec aūt oīa opaẗ vnus atq3
idem ſpūs: diuidens ſingu-
lis p̄ut vult. Tu. Lectio. vi.

Pater q̄ mittit ſpm̄/ fili
us mittit ſpm̄/ ſp̄s ip̄e
vbi vult ſpirat: qꝛ p̄fecto (vt
dixim⁹) vna ēvolūtas ꝛ ope
ratio et pr̄is/ ꝛ filij/ ꝛ ſpūſſā-
cti. Et p̄pterea conueniēter
dicit qꝛ pr̄ q̇ i celis ē reuela
uerit filio colūbe myſteriuz
fidei: q̄ꝺ ei caro ꝛ ſāguis re-
uelare neq̇bat. Tu. Lcō. vij.

Caro aūt ꝛ ſanguis re
cte ītelligūẗ hoīes ſa-
pientia carnis inflati: colū-
bine ſimplicitatꝭ neſcij: ideo-
q3 a ſapiētia ſpūs oīmodis
auerſi. De quib⁹ ſupra dictū
eſt: qꝛ xp̄m nō intelligētes/
alij iohēm baptiſtā/ alij aūt
helyā/ alij vo hieremiaz/ aut
vnū ex p̄phetis eū eſſe dice
rēt. De qualibus dicit apl̄s
Carnalis autē hō nō p̄cipit
ea q̄ ſunt ſpūs dei. Sequiẗ.
Et ego dico tibi/ qꝛ tu es pe
trus: ꝛ ſup hanc petram edi
ficabo eccl̄iam meaz. Petr⁹
qui ſymō antea dicebaẗ ob
fortitudinē fidei ꝛ ↄfeſſiōis
ſue ↄſtantiā a dn̄o petri no-
men accepit: qꝛ videlicet il-

li firma ꝛ tenaci mēte adhe
ſit/de q̄ ſcriptū eſt: petra au
tem erat xp̄s. Tu. Lcō. viij

ET ſuper hāc petrā id
eſt ſup dn̄m ſaluato-
rē q̄ fideli ſuo cognitori ama
tori/cōfeſſori participiū ſui
nois donauit vt ſcꝫ a petra
petrus vocaretur/edificat
eccl'ia: q2 nō niſi ꝑ fidē ꝛ dile
ctionē xp̄i/ꝑ ſuſceptionē ſa-
cramentoꝝ xp̄i/ ꝑ obſeruan
tiā mandatoꝝ xp̄i ad ſortez
electorū ꝛ eternā ꝑtingit vi-
tā ap'lo atteſtāte q̄ ait. Fun
damētū eni aliud nemo pōt
ponere preter id qđ poſitū ē
qđ eſt xp̄s ieſ9. Ic. ix. Lctō. ſ.
euāgelij ſcḋm matth. Ch. xvj

IN illo tp̄e: Venit ieſ9 i
partes ceſaree philip
pi: ꝛ introgauit diſcipulos
ſuos dicens. Quē dicūt ho-
mies eſſe filiū hois? Et reli.
Homel. ve. be. pbr̄i de ea. l.

LEctio ſcti euāgelij quam
mō fr̄es audiſtis tāto intēti
us cogitāda ac ſine obliuio
ne ē iugiter retinēda: quāto
ꝯſtat q2 magnā nobis fidei
perfectionem ꝯmendat: ma
gnū eiuſdē ꝑfecte fidei ꝯtra
oīa temptamēta robur eq̄
demōſtrat. Si eni ſcire volu
mus quō in xp̄m credi opor
teat q̄d lucidi9 eo qđ ait ad

eum petr9: tu es xp̄s fili9 dei
viui: ¶ Burſ9 ſi audire dele
ctat quātū hec fides valeat
q̄d aptius eo qđ ait dn̄s de
eccl'ia que ſup eū edificāda
erat: ꝛ porte īferi nō ꝑuale-
būt aduerſ9 eā: Sꝫ hec ſuis
in locis pleni9 exponet. Tu.

NUnc aūt re- Lctō. x.
uertentes ad expla-
nādā ex ordine lectionē dn̄i
cam: primū videam9 de loco
in quo habita memoratur.
Venit inq̄t ieſus i partes ce
ſaree philippi. Philippus
(vt lucas teſtat) erat tetrar
cha itureee ꝛ troconitidis re
gionis. ¶ Hic ḡ ſtatuens ci
uitatez in loco vbi iordanis
ad radices orit libani mon-
tis/ꝛ eſt termin9 iudee cōtra
ſeptētrionē/appellauit eam
ceſareā philippi: in memo-
riā videlicet ſui nois piterꝗ
in honorem tyberij ceſaris:
ſub q̄ ipſe regnabat. In cu-
ius partes veniēs ieſ9: inter-
rogabat diſcipulos ſuos di
cens. Quē dicūt hoīes eſſe
filium hoīs? Tu. Lectio. xj.

NOn aūt quaſi neſciēs
ſniam de ſe vel diſcipu
loꝝ vel extraneoꝝ inq̄rit: ſꝫ
ideo diſcip'los q̄d de ſe ſenti
ant introgat: vt ꝯfeſſiōez ro
bur recte fidei illoruꝫ digna

mercede remũeret. Nã ſicut
interrogatis gñaliter oib⁹
petrus rñdit vn⁹ pro oĩbus
ita qd̃ petro dñs reſpõdit/ i
petro oĩbus rñdit. Ideo q̇d
alij de ſe ſẽtiãt inq̇rit? vt ex=
poſitis primo ſentẽtijs errã
tiũ/ diſcipuli pbarent veritа
tẽ ſue pfeſſiõis nõ de opinio
ne vulgata: ſʒ de ipo pcepiſ=
ſe dñice reuelatiõis archão
Quẽ inq̇t dicũt hoĩes eẽ fili
um hoĩs? Pulchre appellat
hoĩes eos q̇ de filio hoĩs tm̃
loq̇ nouerãt? q̇ diuinitatʒ ar
chana neſciebant. Lcõ. xij.

NAm q̇ diuinitatis ei⁹
myſteria cape norũt
merito ſupra hoĩes eẽ dicun
tur aplo atteſtante qui ait.
Qd̃ ocul⁹ nõ vidit nec auris
audiuit/ nec in cor hoĩs aſcẽ
dit q̃ preparauit de⁹ diligẽ=
tib⁹ ſe. Qui cũ hec de hoĩs/
hoc eſt de humana ſolũ ſapi
entis corde aure ⁊ oclo pre=
mitteret? mox de ſe ac ſuis
ſimilib⁹ q̇ generalẽ humani
tatis ſniam trãſcẽderant ad
iecit. Nobis autẽ reuelauit
deus p ſpm̃ ſuũ. Cui ſile eſt
qd̃ hic dñs cũ introgaſſʒ diſ
cipulos/ quẽ eũ eſſe dicerẽt
hoĩes et illi diuerſas diuer=
ſorũ opiniones prõpſiſſent
dicit ill/ vos aũt quẽ me eẽ
dicitis? quaſi ab hoĩm illos
generalitate ſequeſtrans/ ⁊
deos ac dei filios p adoptio
nẽ iã factos inſinuãs: iuxta
illud pſalmiſte/ ego dixi dij
eſtis/ et filij excelſi oẽs. Re=
ſpõdens ſymõ petrus dixit.
Tu es xp̃s fili⁹ dei viui. Deũ
viuũ appellat ad diſtinctio
nẽ falſoꝝ deorũ quos vario
deluſa errore gentilitas/ vł
de mortuis ſibi hoĩb⁹ inſtitu
it? vel maiori demẽtia de in
ſenſibili materia quos ado=
raret creauit. De qualib⁹ ca
nit in pſalmo. Simulachra
gentiũ argentum ⁊ auꝝ opa
manuũ hoĩm: os habẽt ⁊ nõ
loq̄ntur ⁊ cetera. Tu. Seq̄n
tia ſancti euãgelij: ſecundũ
mattheum. Cap. vbi ſupra.

IN illo tp̃e: Uenit ieſ⁹
in partes ceſaree phi
lippi: et intrrogauit diſcipu=
los ſuos dicẽs. Quẽ dicunt
hoĩes eſſe filiũ hoĩs? At illi
dixerũt. Alij iohẽʒ baptiſtã
alij ꝟo helyã/ alij hieremiã/
aut vnũ ex pphetis. Dicit il
lis ieſ⁹. Uos aũt quẽ me eẽ
dicitis? Reſpondẽs ſymon
petrus dixit. Tu es xp̃s fili
us dei viui. Reſpondẽs aũt
ieſ⁹: dixit ei. Beat⁹ es ſymon
bariona: q: caro et ſanguis
nõ reuelauit tibi/ ſʒ pr̃ me⁹ q̇

in celis eſt. Et ego dico tibi q2 tu es petrus: ꝛ ſuper hāc petrā edificabo eccl'iam meam. Et porte inferi non ꝑualebunt aduerſ9 eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ Et quodcūq3 ligaueris ſup terrā erit ligatū ꝛ i celis: ꝛ qdcunq3 ſoluerꝫ ſup terrā: erit ſolutū et in celis. Amē. hy9. Te decet. vtā do. j. ad. Oro. De9 q aplo tuo. ꝛc. vtā. in. j. veſ. Ad l'. ān. Petre amas me paſce oues meas; tu ſcis dn̄e q̄a amo te. ꝑs. xcij. Dn̄s reg. f. xxxij. Cp. hy9. ℣. ꝛ oro vtā in. j. veſ. ℟. bre. Cōſtitues. Ad bn̄9 ā Quē dicūt homines eſſe filiū hominis/ dixit ieſus diſcipulis ſuis: reſpondēs petrus dixit/ tu es xp̄s fili9 dei viui/ et ego dico tibi q2 tu es petrus/ ꝛ ſuper hāc petrā edificabo eccl'iam meā. Ad. j. ān. Symon iohānis diligis me pl9 his: tu ſcis dn̄e q2 amo te Ad. iij. ā Ego ꝓ te rogaui petre vt nō deficiat fides tua/ ꝛ tu aliq̄n ↄuerſ9 ↄfirma f'res tuos. Cp. ꝛ oro vt in. j. veſ. ℣9. In oēꝫ Ad vj. ā Significauit dn̄s petro q morte clarificatur9 eēt deū. cp. Eccl'i. xliiij Benedictionē oīm gētiū dedit illi dn̄s ꝛ teſtamētū ſuū cōfirmauit ſup caput ei9. Deo g. ℣. Cōſtitui

Preſta q̄s (es. Oro. Oīps de9: vt nullis nos ꝑmittas ꝑturbatiōib9 ↄcuti quos in aplice ↄfeſſiōis petra ſolidaſti. Et fa9 ꝑ do. ꝛc. Ad. ix. ā. Tu es petrus ꝛ ſup hanc petrā edificabo eccleſiā meā. Cp. Eccleſi. xlv. Magnificauit eū dn̄s i ↄſpectu regū ꝛ dedit illi coronaꝫ gl'ie. Deo gr̄as. ℣. Dediſti heredita. Oratio Adeſto dn̄e ſupplicatiōib9 nr̄is: ꝛ ſperantes i tua mīa/ intcedēte btō petro aplo tuo celeſti ꝓtegē benign9 auxilio. Et fa9 ꝑ do. In. ij. veſ. ſup ꝑs ā e. prime. iiij. de. j. noc. Cp. ℟. hy9. ℣. ꝛ oro vt in lau. Ad mgt ā. Quodcunq3 ligaueris ſup terram erit ligatū ꝛ in celis et quodcunq3 ſolueris ſuper terram erit ſolutum ꝛ in celis: dicit dn̄s ſymoni petro. Mathie apl'i. xij. kl. Mr.

Deus q btm̄ mathiā3 a pl'oꝝ tuoꝛu3 collegio ſociaſti: tribue q̄s: vt ei9 intcuētione tue circa nos pietatis ꝑ viſcera ſentiam9. Et fa9 ꝑ do. Lectiōes Mi ꝑ qbuſdā in cōi. f. iiij. In. iij. noc. lc. iiij

Lec. ſ. euāg. ſcḋm mat. Ca. xi

IN illo tēpore: Reſpō
dens ieſus dixit. Cō=
fiteor tibi pater / dn̄e celi et
terre: q2 abſcōdiſti hec a ſa=
pientibꝰ ⁊ prudentibꝰ: et re=
uelaſti ea paruulis. Et reł.

Homeł. b. aug. epi: de ea. ł.

Sanctum euangeliū cū le=
geretur audiuimꝰ exultaſſe
dn̄m ieſum in ſpū / ⁊ dixiſſe.
Confiteor tibi pater dn̄e ce
li ⁊ terre: q̇a abſcondiſti hec
a ſapiētibꝰ ⁊ prudētibꝰ: ⁊ re=
uelaſti ea paruulis. Hucuſ=
qꝫ ꝟba dn̄i ſi digne ſi diligē
ter ſi qḋ primū eſt pie ꝯſide
remꝰ: inuenimꝰ primitꝰ non
ſemꝑ cū in ſcripturꝭ legimꝰ
ꝯfeſſionē / debere nos intelli
gere vocē pctōris. ¶ Maxi=
me aūt hoc dicendum fuit ⁊
hinc admonēda charitas ve
ſtra: q2 mox vt hoc verbū ſo
nuit / ſecutꝰ eſt etiā ſonitꝰ tun
ſiōis pectoris veſtri: audito
videlicet qḋ dn̄s ait / cōfite=
or tibi pater. Tu. Lectio. x.

IN hoc ipō qḋ ſonuit cō
fiteor / pectora tutudi
ſtis. Tundere aūt pectꝰ q̇d ē
niſi arguere qḋ latet ī pecto
re: ⁊ euidēti pulſu occultū
caſtigare pctm̄: Quare hoc
feciſtis: niſi q2 audiſtis ꝯfite
or tibi pr̄: Cōfiteor audiſtꝭ:
qui confitetur non atēdiſtis
¶ Nūc ḡ aduertite. Si con=
fiteor xp̄s dixit a q̊ lōge ē oē
pctm̄: nō ſolꝰ eſt ꝯfeſſio pec
catorꝝ: ſꝫ aliqn̄ etiā laudato
ris. Cōfitemur ergo ſiue lau
dātes deū: ſiue accuſantes
noſmetipſos. Pia eſt vtraqꝫ
ꝯfeſſio: ſiue cum te reprehē=
dis q̇ nō es ſine pctō: ſiue cū
illū laudas q̇ non poteſt ha=
bere pctm̄. Tu. Lectio. xi.

SI aūt bn̄ cogitemꝰ: re
prehēſio tua laus ipiꝰ
eſt. Quare enī iam confite=
ris in accuſatiōe pctī tui in
accuſatōe ipſius tui / quare
ꝯfiteris: niſi q2 ex mortuo vi
uus factꝰ es: Scriptura q̇p
pe ait. A mortuo q̄ſi q̇ nō ſit
perit cōfeſſio. Si a mortuo
perit ꝯfeſſio / q̇ ꝯfitetꝛ viuit: ⁊
ſi pctm̄ ꝯfitetꝛ: vtiqꝫ a morte
reuixit. Si pctī ꝯfeſſor reui=
xit a morte: q̇s eū reſuſcita=
uit: Nullꝰ mortuꝰ eſt: ſuiꝑiꝰ
ſuſcitator. Tu. Lectio. xii.

ILle ſe potuit ſuſcita=
re: q̇ mortua carne nō
mortuꝰ eſt. Etenī hoc ſuſci=
tauit qḋ mortuū fuerat. Il=
le ſuſcitabat q̇ viuebat in ſe:
in carne aūt ſuſcitanda mor
tuꝰ fuerat. Nō ei pr̄ ſolꝰ filiū
ſuſcitauit de quo dictum eſt
ab apl'o / ꝓpter qḋ deꝰ eū ſu=

ſcitauit: ſed etiā dn̄s ſeipm̄/
id eſt corpus ſuum/ vn̄ dicit:
ſoluite templum hoc ⁊ in tri
duo ſuſcitabo illō. Mortuꝰ
eſt autē pctōꝝ maxime ille
quē moles ꝯſuetudinis pre-
mit: quaſi ſepultꝰ eſt lazarꝰ.
Parū eni erat qꝛ mortuus:
etiā ſepul tꝰ erat. Quiſq̄s igi
tur male ꝯſuetudinis/ male
vite/ terrenaꝝ ſcꝫ cupidita-
tū mole premit: ita vt in illo
tā factū ſit/ qđ in quodā pſal
mo mirabilit̄ dicitur / dixit
ſtultꝰ in corde ſuo nō eſt de-
us: fit talis de quali dictū ē:
a mortuo velut q̄ nō ſit perit
cōfeſſio. Tu. Seq̄n.ſ.euāge
lij: ſm̄ matth. Cō. vbi ſupra.

In illo tp̄e: Reſpōdēs
ieſus dixit. Confiteor
tibi pater dn̄e celi et terre:
quia abſcondiſti hec a ſapiē
tibus ⁊ prudentibus/ ⁊ reue
laſti ea paruulis. Ita pr̄ qm̄
ſic fuit placitū an̄ te. Om̄ia
mihi tradita ſūt a pr̄e meo.
Et nemo nouit filiū niſi pat:
neq; pr̄em q̄s nouit niſi filiꝰ
et cui voluerit filiꝰ reuelare
Venite ad me oēs q̄ labora-
tis ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego refi
ciā vos. Tollite iugū meum
ſup vos/ ⁊ diſcite a me qꝛ mi-
tis ſum ⁊ humilis corde: ⁊ i-
uenietis requiē aīabus vr̄is
Iugū eni meum ſuaue eſt: ⁊
onus meū leue. Amē. Oro
vtā in primis veſ. Grego
rij pape. xij. lectiones. Oro

Deus q̄ anime famuli
tui gregorij etne bti-
tudinis premia ꝯtuliſti/ ꝯce
de ꝓpitiꝰ: vt q̄ pctōꝝ nr̄oꝝ
pōdere premimur/ eiꝰ apud
te p̄cibꝰ ſubleuemur. Et far.
Per d. Lectiōes Oſtendēs
dn̄s. fo. xviij. Euāge. Vigi-
late quia neſcitis. fol. xxvij.
Gertrudis vgīs. Cōme.
In natali ſctiſſimi pr̄is
nr̄i bn̄dicti abbatis. Ad. i.
veſ. ſup p̄os ā. Cognouit eū
dn̄s. cū reſ. vtā de cōiunius
ꝯfeſ. nōti. f. xv. In. ij. veſ. cp̄.
Dilectꝰ deo. vt i cōi. f. xv. Re.
Sctūs bn̄dictꝰ. vf infra .iiij.
hyꝰ. Ieſu corona cel. f. lxvij.
V. Os iuſti. vtā. Ad mat ā.

Sctiſſime ꝯfeſſor dn̄i mo-
nachorum pater ⁊ dux bene
dicte intercede pro nr̄a om
niumq; ſalute. Oratio.

Intercesſio nos q̄s
dn̄e beati bn̄dicti
abbatis ꝯmendet:
vt qđ nr̄is meritꝭ
non valemꝰ/ eiꝰ pr̄ocinio aſ-
ſequamur. Et fa: Per dn̄m.
Inuit. Iuſtꝰ florebit i do
mo dn̄i plantatus. Gaudea
mus ⁊ exultemꝰ in eiꝰ ſacra

ſolēnitate. ꝓ. Venite ex. hyꝰ.
Te xp̄e rex piiſſime. f. lxvij.
In. j. noc. ān. Fuit vir vite ve
nerabilis gr̄a bn̄dictꝰ ⁊ noīe.
ꝓ. j. Btūs vir f. j. ān. Ab iп̄o
pueritie ſue tp̄e cor gerens
ſenile / etatē moribꝰ trāſiens /
nulli animū dedit voluptati
ꝓ. ij. Quare fre. f. j. ā. Dū in
hac terra eſſet quo tpaliter
libere vti potuiſſet / iaz quaſi
aridū mundū cū flore deſpe
xit. ps. iiij. Cū inuoca. fo. j. ā.
Nurſie puincie exortus / ro=
me liberalibꝰ litterarū ſtu=
diis traditus a parētibꝰ fuit
ps. v. Verba mea. fo. j. ā. Re
licta domo rebuſqȝ prīs ſoli
deo placere cupiens ſancte
conuerſationis habitū que=
ſiuit. ꝓ. viij. Dn̄e dn̄s. f. ij. ā.
Receſſit igit̄ ſcienter neſci=
us ⁊ ſapiēter indoctus. ꝓ. x.
In domino. fo. iij. ℟. Iuſtuz
deduxit dominus per vias.
℟. j. Fuit vir vite venerabi
lis gratia benedictꝰ et nomi
ne / ab iп̄o pueritie tp̄e cor
gerens ſenile. Etatez quip=
pe moribus tranſiens nulli
animum voluptati dedit. ℣.
Receſſit igitur ſcienter ne=
ſciꝰ ⁊ ſapiēter indoctꝰ. Eta.
℟. ij. Btūs bn̄dictꝰ famu=
lus domini magnū fecit mi
raculuz / fudit preces ad do
minum. Et reſolidauit con=
fractum capiſterium. ℣. ſus.
Benedictus puer cum nu=
tricem ſuam flere conſpice=
ret eius dolori compaſſus
eſt. Et reſolidauit cōfra. ℟.
iij. Inito ꝯſilio venenū vino
miſcuere / quo oblato ex mo
re ad benedicendū patri / vir
dei ſignum crucis edidit / et
vas peſtiferi potus ita con=
fractum eſt. Ac ſi lapidez ꝑ
ſigno dediſſet. ℣. Intellexit
protinus vir dei quia potuz
mortis habuerat quod por=
tare non potuit ſignum vite
Ac ſi la. ℟. iiij. Sanctus be
nedictus plꝰ appetijt mala
mūdi ꝑpeti q̄ꝫ laudes. Ma=
lens pro deo laboribus fati
gari: q̄ꝫ vite huius fauoribꝰ
extolli. ℣. Diuina nāqȝ ꝓuen
tus gratia magis ac magis
ad ſupna animo ſuſpirabat.
Malens p. ¶ In. ij. noc. ān.
Hic itaqȝ cum iam relictis
litterarum ſtudiis petere de
ſerta decreuiſſet nutrix que
hunc artiꝰ amabat ſecuta eſt
ꝓ. xiiij. Dn̄e qs. f. iiij. ā. Pre=
dicta nutrix illiꝰ ad purgan
dū triticū a vicinis mulieri=
bus preſtari ſibi capiſteriuz
petiit / quod caſu accidente
fractū eſt. ps. xx. Dn̄e in vir.
fo. vj. ā. Cōpaſſꝰ nutrici ora=

tionem fudit bn̄dictus pu-
er/cum lachrymis capisteri
um reparauit. ps̄. xxiij. Dn̄i
est ter. f. vij. ā. Bn̄dictꝰ dei
famulus magnū fecit mira-
culū fudit preces ad dn̄m ⁊
reuixit capisteriū. ps̄. xxxiij
Bn̄dicam. fol. xi. ā Qui dū
eremum ꝑgeret romanꝰ mo
nachus obuiauit/ eiꝰ cū de-
siderium cognouisset ⁊ secre
tum tenuit ⁊ adiutoriū ipen
dit. ps̄. lxiiij. Te decet. f. xxi.
ā. Cumqꝫ i specu posito sum
mitti panē diabolus conspi
ceret/ iactauit lapidē ⁊ tinti
nabulum fregit. ps̄. xcj. Bo
nū est cō. f. xxxij. ℣. Amauit
eū dn̄s. ℞. v. Dn̄e nō aspici
as peccata mea/ sed fidē hu
ius hoīs q̄ rogat resuscitari
filiū suū/ ⁊ redde in hoc cor-
pusculo animā quā tulisti et
cōpleta orōne reuixit. Et sa
nū reddidit patri suo. ℣. Et
regrediente aīa corpusculū
oē contremuit et sub oculis
oīm q̄ aderāt viuꝰ apparuit
Et sa. ℞. vj. Cumqꝫ sanctus
benedictus in cella consiste
ret eleuatis sursum oculis
vidit sororis sue aīaꝫ de cor
pore eiꝰ egressaꝫ. In colūbe
specie celi secreta penetrare
℣. Qui tante eiꝰ glīe ꝯgau-
dens oīpotenti deo gratias
reddidit/ eiusqꝫ obitum fra
tribus denūciauit/ ⁊ q̄ eius
anim[illegible] vidit. In co. ℞. vij.
In tempeste noctis hora vir
dei instans vigilijs assidue
oratiōis velut sub vno solis
radio. Oēm mūdū collectū
ꝯspexit. ℣. Videnti enī crea
torē angusta est oīs creatu
ra. Oēm. ℞. viij. Pater san-
ctus dū itentā oculoꝝ aciē i
splēdore chorusce lucis ha-
bere videret vidit germani
animā capuani epi. In spe-
ra ignea in celū deferri. ℣ꝰ.
Factūqꝫ est ⁊ reuerētissimū
virū germanū episcopuꝫ is
q̄ missus fuerat iā defunctū
reperit. In. ¶ In. iij. noc. ā.
Sanctimonialis aūt femina
eū negātis v̄ba audisset ora
tionē fudit/ ⁊ inundatio plu
uie erupit. Cañ. Beatꝰ vir.
fol. lx. ℣. Magna est gloria.
℞. ix. Eodē vero anno q̄ de
hac vita erat exiturus/ q̄bus
dā discipulis secū cōuersan
tibus q̄busdā longe manen-
tibus. Sanctissimi sui obitꝰ
denunciauit diē. ℣ꝰ. Presen
tibꝰ indicēs vt audita ꝑ silen
tiū tegerent/ absentibꝰ indi-
cans quale eis signū fieret/
qn̄ eiꝰ anima de corpore exi
ret. Sctissimi. ℞. x. Sexto
nāqꝫ die portari se in orato-

rium a diſcipulis fecit/ibiqꝫ exitũ ſuũ dñicis ſacramẽtis muniuit. Atqꝫ inter diſcipulorum man⁹ expirauit. ℣. Erectis in celuz manib⁹ ſtetit/et vltimum ſpm̄ inter ℣ba orationis efflauit. Atqꝫ. ℟. xi. Uia recta orientis tramite ab eius cella in celum vſqꝫ tendebat cui venerando habitu vir deſuper clarus aſſiſtens cuius eſſet via quã cernerent inquiſiuit. Illi aũt ſe neſcire profeſſi ſũt. ℣. Quibus ipſe ait: hec eſt via qua dilectus domini benedict⁹ aſcendit. Illi. ℟. xii. O beati viri benedicti ſancta preconia/o ineſtimabilis dilectio charitatis. Qui dum ſeculi pompã cõtempſit eterne vite coniũctus eſt. ℣. Cui viuere xp̄s fuit ⁊ mori lucrũ. Qui. Lectio prima. Ex dialogo beati gregorij pape.

Fuit vir vite venerabilis grã bñdict⁹ ⁊ noīe ab ipſo pueritie ſue tp̄e cor gerẽs ſenile. Etatẽ quippe morib⁹ tranſiẽs nulli animũ voluptati dedit. Sed duz in hac terra adhuc eſſet: q̊ tp̄aliter libere vti potuiſſet: deſpexit iam quaſi aridũ mundũ cũ flore. Qui liberiori genere ex prouincia nurſie exortus: rome liberalib⁹ litterarũ ſtudijs tradit⁹ a parentib⁹ fuerat. Sed dũ ī eis ire multos ꝑ abrupta vitiorũ cerneret: eũ quẽ quaſi ī ingreſſum mundi poſuerat retraxit pedẽ: ne ſi qd de ſcientia ei⁹ attingeret/ipſe quoqꝫ poſtmodũ in īmane precipitium tot⁹ iret. Tu. Lctõ. ii.

Deſpectis itaqꝫ litteraruz ſtudijs relicta domo rebuſqꝫ pr̄is: ſoli deo placere deſiderans /ſancte conuerſationis habitũ queſiuit. Receſſit igitur ſciẽter neſci⁹: et ſapiẽter indoctus. Huius ego oīa geſta nõ didici/ſed pauca que narro quattuor diſcipulis illi⁹ referentibus agnoui: conſtantino videlicet reuerẽdiſſimo valde viro qui ei in monaſterij regimine ſucceſſit: valẽtiniano q̊qꝫ q̊ annis multis lateranenſi monaſterio p̄fuit: ſimplicio q̊z q̊ ꝯgregationẽ illius poſt eũ terti⁹ rexit: honorato etiã q̊ nũc adhuc celle ei⁹ in qua prius ꝯuerſat⁹ fuerat preeſt. Tu. Lctõ. iij.

Hic itaqꝫ cum iam relict; litterarum ſtudijs petere deſerta decreuiſſet: nutrix que hunc arti⁹ amabat ſola ſecuta eſt. Cũqꝫ

ad locū venissent q̄ effide di=
cit̄ multisq̨ honestioribꝰ vi=
ris charitate se illic detinē
tibus in beati petri aposto=
li ecclesia demorarent̄: pre=
dicta nutrix illiꝰ ad purgan
dum triticū a vicinis mulie
ribus p̄stari sibi capisteriuz
petijt: qđ supra mēsam icau
te derelictum casu accidēte
cōfractū est: sicq̨ vt i duabꝰ
partibus iueniret̄ diuisum.
Quod mox vt rediēs nutrix
illius iuenit vehemētissime
flere cepit: qꝛ vas qđ presti=
tū acceperat fractum vide=
bat. Tu aūt. Lectio quarta

Benedictꝰ autē religio
sus ꝛ piꝰ puer: cū nu=
tricē suā flere cōspiceret eiꝰ
dolori cōpassus: allatisq̨ se
cū vtrisq̨ fracti capisterij p
tibus: sese cū lachrymis in
orōnē dedit. ¶ Qui ab orō=
ne surgēs ita iuxta se vas sa
nū repperit: vt i eo fracture
vestigia nulla inueniri po=
tuissent. Mox aūt nutricem
suam blande cōsolatꝰ: ei sa=
nū capisteriū reddidit: quod
fractū tulerat. Tu. Lect. v.

Que res in loco eodez
a cunctis est cognita:
atq̨ in tanta ādmiratione ha
bita / vt hoc ipz capisterium
eiꝰ loci incole i eccl'ie ingres
su suspenderēt: quatenꝰ ꝛ p̄=
sentes et secuturi oēs agno
scerēt bn̄dictus puer cōuer
sationis gratiā a quāta per=
fectione cepisset. Qđ annis
multis illic āte oculos oīm
fuit: et vsq̨ ad hec lōgobar=
dorū tp̄a sup fores ecclesie
pependit. Tu. Lectio. vi.

Sed bn̄dictus plus ap
petēs mala mundi p̄
ti q̄ laudes p deo laboribus
fatigari q̄ vite huiꝰ fauori=
bus extolli: nutricē suā oc=
culte fugiēs deserti loci seces
sum petijt cui sublacꝰ voca=
bulum est: q̄ a romana vrbe
q̄dragita fere milibꝰ distās:
frigidas atq̨ pspicuas ema
nat aq̄s. Que illic videlicet
aquaruz abūdātia in extēso
priꝰ lacu colligit̄ ad postre=
mū vero in amnē deriuatur
Quo dū fugiēs pgeret: mo
nachus q̄dā romanus noīe
hūc euntē repperit: quo ten
deret req̄siuit. Cuius cū de=
sideriū cognouisset: et secre=
tū tenuit ad adiutoriū ipen
dit eiq̨ sctē ꝯuersatiōis ha=
bitū tradidit: et inquantū li
cuit ministrauit. Tu. lec. vii.

Vir aūt dei in eūdē lo
cū pueniens i artissi=
mo specu se tradidit: tribus=
q̨ ānis excepto romano mo

nacho hoībus īcognit⁹ man
ſit. Qui videlicet romanus
nō lōge in monaſterio ſub a
deodati patris regula dege
bat⁊ſꝫ pie eiuſdē patris ſui
oculis furabat horas: ⁊ que
ſibi ad mādicandū ſubripe
re poterat: dieb⁹ certis bene
dicto panē ferebat. lc. viij.

AD eundē vero ſpecū
a romani cella iter
nō erat⁊ q̄ excelſa deſup ru
pis eminebat: ſꝫ ex eadē ru
pe lōgiſſimo fune religatuꝫ
roman⁹ deponere panē con-
ſueuerat. In qua etiaꝫ reſti
puū tintinabulū īſeruit: vt
ad ſonuꝫ tintinabuli vir dei
cognoſceret qn̄ ſibi panē ro
man⁹ p̄beret: quē accipiens
ederet. Sed antiqu⁹ hoſtis
vnius charitati īuidēs/⁊ al-
terius refectioni⁊ cū quadā
die ſubmitti panē conſpice-
ret: iactauit lapideꝫ: et tinti-
nabuluꝫ fregit. Roman⁹ tn̄
modis cōgruētib⁹ miniſtra
re nō deſijt. Tu. In. iij. noc.
Euā. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa
Cū cōmeta. bt̄i hieroni. Grā
dis fiducia. vſ̄ in cōi ꝯfeſſo
rum. fol. xxij. ❡ Ad laudes.
Añ. Elect⁹ a fratrib⁹ īuitus
obtinuit ꝙ ſcient ſciuit ſe il-
loꝝ moribus conuenire nō
poſſe. ps. xcij. Dn̄s reḡ. fol.

xxij. Cap. hy⁹. ℣. et o͞ro vt ſ
i p͞mis veſ. ℟. bre. Magna
eſt glo. i cōi. f. xv. Ad bn̄ⁿ ā.
Pr ſctūs dn̄ intentā oculoꝝ
aciē in ſplēdore choruſce lu
cis habere videret vidit ger
mani aīam capuani epiſco-
pi in ſpera ignea ab āgelis ī
celū deferri. ❡ Ad p͞mā ā.
Cūq ſibi cōſpicerēt illicita
nō licere aſſueta dolerēt re-
liq̄re conati ſūt de ei⁹ morte
tractari. ❡ Ad. iij. ā. Inito
cōſilio venenū vino miſcue-
re: quo oblato ſignauit ſicq
cōfractū eſt: ac ſi ꝑ ſigno la
pidē dediſſet. Cap. et o͞ro vt
i p͞mis veſ. ℣. Iuſtū deduxit
❡ Ad. vj. ā. Puer q̄daꝫ par-
uulus elephātino morbo ꝑ-
cuſſus: ad dei hominē eſt ad
ductus: priſtina ſanitate re-
cepta īcolumis remeauit ad
propria. Cap. Iuſtus corſu
um tradet. vt in cōi. fo. xvj.
℣. Amauit eū dn̄s. Oratio.

EXcita q̄ſumus dn̄e ī
eccl'ia tua ſpm̄ cui be
atus bn̄dict⁹ abbas ſeruiuit
vt eodē nos replēte ſtudea-
mus amare quod amauit: et
opere exercere quod docuit
Et fa. Per dn̄m. in vni. eiuſ-
dem. ❡ Ad. ix. ā. Tantā gra
tiam ei virtus diuina contu
lerat: vt ſub vno ſolis radio

oēm mundũ collectũ ꝯſpice
ret. Cap. Collaudabũt mul
ti. vt in cõi. fol. xvj. ℣. Ma-
gna ē gloria. Oratio.
Concede q̃s oĩps de⁹:
vt ad meliorē vitã beati be
nedicti abbatis exẽpla nos
ꝓuocẽt: quaten⁹ cui⁹ ſolen-
nia agim⁹: etiã actus imite
mur. Et fa: p d. In ſcḋis ve-
ſpe. ſup ꝑos. ꝑme. iiij. ã. de
primo noc. Cap. ℟. hy⁹. ℣. et
orõ vt in laud. Ad mag. ãn.
Orabat ſctũs bñdict⁹ dñe
nõ aſpicias pctã mea: ſʒ fidẽ
hui⁹ hoĩs: q̇ rogat reſuſcita
ri filiũ ſuũ: ⁊ ſub oclis oĩʒ vi
uentez pueꝝ reddidit patri
ſuo. ¶ In feſto annũciatio-
nis beate marie virginis ad
primas veſperas ſup ꝑos ã.
Gaude et letare fi-
lia ſiõ: qꝛ ecce ego
venio: ⁊ habitabo
in medio tui dicit
dns. ã. Dñs veniet occurri-
te illi dicẽtes magnũ ꝑinci
ꝑiũ ⁊ regni ei⁹ non erit finis:
de⁹ fortis: dñator princeps
pacis. ã. Ecce veniet deus ⁊
homo de domo dauid ſede-
re in throno in eternũ. ã. Le
ua hieruſalẽ oculos et vide
potentiam regis: ecce ſalua
tor venit ſoluere te a vincu-
lis. Capitulum Eſaie. vij.
Ecce virgo ꝯcipiet et
pariet filiũ: et vocabi-
tur nomẽ eius ẽmanuel: bu
tyꝛũ et mel comedet: vt ſci-
at reprobare malũ et elige-
re bonũ. Deo grãs. ℟. Xpĩ
virgo. vt infra. xii. hy⁹. Aue
maris ſtella. fo. lxvij. ℣. Aue
maria grã plena. Dñs te-
cum. Ad mag. ãn. Aue ſpes
noſtra dei genitrix intacta:
aue illud aue ꝑ angelũ acci
piẽs: aue ꝯcipiẽs pr̃is ſplẽ-
dorem benedicta: aue caſta
ſanctiſſima virgo ſolã innu-
ptã te glorificat oĩs creatu-
ra matrem luminis. Orat.
Deus q̇ de btē marie
virginis vtero ꝟbũ tuũ
angelo nũciãte carnẽ ſuſci-
pere voluiſti: ꝑſta ſupplicib⁹
tuis: vt q̇ vere eã dei genitri
cẽ credim⁹: ei⁹ apd te interceſ
ſionib⁹ adiuuemur. Et fa: p
eundẽ. Hodie et cras vo:
ꝯple. ãn. de btã ꝟgie Hec ẽ
dies. vt infra ad bñ⁹. ℣. Aue
maria. Orõ Deus q̇ de btē
marie. ⁊c. ¶ Inuit. Aue ma
ria grã plena. Dñs tecũ.
Venite ex. oy⁹. Fit porta.
lxvij. In. i. noc. ã. Miſſ⁹ ẽ an
gelus gabriel a deo ĩ ciuita
tẽ nazareth: ad ꝟginẽ deſpõ
ſatam viro cui nomẽ ioſeph
p. viij. Dñe domin⁹. fol. ij.

Ingreſſ9 angelus ad mariã
ait. Aue gr̃a plena dñs te-
cũ. ps. xviij. Celi enar. f. vj.
añ. Maria turbat in ſmone
angeli: et cogitabat qualis
eſſet iſta ſalutatio. ps. xviij.
Dñi eſt ter. fo. vij. a. Reſpõ-
dens angel9 dixit ad mariã:
ne timeas maria: inueniſti
eñi gratiã apud dñz. p. xliiij.
Eructauit. fol. xv. añ. Ecce
ꝯcipies ⁊ paries filiũ: et vo-
cabis nomẽ ei9 ieſũ: hic erit
magn9 ⁊ fili9 altiſſimi voca-
bit. p. xlv. De9 nr̃. fol. xvj. a.
Dabit illi de9 ſedẽ dauid pa
tris ei9 et regnabit in domo
iacob in eternũ: ⁊ regni eius
non erit finis. ps. xlvij. Ma-
gnus dñs. fo. xvj. ℣. Gaude
maria ỽgo. Lectio. j. Ex ho
melia vene. be. pbr̃i ſuper
euãge. Miſſus eſt angelus.
Ingreſſ9 ãgel9 ad ma-
riã dixit. Aue gr̃a ple
na dñs tecum: bñdicta tu ĩ
mulieribus. Que ſalutatio
quãtũ hũane ꝯſuetudini in-
audita: tm̃ ẽ btẽ marie digni
tati cõgrua. Uere eteñ gr̃a
erat plena: cui diuĩo mune
re collatũ ẽ: vt ꝑma int̃ femi
nas glorioſiſſimũ deo ỽgi-
nitatis mun9 offerret. Un̄
iure ãgelico aſpectu ſimul
⁊ affatu meruit ꝑfrui: q̄ ãge
licã vitã ſtuduit imitari. Ue
re gr̃a erat plena: cui ipm̄ ꝑ
quẽ gr̃a ⁊ ỽitas facta ẽ ieſũ
xp̃m generare donatũ ẽ. Et
ideo vere dñs cuz illa erat:
quã ⁊ prius nouo caſtitatis
amore a t̃renis ad celeſtia
deſiderãda ſuſtulit: et poſt-
modũ mediãte hũana natu-
ra oĩ plenitudĩe diuinitatꝭ
ꝯſecrauit. Tu. ℟. Ingreſſ9
ãgel9 ad mariã ait. Aue ma
ria gr̃a plena dñs tecũ. ℣ſ9.
Bñdicta tu ĩ mulierib9 ⁊ bñ
dict9 fruct9 vẽtris tui. Aue.
Uere bñdicta int̃ lc. ij.
mulieres: q̄ ſine exẽ-
plo muliebrꝭ ꝯditiõis: cũ de
core ỽginitatꝭ gauiſa ẽ hono
re parẽtꝭ: quodqꝫ ỽginẽ ma
trẽ decebat: dei filiũ ꝓcrea-
uit. Que poſtꝗ̃ more hu-
mane fragilitatis: et viſione
angelica et ſalutatiõe inſoli
ta turbata ẽ: mox idẽ ange-
lus eã repetito ſmone ne ti-
meat hortat: quodqꝫ maxie
timorẽ pellere ꝯſueuit qua-
ſi bñ cognitã ac domeſticaz
ꝓprio eã noĩe vocat: et qua-
re gr̃a plenã dixerit diligen
ter edocet. Tu. ℟. Suſcipe
ỽbũ ỽgo maria qꝺ tibi a do
mino ꝑ angelũ trãſmiſſũ eſt
ꝯcipies in vtero deũ paries
⁊ hoiem. Ut bñdicta dicarꝭ

int om̄es mulieres. ℣. Pari es quidē filiū: ſꝫ ꝟginitatis nō patier detrimētū efficie ris grauida: ⁊ eris mat ſemp intacta. Ut. Lectio tertia.

NE timeas inq̄t maria īuenisti em̄ grāz apd̄ deū. Ecce ɔcipies ī vtero ⁊ paries filiū: et vocabis nomē eius iesum. Hic erit magnus: et filius altiſſimi vocabitur. ¶ Notādus ſollerter ordo verborum: et tanto artius eſt cordi inſerendus: quāto manifeſte patet quia in his tota redemptiōis noſtre ſumma conſiſtit. Nā manifeſtiſſime dn̄ꝫ iesum: id eſt ſaluatorē noſtrū: et verꝫ dei patris: et verū hominis matris filiū p̄dicāt. Tu aūt. ℟. Ecce ꝟgo ɔcipiet et pariet filiū dicit dn̄s: et vocabit nomē eius Ammirabilis deꝰ fortis. ℣. Sup ſoliū dauid ⁊ ſup regnū eiꝰ ſedebit in eternum. Ammira. Lectio. iiij.

ECce inquit cōcipies ī vtero et paries filiū: agnoſce verū hūc hoīem verā de carne ꝟginis aſſūpſiſſe ſubſtātiā carnis. Hic erit magnus ⁊ filius altiſſimi vocabit: confitere eundē etiaꝫ verū deū de deo vero: ⁊ eterno patri filiū ſemp eē coeternū. ¶ Quod autē futuro tēpore dicitur hic erit magnꝰ et filius altiſſimi vocabitur nemo ita ītelligendū putet ꝙ dn̄s chriſtus ante partuꝫ virginis non fuerit: ſed ita hoc dictū potius intelligamus: quia potentiaꝫ diuine maieſtatis quam dei filius eternaliter habuit: hanc idē homo natus ex tempore acceperit: vt vna in duabꝰ naturis perſona eſſet mediatoris ac redemptoris noſtri. Tu. ℟. Benedicta tu ī mulieribus. Et benedictꝰ fructus ventris tui. ℣. Aue maria gratia plena dn̄s tecuꝫ. Et. ¶ In. ij. nock. ān. Dixit autē maria ad angeluꝫ quomodo fiet iſtud quoniā virū non cognoſco: ⁊ reſpondens angelus ſpiritusſanctus ſuperueniet in te: et virtus altiſſimi obumbrabit tibi. ps. lxxxiiij. Benedixiſti. f. xxx. ā. Ideoqꝫ et quod naſcetur ex te ſanctum vocabitur filius dei. ps. lxxxvj. Fundamenta fol. xxx. ān. Dixit autem maria ad angeluꝫ ecce ancilla dei: fiat mihi ſecundum verbuꝫ tuum. ps. xcv. Cantate. j. fol. xxxiij. ā. Benedicta tu inter mulieres ꝑ cuius partum virgineum a

natis mulierum maledictio
prime mulieris exclusa eſt.
ps. xcvi. Dn̄s reḡ. ex. f. xxxiiij
a. O glorioſa femina non ſo
lū bn̄dicta inter mulieres ſz
inter mulieres bn̄dictas: ma
iori benedictiōe ſpecialiter
inſignis. ps. xcvij. Cantate.
ij. f. xxxiiij. ā. Benedicta eſt
incomparabilit̄ que ⁊ diuini
germinis ſuſcepit gloriā et
coronā ītegritatis ſeruauit.
ps. xcviij. Dn̄s reḡ. iraſ. fol.
xxxiiij. ℣. Speciosa fa. lc. v.
ET dabit illi dn̄s de⁹
ſedē dauid pr̄is eius
Sedem dauid dicit regnuz
iſraelitice plebis: qđ ſuo tē
pore dauid iubente pariter
et adiuuāte dn̄o: fideli deuo
tione gubernauit. Dedit er
go dn̄s redēptori noſtro ſe=
dē dauid patris eius: quan=
do hunc de genere dauid in
carnari cōſtituit: vt populuz
quē dauid temporali īperio
rexit: ipe gratia ſpiritali ad
et̄nū pueheret regnū: de q̊
apoſtol⁹ ait. Qui eruit nos
de poteſtate tenebraruz: et
trāſtulit in regnū filij chari=
tatis ſue. Tu. ℟. Maria vt
audiuit turbata eſt in ſermo
ne āgeli. Et cogitabat qual'
eſſet iſta ſalutatio. ℣. Quō
fiet iſtud qm̄ virū non cogno
ſco: Et cogitabat. Lect. vi.
HInc eſt qđ idē pplus
diuino admonit⁹ iſtin
ctu cū paſſurus ille hieroſo
lymā properet in ei⁹ laudem
gaudēs decātabat: bn̄dict⁹
q̇ venit in noīe dn̄i rex iſrael
et iuxta aliū euāgeliſtā: bn̄=
dictū qđ venit regnū patris
noſtri dauid. Aderat eni tē
pus quo redēpto p eius ſan
guinē mūdo rex agnoſcere=
tur nō ſolū domus dauid ſz
et toti⁹ eccleſie: immo oīm
conditor et redēptor ſeculo
rū. Unde recte āgelus poſt
q̄ dixit: ⁊ dabit illi dn̄s de⁹
ſedē dauid patris ei⁹: conti=
nuo ſubiūxit: et regnabit in
domo iacob ineternū. ℟. Uir
go iſrl' reuertere ī ciuitates
tuas: vſqȝquo dolens auer=
teris. Generabis dn̄z ſalua
torē oblationē nouā in tra:
ambulabūt homīes ī ſalua
tionē. ℣. In charitate perpe
tua dilexi te: ideo attraxi te
miſerans. Generabis. l. vij.
DOmū nāqȝ iacob ec=
cleſiā dicit vniuerſaz:
q̄ p fidē ⁊ ꝯfeſſionem xp̄i ad
patriarcharū ptinet ſortē:
ſiue ī his q̇ de patriarcharū
ſtirpe carnis originem duxe
rūt: ſiue ī illis q̇ de alijs na=
tionib⁹ carnalit̄ editi ſpirita

li lauachro ſũt i xp̃o renati. In qua videlicet domo regnat in eternũ: ꝛ regni eius nõ erit finis. Regnat q̃ppe i ea i p̃ſenti vita: cũ electorum corda per fidẽ ꝛ dilectionez ſuã ĩhabitãs regit⁊ atq; ad ꝑcipienda ſupne retributionis dona: cõtinua protectione gubernat. Regnat in futuro⁊ cũ eoſdem finito ſtatu tẽporalis exilij ad habitationẽ patrie celeſtꝭ introducit ĩ qua preſenti ei⁹ viſione ſemꝑ admoniti nil aliꝺ agere q̃ ei⁹ vacare laudib⁹ gaudẽt. ℞. Dixit angel⁹ ad mariã ne timeas maria. Inueniſti gratiã apud dñm. V̸ſ⁹. Ecce ꝯcipies et paries filiũ et vocabis nomen ei⁹ ieſum. Inueniſti. Lectio octaua.

D Ixit aũt maria ad angelũ. Quõ fiet iſtud: qñ virũ nõ cognoſco: Quõ inq̇t fieri poteſt vt concipiã pariãq; filiũ: que in caſtimonia v̸ginitatis vitã cõſũmare diſpoſui: Nõ aũt quaſi incredula v̸bis ãgeli quõ hec ĩpleri valeãt inq̇rit: ſ; certa quia oportebat ĩpleri qꝺ et tunc ab angelo audiebat: et prius a propheta dictum legerat: quo id ordine cõplendum ſit interrogat/ q; videlicet propheta q̇ hoc futuruz ꝑdixit quõ fieri poſſet nõ dixit: ſed angelo dicẽdũ reſeruauit. Tu aũt. ℞. Quõ fiet iſtud reſpondens ait maria quia virũ nõ cognoſco: ãgelus ad hec. Sp̃ũſſanct⁹ ſuperueniet in te ꝛ virtus altiſſimi obũbrabit tibi. V̸. Ideo q; et qꝺ naſcet ex te ſanctuz vocabit filius dei. Spirit⁹.

¶ In. iij. noc. ã. Aue maria gratia plena dñs tecum benedicta tu in mulieribus in etnũ. Cãti. Audite me. f. ix. V̸. Dignare me. ſc. ix. Lectio ſcti euãgelij ſm lucã. Cp̃. ij.

I N illo tp̃e: Miſſus ẽ angel⁹ gabriel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomẽ nazareth ad virginẽ deſpõſatã viro: cui nomen erat ioſeph de domo dauid: et nomẽ virginis maria. Et reliq̃.

Ex cõmẽtario beati ãbroſij epiſcopi: de eadez lectione.

L Atent quidẽ diuina myſteria nec facile iuxta propheticũ dictũ q̇ſq; hoim poteſt ſcire conſiliũ dei: ſed tamen ex ceteris factis atq; precepṫis dñi ſaluatoris poſſumus intelligere et hoc ꝓpẽſioris fuiſſe conſilij: q; ea potiſſimũ electa eſt vt dñz pareret: q̄ erat deſpõſata viro

Cur aūt nō anteq̄ deſpōſa
ret impleta eſt:ꝰ Foꝛtaſſe ne
diceret q̄ conceperit ex ad=
ulterio. ¶ Et bn̄ vtrūqꝫ po=
ſuit ſcriptura? vt et deſpōſa
ta eſſet et virgo. Virgo vt ex
pers virilis conſoꝛtij videre
tur:ꝰ deſponſata: ne temera=
te ꝟginitatis aduteret infa
mia: cui grauis alius coꝛru
ptele videret inſigne pꝛefer=
re. ℟. Ecce cōcipies ꝛ pari
es filiū. Et vocabit nomen
eiꝰ ieſus. ℣. Hic erit magnꝰ
et filius altiſſimi vocabitur
et dabit illi dn̄s deus ſedez
dauid patris eiꝰ. Et vo. l.x.

Maluit eni dn̄s aliq̊s
de ſuo oꝛtu q̄ de ma=
tris pudoꝛe dubitare. Scie
bat eni tenerā eē ꝟginis ve=
recundiā: et lubꝛicā famam
pudoꝛis? nec putauit oꝛtus
ſui fidē matris iiurijs aſtru
endam. ¶ Seruat itaqꝫ ſctē
marie ſicut pudoꝛe integra
ita iuiolabilis opinione vir=
ginitas. Opoꝛtet eni ſctōs
et ab his q̇ foꝛis ſūt teſtimo
niū habere? nec decuit ſini=
ſtra ꝟginibꝰ opinione viuen=
tibus velamē excuſationis
relinq̇: quo ifamata mr̄ quo
qꝫ dn̄i videret. Tu. ℟. Da=
bit illi dn̄s deus ſedē dauid
patris eius: ꝛ regnabit i do=
mo iacob In eternū. ℣. Et
regni eiꝰ nō erit finis. In et.

Quid aūt iudeis (l.xi.
q̇d herodi poſſet aſcri
biꝰ ſi natū ex adulterio vide
ret pſequi:ꝰ Queādmoduz
aūt ipe diceret nō veni legē
ſoluere ſed adiplere: ſi vide
ret cepiſſe a legis iiuria? cū
partꝰ innupte lege dānetur
Quin etiā locupletioꝛis te=
ſtis pudoꝛis maritus adhi=
bet? q̇ poſſet ꝛ dolere iniuri=
am: et vindicare oppꝛobꝛiū
ſi nō cognoſceret ſacramen
tū. Quid eſt quod etiā fides
marie verbis maioꝛ aſciſcit
vt mendacij cauſa remouea
tur:ꝰ Videret eni culpā obū
bꝛare voluiſſe mendacio: in=
nupta p̄gnās. Cauſā āt mē
dacij i deſpōſata habuit: de=
ſponſata nō habuit? cū cōiu
gij pꝛemiū et gratia nuptia
rū partus ſit feminarū. Tu.
℟. Dixit aūt maria ad ange
lū. Ecce ancilla dn̄i fiat mi=
hi ſcd̄m verbū tuū. ℣. Spi
ritus ſanctꝰ ſupueniet in te
et virtꝰ altiſſimi obūbꝛabit ti
bi. Ecce ancil. Lectio.xij.

Non mediocris quoqꝫ
cauſa eſt: vt ꝟginitas
marie pꝛicipē falleret mun=
di? q̇ cū deſpōſatā cerneret:
partū non potuit hr̄e ſuſpe=

etũ. Fallẽdi aũt prĩcipis mũdi fuiſſe cõſiliũ ipſi' dñi verba declarant: cũ apoſtoli iubent tacere de xp̃o: cũ ſanati prohibent gloriari de remedio: cũ demones p̃cipiũtur ſilere de dei filio. Fallendi (vt dixi) prĩcipis mũdi fuiſſe conſiliũ etiã ap̃ls declarauit dicẽs. Sed loquimur dei ſapiẽtiã in myſterio abſconditã: quam nemo principũ huius ſeculi cognouit. Si eni cognouiſſent: nunq̃ dñz maieſtatis crucifixiſſẽt hoc eſt: nunq̃ me redimi dñi morte feciſſent. ℟. Chriſti virgo dilectiſſima virtutũ opatrix magnifica: opẽ fer miſeris. Subueni domina clamãtibus ad te iugiter. ℣. Quoniã pctõrum mole p̃mimur ob hoc te dep̃camur. Subueni. Seq̃ntia ſcti euãgelij Scd̃m lucam. ch. vbi ſupra.

In il. t. Miſſ' eſt ãgel' gabriel a deo ĩ ciuitatem galilee cui nomen nazareth ad virginẽ deſponſatã viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: et nomẽ virginis maria. Et ingreſſ' angelus ad eã dixit. Aue gratia plena: dñs tecũ: bñdicta tu in mulieribus. Que cum audiſſet turbata ẽ ĩ ſermone eius: et cogitabat qualis eẽt iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti eni gratiã apud deum. Ecce cõcipies in vtero et paries filiũ: et vocabis nomẽ ei' ieſũ. Hic erit magn': et filius altiſſimi vocabitur Et dabit illi dñs de' ſedem dauid patris eius: et regnabit in domo iacob in eternũ et regni ei' nõ erit finis. Dixit autẽ maria ad angelum. Quõ fiet iſtud qm̃ virũ non cognoſco? Et reſpõdẽs angel' dixit ei. Spũſſctũs ſuperueniet ĩ te: et virtus altiſſimi obũbrabit tibi. Ideoq3 et qd̃ naſcet ex te ſctm̃: vocabitur filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua: et ipſa cõcepit filiũ in ſenectute ſua. Et hic mẽſis eſt ſextus illi q̃ vocat ſterilis: q2 nõ erit ĩpoſſibile apd̃ deũ oẽ verbũ. Dixit aũt maria. Ecce ancilla dñi fiat mihi: ſcd̃z verbũ tuũ. Am̃. hy'. Te decet laus. vt ĩ do. ĩ aduẽt'. Orõ. De' q̃ de btẽ. vĩrĩ ĩ primis veſ. ¶ Ad k. ã. Qñ venit ergo ſacri plenitudo tpis miſſus eſt ab arce pr̃is nat' orbis cõditor ĩ tris ps. xcij. Dñs reg̃. fol. xxxij. Cp̃. hy'. ℣. et orõ vt ĩ. ĩ. veſ. ℟. breue. Adiuua nos tuis

precib⁹. Mak xp̄i maria. ℣. Oraculum eterne vite clari tas celoꝝ. Mak. Ad bn̄⁹ ān. Hec eſt dies quā fecit dn̄s hodie dn̄s afflictionē ppl̄i ſui reſpexit: et redemptionē miſit. Hodie mortē quā fe= mina ītulit: femina fugauit Hodie de⁹ homo factus: id qđ fuit ꝑmāſit: et qđ nō erat aſſūpſit. Ergo exordiū nr̄e redēptionis deuote recola= m⁹: et exultem⁹ dicētes gl'ia tibi dn̄e. ¶ Ad .i. ān Verbū ſupnū a p̄re añ tp̄a genitū hodie pro nobis factū caro exinaniuit ſemetip̄ꝫ. ¶ Ad iij. ā. Btūs auctor ſeculi: ſer uile corpus induit: vt carne carnē liberās: nō ꝑderet q̊s ꝯdidit. Cp̄. ꝛ oro vt̄s in pri= mis veſ. ℣ſ⁹. Gaude maria. ¶ Ad .vj. ā. Clauſa parētis viſcera celeſtꝫ ītrat gr̄a: ven ter puelle baiulat: ſecreta q̄ nō nouerat. Cp̄. zacharie .ij.

Lauda ꝛ letare filia ſi on: q2 ecce ego venio: ꝛ hītabo i medio tui: ait dn̄s Deo g̃. ℣. Specioſa fctā. oꝛ

Deus q̄ ꝟginalē aulā btē marie ī qua habi tares eligere dignat⁹ es: da q̄s⁹ vt ſua nos defenſiōe mu nitos: iocundos ſue faciat intereſſe feſtiuitati. Et fa⁹ Quiviuis. ¶ Ad .ix. ān. Do mus pudici pectoris tem= plum repente fit dei: itacta neſciens virū: verbo cōcepit filium. Capm. Hiere. xxxi.

Ecce dn̄s nouū faciet in terra: femi a circū= dabit virum. Deo gr̄as. ℣. Dignare me. Oratio.

Gratiā tuā dn̄e mētib⁹ nr̄is infunde ꝛ vt q̄ an= gelo nunciāte xp̄i filij tui in carnationē cognouim⁹: per paſſionē ei⁹ ꝛ crucē ad reſur rectiōis gl'iā perducamur Et fa⁹ ꝑ eundē. ¶ In .ij. veſ. ſup ꝑos ān. prime. iiij. de .i. noc. Cp̄. ℟. hy⁹. ℣. et oro vt i lau. Ad mag. ān. Quō fiet iſtud angele dei / q2 virū non cognoſco: audi maria ꝟgo xp̄i: ſpūſſctūs ſupueniet i te / et ꝟtus altiſſimi obūbrabit tibi. ¶ Nota ꝙ ſi feſt. annū. more alicui⁹ dioceſane eccl'e ꝯtigerit poſt paſ. celebrari: tūc ꝑ intra. et āīs ad noc. l. ꝛ hor. et ſup ꝑos ad vtraſcꝫ veſ. ſeruat Allā vt de ſctis tp̄e paſ. occurrentibus. Ad mag. i. i. veſ. ꝛ ad bn̄⁹ āīs ad dit vnū Alla. in fine Sili ꝛ ſingulis ℟. magnis. ℟. ℣o breuibus addunt duo alla.

Finis ſctōralis hyemalis.

¶ Oꝛo ante celebꝛationem

Domine ieſu xp̄e rex
celi ⁊ terre q̇ ab etno
ſitiẽdo noſtrã ſalutẽ ad cur=
rẽdã viã eius exultaſti et in
eiꝰ cõſummatiõe feliciſſima
teipm̄ ĩ magnifico ſacramẽ
to ſancti corporis et ſangui
nis tui nobis tribuiſti dicẽs
deſiderio deſideraui hoc paſ
cha mãducare vobiſcũ añq̄
patiar vt ignis tãte ad nos
dilectiõis/ et amoroſe tue ꝑ
nobis paſſionis ſemꝑ ſuccẽ
deretur et arderet in cordi=
bus nr̄is in tui memoriã ha
beremꝰ etiã et nos tã ex no=
bis ĩbecilles quo ex te in ce
lis deo patri tuo in vnitate
ſpũs ſancti ac totius celeſti
curie exhiberemꝰ omnẽ ho=
norẽ et gloriã atq̃ in terris
ageremꝰ ſalutez maximã in
peccatorũ nr̄orũ remiſſionẽ
in infirmitatũ nr̄aꝝ curatio
nẽ in operũ noſtrorũ bono=
rũ tã extiũ ſublimationem
grãꝝ mentꝫ nr̄e accumula=
tionẽ et ĩ future glr̄ie aſſecu
rationẽ: atq̃ in aĩarũ purgã
darũ piam cõſolationẽ. Da
q̄ſo benigniſſime dñe vt hu=
ius ſacroſancte cõĩonis taz
ꝓcioſi et precelſi ſacramẽti
frequẽtatio ſit ꝯſolatio ⁊ li=
beratio copioſa aĩarũ fide=
liũ in purgatorio exiſtẽtiũ
et illorũ vtriuſq̃ ſtatꝰ ꝓ qui
bus ſingulariter tenemur ⁊
ego teneor ſufficiẽtiſſima re
cõpenſatio: te adiuuãte ſal=
uator mundi eternaliter be
nedictus. Amen.

¶ Oratio deuota poſt cele
bꝛationem.

Gratias ago ĩmẽſe ma
ieſtatis ac ſempiterne
pietatꝭ tue dñe ſctẽ pr̄ oꝑs
etne deꝰ q̇ me indignũ famu
lũ tuũ ac miſerũ pctõrẽ nul=
lis meis meritꝭ/ ſꝫ tuis miſe
ratiõibus multꝭ et magnis
ſatiare dignatꝰ es corpore ⁊
ſanguine dñi nr̄i ieſu xp̄i. Et
ꝓcorvt hec cõmunio non ſit
mihi reatꝰ ad penã/ ſꝫ inter=
ceſſio ſalutarꝭ adveniam: ſit
mihi armatura fidei et ſcutũ
bone volũtatꝭ: ſit viciorũ me
orũ euacuatio: cõcupiſcẽtie
et libidinis extminatio: hũi=
litatis/ charitatꝭ/ patiẽtie/ ca
ſtitatis/ obediẽtie/ oĩumq̃ vir
tutũ atq̃ totiꝰ ſctitatis et ſa
lutꝭ augmẽtatio ꝯtra ĩſidias
oĩz inimicoruz meoꝝ viſibi=
liũ ⁊ inuiſibiliũ firma defen
ſio: motuũ meoꝝ tam carna
liũ q̄ ſpũalium ꝑfecta q̇eta
tio: in te vero deo firma ad=
heſio/ et finis mei felix con=
ſummatio. Amen.

¶ Sequitur modus finiendi orationes eccleſiaſticas. Primo Si oratio dirigatur ad patrem ⁊ in ea nulla fiat mẽtio de filio: vt in illa orõne Protector ĩ te ſperantiũ deus. debet in fine dici Per dominum. Unde vſus. Per dominum dicas: cum patrẽ preſbyter oras. Si vero fiat mentio de filio: vt in illa oratione. Deꝰ qui de beate marie virginis vtero. debet ĩ fine dici Per eundem dominum noſtrum. Unde verſus Si chriſtum memores: per eundez dicere debes. Si autem oratio dirigatur ad filium: vt ĩ illa oratione Deus qui virginalem au. debet in fine dici Qui viuis. verſus. Si chriſto loqueris: qui viuis tunc bene dicis. Sed ſi in fine oratiõis fiat mẽtio de filio: vt in iſta Deus qui ſalutis eterne beate marie. ⁊c. tunc debet dici Qui tecum viuit. Unde verſus. Qui tecum ſi ſit collecte finis in illo. Si fiat mentio de ſpiritu ſancto debet dici Eiuſdem ſpiritusſancti. vt in illa Deꝰ qui apoſtolis tuis ſanctum dediſti ſpirituz. verſus. Cõmemorans flamen eiuſdem dic prope finem. Si vero ſit exorciſmus ad expellendũ ſathanã: tũc debet dici Per dominũ. Qui vẽturꝰ eſt vel es. verſus. Expellẽs ſathanam: dicas in fine per ignẽ.

¶ Regiſtrũ huiꝰ partis hyemalis ſcz ✠. A. B. C. D. E. F. G. H. I. omnes ſunt quaterni/ preter ✠ ꝙ eſt quinternus. Scdo. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. v. Et ſũt oẽs quaterni. preter. v. ꝙ ẽ duernꝰ. Tertio. aa. bb. cc. dd. ee. oẽs ſũt quaterni/ preter ee· ꝙ eſt quinternꝰ. Ultimo. A. B. C. D. E. F. Oẽs etiã ſunt quaterni preter F. qui eſt duernus.

¶ Finit pars hyemalis breuiarij reuerendorũ patrum ordinis diui Bñdicti de obſeruantia per Germaniaz/ vnionis Burſfeldẽſis. Parrhiſijs impreſſa per Deſiderium maheu in vico ſcti Jacobi ꝯmorañ. ſub inſignio ſcti Nicolai: prope templũ diui Benedicti. Sũptibꝰ Godefridi hectoris honeſti bibliopole. Anno dñice icarnationis. Mil. cccccxviij. Die xv. menſis Januari.

Laus deo.